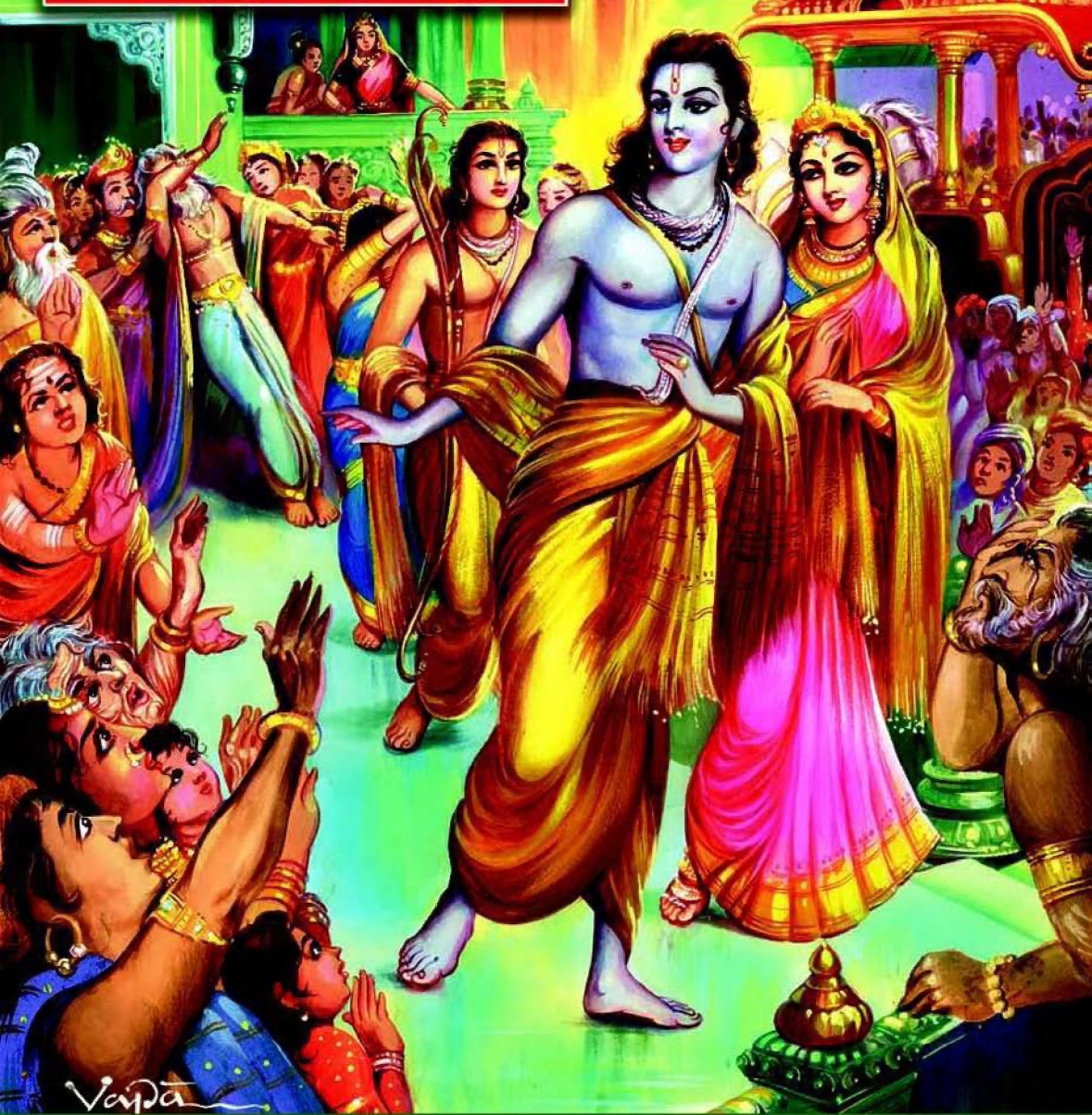

సెప్టెంబర్ 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

60 సంవత్సరాలుగా విజ్ఞాన వినోదాలు విరజిముతూన్న విశిష్ట పత్రిక!

TEST YOUR IQ

- What was the original name of the Madras Observatory? Where was it shifted to in 1899?
- Which is the Bird of Peace-the dove or the pigeon?
- What is Lady's Slipper, if it is not any footwear?
- The state of Michigan in the USA has its own state bird. Which is it?
- Who qualifies to become the Prime Minister of India?
- The guava and rose apple belong to one family of fruits. Which is another member of that family?
- What prompted the British East India Company to consider annexing Jhansi in the 1850s?
- When do the countries of the world observe International Day of Peace?

If you feel you are stumped, don't worry, you'll get all the answers in Junior Chandamama September 2006 issue. Go, grab a copy!

JUNIOR CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

**NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY**

**PAY ONLY
RS.150**

**FOR ANNUAL
SUBSCRIPTION
AND SAVE
RS.30**

For Further Details write to :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82, Defence Officer's Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

NOW AVAILABLE AT ALL LEADING BOOK SHOPS

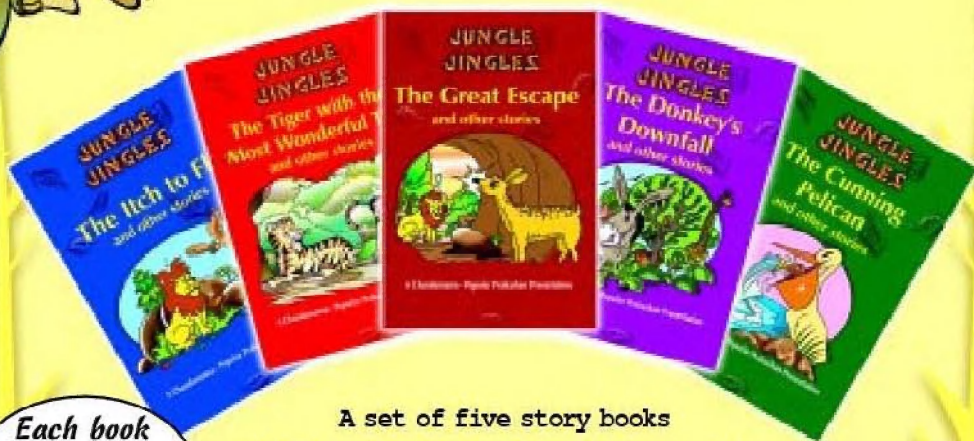
Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

Do you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

**Each book
priced Rs.35/-
only**

**A set of five story books
with the whackiest and most interesting
collection of animal stories ever written -
for Rs.175/- only**

CHANDAMAMA

**Popular
prakashan**

**FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

చందమామ

సంపుట: 59

సెప్టెంబర్ 2006

సంచిక: 9

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * చంద్రుని దైవభక్తి ...07
- * ఆపు-దూడ ...11
- * రాకాసిలోయ - 13 ...13
- * చందమామ కబుర్లు ...25
- * పాములపట్టేరాజు ...29
- * చందమామ క్వీజ్ - 8 ...33
- * సాహితీ కదంబం ...34
- * భారత దర్శిని ...36
- * సుందరం కోరిక ...37
- * అశాపాతకుడు ...46
- * రాజకమూలైలు ...55
- * అజేయుడు గుడుడు!-8 ...59
- * మన సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు :
తార్కితామృతం-పంచంగ ...63
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

ఇద్దరు సౌందర్యవతులు
(భే.క) ... 19

ఏదీలేని అన్నీకలిగిన యోగి!
... 26

దొంగ సన్యాసి!
... 40

రామాయణం
(అయోధ్యాకాండ - 4)
... 49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎల్ల ర నెలల చందా అన్నదానికి పన్నెండు సంచికలు రూ : 900

ఇండియాలో బుక్ షాపుల ద్వారా రూ. 150.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, ప్ర ని ఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ పంపిండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email: oberoi@chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ప్రకృతి వ్యతిరేక ఉగ్రవాదం

అమా అ క ప్రిజలేకాదు ; ప్రిక తి కూడా ఉగ్రవాదం తాకిడికి విలవిలలాడు తోంది. ప్రిక తిప్పేదాడి జరుపుతున్న ఉగ్రవాదులు ఎవరో కాదు; మనుషులమైన మనమే. ప్రపంచం వివిధ ప్రాంతాలలో గత వందరోజుల్లో జరిగిన వాటిని ఒక్కసారి గుర్తు చేసుకుందాం: ఇండోనేసియా లో రెండు భూకుంపాలు, ఆ తరువాత సునామీ; ఉత్తర భారతదేశంలో విపరీతమైన భారీ వర్షాలు; వరదలు. చీనాలో వెల్లువలు. కాలిఫోర్నియా వంటి ప్రాంతాలలో ఉన్నట్టుండి పేరిగిన ఉష్ణోగ్రతలు . ప్రాణికోటి మీద ప్రకృతి ఎందుకిలా కన్నెర్రచేస్తోంది?

వాతావరణంలో ఇలాంటి వూర్చుల పర్యవసానాల గురించి, కొంత కాలంగానే వున్నవి అలోచించడం మొదలు పేట్టారు . భూమి చుట్టూ ఉన్న ఓజోన్ పొర, సూర్యుడి నుంచి వెలువడే నీలలోహిత కిరణాలనుంచి పేడ్ల గొడుగులా భూమిని కాపాడుతున్నదని వునకందరికీ తెలుసు. ఓజోన్ పొర దెబ్బతిన్నట్లయితే, సూర్యుడి నీలలోహిత కిరణాలు భూమి ఉపరితలాన్ని చేరి పర్యావరణానికి హాని కలిగిస్తుంది. ప్రాణికోటి ఆరోగ్యాన్ని పాడు చేస్తుంది. ఓజోన్ పొర పిలచబడినట్లు వున్న తే పర్యావరణంలో వేడి పేరిగి, సిఫు తొల్యాన్ని దెబ్బతీస్తుంది.

ఇటీవల ప్రిక తికి జరుగుతున్న హాని రోజురోజుకూ ఎక్కువవుతోంది. అందుకే, ఐక్యరాజ్య సమితి సెప్టెంబర్ 16వ తేదీన ఓజోన్ పొర రక్షణ దినోత్సవం జరుపటానికి నిర్ణయించింది. భూమి మీద ఆరోగ్యకరమైన జీవితం, ఓజోన్ పొర మీద ఆధారపడి ఉన్నది. అందు వల్ల ప్రిక తి వ్యతిరేక చర్యలకు పాల్పడకుండా సాఫు రోస్య సహా జీవన విధానాన్ని అలవరచుకోవాలి.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

చందమామ 50 ఏళ్ళుగా చదువుతున్న పాఠకులలో నేనొకడిని. ఇప్పిస్తు నాకు 62 ఏళ్ళు దాటింది. చదువుతుంటే కొందరు వచ్చి ఏమిటి చందమామ చదువుతున్నారా? అని ఆశ్చర్యంతో అడుగుతారు. దానికి నా జవాబు, ఇన్నోవేటివ్ అందులో చెప్పే పరిజ్ఞానం ఇంకారాలేదని. అందుకోసమే చదువుతున్నానని, ఆ కథలలో చెప్పే నీతి ఈ జన్మకు కాదు కదా? ఇంకెన్ని జన్మలెత్తినా వస్తుందో అని ఓ అద్భుతం! ఏమిటో ఈ నీతి ఏం చెప్పినా విడ్డూరంగా ఉంటుంది అనుకుంటూ వాళ్ళు వెళ్ళిపోవడం, అప్పుడప్పుడు జరిగే తంతు. దీంతో ఒక ఆనందకర విషయం ఉంది. కుటుంబంలో నేనే కాదు; నా పిల్లలు 35 33 ఏళ్ళ వాళ్ళ కూడా చదువుతున్నా, వున్నవలు, వున్నవరాళ్ళు కూడా చదివిందే ఉత్సాహం చూపడం నాకు చాలా ఆనందం కల్గించే విషయం. భగవంతుణ్ణి కోరేది, తెలుగు బాలలు పేదలు అందరూ చదవాలని, ఆ వూటకొట్ట భారతీయులు అందరూ చదవాలని, వున్న సింప్రిడాయం ఏమిటో ఒంటపిట్టించు కునే ప్రియత్నం చేయాలని. చందమామ, ఆకాశంలోని చందమామ లాగా చల్లగా, తీయగా, నిరంతరం వర్ధిల్లాలని.

- డా. చెన్నమనేని హనుంతరావు, కరీంనగరం
అరవై వసంతాలకు చేరువ అవుతున్న “చందమామ” జీవితపు రంగుల శోభితపు. నిరళభాషిత భారతీయ సంస్కృతీవైభవము తెలియచేయుచు నిరంతరం చూడాలనే,

అతి చక్కని బొమ్మల వైభవముతో, అనాటి పౌరాణిక, జానపద యుగంలోనికి పోయి నట్లు సింభ్రహ శృంగారాలతో అబాలగోపాలపును అలరిస్తుంది. 60వ సింవత్సపు లేకాకుండా, ఆచంద్రార్కపు, తెలుగు బ్రతికున్నంతవరకు, “రావుం” బ్రతికున్నంతవరకు హినువు ఈ లోకంలో ఉన్నట్లుగా, చందమామ జీవించాలి. వయస్సు భేదపు లేకుండా వున్నప్పుడు, ఆనందించి జేయాలి. రాజుల కథలు, జానపద కథలు, ఫోటో వ్యాఖ్యల పాటీలు, పిల్లలకు పనికి వచ్చే అనేక శీర్షికలు బాగుంటున్నాయి.

ప్రితి నెల మొదటి వారంలో ఏ ప్రతీక కొన్నా చందమామ చదివిన తరువాత అన్నీ జూలైపు ఖచిత్రం గవు నించ తగినదిగా మారింది. పిల్లల ప్రత్యేక సంచికకు ఎదురు చూస్తూ ఉంటాము.

- వాస్తు రామచంద్ర, నెల్లూరు

చంద్రం దైవభక్తి

చంద్రానికి చిన్నప్పటినుంచి వోర్ర పిం ఎక్కువ. పేద్దవాళ్ళల్ని నా సరే చిన్న వూటంటే పిడత. అందుకేవరూ తప్పిపిట్టడం లేదంటే కారణం అతడి దైవభక్తి.

చంద్రం ప్రతిరోజూ గుడికి వెళతాడు. పెద్దలను అడిగి పిదేపిదే దేవత కథలు చెప్పించుకునే అతడికి తన ఈత్ర వారితో అటలకంటే కూడా దైవకార్యాల మీదే ఎక్కువ ఆసక్తి. ఊళ్ళో జరిగే మిఠాణ శ్రవణాలూ, వారి కథలూ శ్రద్ధగా వింటాడు. తీరికనీవు యంలో గీతాపారాయణం చేస్తాడు. అలాగని చదువూ అశ్రద్ధ చేయకుండా పద్దెనిమిదేళ్ళ వయస్సు కే విద్యాభ్యాసం పై ర్తి చేశాడు.

చిన్నప్పుడేతే చంద్రం దైవభక్తిని ఇంటా బయటా అందరూ మెచ్చేవారు. కానీ, పెద్దవాడై చదువు పూర్తయ్యాక కూడా అతడి దైవభక్తి వురీ మూఢభక్తిగా వూరడంతో పేద్దలకు ఇబ్బందిగా తయారయింది. తెల్లవారగానే తన పై జామీనకొరాలలో వునిగి పోవడవు

గాక, ఈరోజు నైవేద్యానికి చక్కెర పొంగలి పేట్టాలి, రేమిదట్టోజనం, ఎల్లుండి ఎంతు ద్రా అంటూ ఇంట్లో వారందరినీ ఎల్లవేళలా విసిగించేవాడు.

అప్పటికి అతడి తాత, బావ్మబాగా వునిలి వారై పొల్లు పై ర్తి విశ్రాంతి తీసి కుంటున్నారు. తల్లిదండ్రులు కూడా వయస్సు వీధి పిడి విశ్రాంతి కోర్ కుంటున్నారు. చంద్రం కంటే రెండేళ్ళ పేద్దవాడైతూ అన్న సొర్యం, తానొక్కడే అట్ట పోలం పిన్నలూ, ఇట్ట ఇంటి పిన్నలూ అన్నీ చేస్తున్నాడు. చంద్రం వూత్రం ఎవరపని చెప్పినా తనదైవకార్యాలకు అంతరాయం వుని విన్నీ కున్నవాడు. ఒకరోజున చంద్రం తండ్రి, ఈ విషయం న్ని వుగూ వారితో దిగ్గులు గా సీస్తావించినప్పిడు, “చంద్రానికి వోర్ర పిం ఎక్కువ. వూట పిడత. వాడిపినీ, నాపినీ చూవాణ్ణి నేను ండగా వీర్ర కలవర పిడనమీరు లేదు,” అంటూ సొర్యం తప్పుడికి వత్తాని పిలికాడు.

కొన్నాళ్ళకు అన్నసో ర్యానికి ఛాయ అనే అమ్మాయి తో పేళ్ళయింది. కామితానికి వచ్చిన కొత్తలో ఛాయ చంద్రంతో కొన్నాళ్ళు సర్దుకు పోయింది. అయితే, బాధ్యత పట్టిన పద్ధతి నచ్చక, క్రమంగా అతనికి ఇంటి పనులు చెప్పడం మొదలు పెట్టింది. చంద్రం చెయ్య నంటే అతణ్ణి దెబ్బలాడేది. చంద్రం అన్నకు ఫీర్యాదు చేశాడు. “రోజంతా కష్టపడే నీ వదిన చికాకులో ఓపూటన్నా పిట్టించు కోకు. వేళకు భోంచేసి నీ దైవకార్యాలు చూసుకో,” అన్నాడత సో ర్యం తేలిగ్గా నవ్వేస్తూ. అన్న తనను పిట్టించు కోవడం లేదని, చంద్రం పేదలతో చెప్పుకున్నాడు. వాళ్ళ కూడా, “రోజంతా కష్ట పడే నీ అన్నావదినలు చికాకుతో ఓపూటన్నా పిట్టించు కోకు,” అని అన్నారు.

“నేను పొరుషం కలవాణ్ణి. పైగా దైవ భక్తుణ్ణి. అందు వల్ల ఎవరూ గాని నన్నేమీ

అనడానికి వీల్లేదని వదినకు చెప్పండి,” అన్నాడు చంద్రం. ఇది తెలిసిన ఛాయ చంద్రాన్ని పీలించి, “వంట్లో ఓపిక ఉన్నంత కాలం మీ తాత, తండ్రి కాయ కష్టం చేసి పేదలించిన ఆస్తిని పంచారే తప్పి, కూర్చుని తినలేదు. ఇప్పుడు మీ అన్న కూడా ఈ ఆస్తిని నిలబెట్టడానికి ఎంతో శ్రమ పడుతున్నాడు. ఎర్ర పిపుంటే వాళ్ళది. అంతేకానీ, ఏ శ్రమ పడకుండా కూర్చుని తినడం ఎర్ర పిపు ని పంపు కోదని తెలుసుకో,” అన్నది.

“నేనం ఊరక కూర్చోలేదు. దైవచింతనతో నాకు తీర బడి దొరకచ్చ. ప్రిహ్లాదు డి వంటి నన్ను హిరణ్యకశిపియేలా వేధించకు. దేవతలు నిన్ను శిక్షిస్తాడు,” అని హెచ్చరించాడు చంద్రం.

“నేను నా భర్తకూ, అత్తమ్మ లకూ, వారి తల్లిదండ్రు లకూ రోజూ సేవచేస్తాను. అప్రయో జకుడివైన నీక్కూడా వండి పేడుతున్నాను. నన్ను దేవుడు మెచ్చుకుంటాడే తప్ప, శక్తిం చదు. ను మ్హనిజంగా ప్రిహ్లాదు డంతటివాడి వైతే, దేవుణ్ణి ప్రార్థించి నన్ను శక్తించేలా చెయ్యి. నాకు శిపిడితే, ఆ తరువాత నేను నిన్ను పిల్లెత్తు వూట అనను. లేకపోతే ను మ్హ, నీ అన్నతో సమంగా ఇంటి బాధ్యతలు తీసుకోవాలి,” అన్నది వదిన. ఇది సవాలుగా తీసుకున్న చంద్రం రోజూ గుడికి వెళ్ళినప్పుడల్లా, తన వదినను శింపపు ని దేవతల ప్రార్థించ సాగాడు. అయితే, వాడు కొరినది ఫలించలేదు.

ఛాయ, చంద్రం వు ధ్య జరిగిన గొడవను గురించి తెలుసుకున్న చంద్రం బావూ తల్లి, “తల్లిలాంటి వదినకు శిపిడాలను కునే పాడు బుద్ధి నీకు తగదు,” అని వు డలించారు.

“నన్ను దైవకార్యాలు చెయ్యనివ్వకుండా ఆపివున్న పుహాపాపీ వదిన. పాపాత్ముడని తుండిన లెక్కచేయని ప్రిహ్లాదుడు నా ఆదర్శం. ఆమె అంతం చూడంతవరకు నేను దేవతా ప్రార్థిస్తానే ఉంటాను,” అన్నాడు చంద్రం మొండిగా.

ఆ పూటలకు తాత, తుండి, అన్న, చంద్రం వీరింద ఉండి, “వదినకు పూపిణ చెప్పు. లేదా, ఇల్లాదిలి వెళ్ళిపో,” అన్నారు.

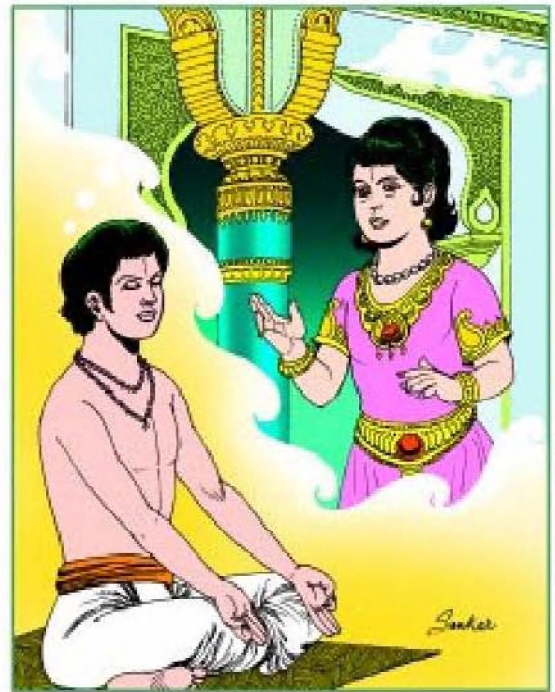
“ప్రిహ్లాదుడికి తుండి ఒక్కడే శత్రుమానాకు ఇంట్లోని వాళ్ళందరూ శత్రుమలే. నేను ఇల్లాదిలి పాత న్నాన. వీరిందరూ వచ్చిబ్రతి పు లేదాకా మెనక్కురాన,” అని ఇల్లాదిలిపేట్టి ఊరి గుడిఆవరణలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు.

చంద్రం ఇంట్లో అలిగి వచ్చాడని గ్రహించిన గ్రామీణులు జారి రావడం, అసిలు విషయం అడిగితెలుసుకుని, “నువ్వు తప్పిచేశామా తల్లిదండ్రులు దైవసమానులని నువ్వు వినలేదా? వాళ్ళ వీరింద అలిగితే దేవత వీరింద అలిగినట్టే. వెంటనే ఇంటికి వెళ్ళి మీవాళ్ళకు క్షమాపిణ చెప్పుకో,” అని హితమూలికాడు.

“ఇప్పుడు నేను వెనక్కు వెళ్ళితే, అందరికీ దేవత వీరింద నవ్వుకుం పాత్రుంది. దేవత నా వదినను కఠినంగా శించిన భక్తిని నిరూపించాలి. అంతవరకు నిరంతర దైవనామస్మరణ చేస్తూ, త్రులనే తీర్థం పూత్రం మిశ్చుకుంటూ నేను గ్రామంలో ఉంటాను,” అన్నాడు చంద్రం పట్టుదలగా.

రావణాసురి వేరే పూట్లాడలేకపోయాడు. చంద్రం అన్నపానాలు పుట్టుకోకుండా, పిజ్జా ఇచ్చే త్రులనే తీర్థం పూత్రం మిశ్చు

చందమామ

కుంటూ పూడు రోజులు ధ్యానంలో గడపడంతో బాగా నీరసపడిపోయాడు.

పూడోరోజు సాయంకాలం దైవధ్యానంలో కళ్ళపూసుకుని కూర్చున్న చంద్రం గత నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. అప్పడతనికి వైకుంఠంలోని బాలప్రిహ్లాదుడు లీలగా కళ్ళు ముందు కదలాడాడు. “పూశావా నా దుస్థితి. ఆనాడు నీ దైవభక్తి నీ తుండి హిరణ్యకాశిపి ఒక్కడే అడ్డుగా నిలబడ్డాడు. నిన్ను ద్వేషించాడు. ఈనాడు పూ ఇంట్లో వాళ్ళందరూ నా భక్తికి అంతరాయం కలిగిస్తున్నారు. నిన్ను ఆదర్శంగా తీసుకున్నాను, పూ వదినను శించడానికి నువ్వే సాయపడాలి,” అన్నాడు చంద్రం.

ప్రిహ్లాదుడు తుండహాసిం చేస్తూ, “విశ్రాంతి, ఏమిటి నువ్వంటున్నది? నా తుండి నన్ను ద్వేషించాడా? కానీ కాదు.

అవి తమెళ్ళ పిల్లలువు న్న కనబరచావు . ఆయన ద్వేషించిందల్లా తన శత్రువైన మహా విష్ణు మఱు . శత్రు మాళ్ళు ది ద్వేషిం కొద్దీ, శత్రు మఱు శరణు జొచ్చిన నన్ను హింసిల పాలు చేసిన వూట వాస్తవమే . అల్లు నా, నేను నా తండ్రిని అణు వూత్రం కూడా ద్వేషించలేదు . శింఛవు ని దేవుడితో మొరపెట్టుకోలేదు . దేమిటే ఆయన న్న శించాడు . వు న్న ప్పిలు గా జన్మించిన వారికి పొటించవలసిన ధర్మాలు , నిర్వర్తించవలసిన బాధ్యతలు కొన్ని ఉన్నాయి . వాటన్నిటిని పట్టించుకోకుండా, దైవభక్తిని అడ్డుపెట్టుకుని, పేదలకు ఇబ్బంది, విసి గ్రో కలిగిస్తూ, వారినే ద్వేషించడం భావ్యం కాదు . వుంచి చెప్పిన నీ వదినను శిక్షించాలంటున్నామా ఇదెక్కడి ధర్మం ? నన్ను ఆదర్శంగా తీసి కున్న ను మ్మా నాకన్నా గొప్పభక్తుడివే కావచ్చు . కాని, నీ భక్తి ద్వారా అల్లు నవారికి ఇబ్బంది కలిగిస్తూన్నామా భక్తి గ్రువు న్న ఆశిస్తోందిగాని, ద్వేషాన్ని కోరవు . వూధభక్తి, వూధాచారాలు వుప్పి కలిగిస్తాయి . ఆలోచించి చూడు . నీలో వుంచి వూర్పుగానే, వీ వాళ్ళే వచ్చి నిన్ను ఇంటికి తీసి కు

వెళతారు ,” అన్నాడు వు ధు ధు రకంఠ స్వీరంతో.

“దైవభక్తి అంటే ఏమిటో, వూధభక్తితో పేదల వుంధు ఎోగి పిపిడడం ఎంత అవివేకమో నాకు ఇప్పిడత తెలిసీ వచ్చింది. నా కళ్ళు తెరిపించామాక తజ్జతలు ,” అన్నాడు చంద్రం చేతు లెత్తి మొక్కుతూ.

“చంద్రం, నిన్ను వెతుక్కుంటూ ఎవరు వచ్చారో చూడు ,” అంటూ గుడి పై జారి, శోషించి పిడిమన్న చంద్రం వు ఖంపేనీళ్ళు చల్లాడు .

ఉలిక్కిపిడి కళ్ళు తెరిచిన చంద్రానికి ఇంతవరకు జరిగింది కలా? నిజమో? అని అర్థం కాలేదు . ఎదురుగా అన్న, వదిన నిలబడి ఉన్నారు . “అన్నాహారాలు లేకుండా ఇక్కడ ఎన్నాళ్ళు ఉంటామారా చంద్రం ఇంటికి వెళదాం,” అన్నాడు అన్న సూర్యం ఆప్యాయంగా.

“నన్ను ‘వుంచి వదినా,’ అంటూ చంద్రం లేచి, అన్నావదినల వెంట బయలుదేరాడు . అతనిలో వచ్చిన వూర్పుకు ఇంట్లోని పేదలందరూ ఎంతగానో సంతోషించారు .

ఆవు-దూడ

రాఘవమీరులో నారయ్య గృహరయ్య వి ఇర్ర గృ పోర్ర గృ ఇళ్ళ. వాళ్ళ పోలాలు కూడా పిక్క పిక్కనే ఉన్నాయి. వారి ఇళ్ళకు ఒక్కటే ప్రిహిరీ గోడ. ఇళ్ళ వు ధ్య అడ్డుగోడ లేదు. నారయ్య భార్య శాంతమ్మ గృహరయ్య భార్య శాంతమ్మ కు దైవభక్తి ఎక్కువ. కాడి ఎద్దులూ, రెండేసి గేదెలూ ఉన్నా, రెండు కుటుంబాలకు ఆమెలు లేమా భార్యల కోరిక వీ ద నారయ్య, పేరయ్య పశువుల సంతకు వెళ్ళి చెరొక ఆమెలు కొన్నార. గోపి జకు అవకాశం ఏర్పడినందుకు శాంతమ్మ, శాంతమ్మ చాలా సంతోషించారు. ఆమెలు శ్రద్ధగా పంచ సాగర.

నారయ్య ఆవు వరసగా రెండుసార్లు కోడెదూడను ఈనింది. పేరయ్య ఆవు రెండు సార్లు పెయ్యదూడను ఈనింది. కోడెదూడ అల్లు తే, పొలం పనికి ఉపయోగపడుతుందని పేరయ్య ఆశ. రెండు ఆవులూ మూడో సారి చూడితో ఉన్నాయి. ఈసారైనా తన ఆవు

కోడెదూడను పేట్టలని-బరయ్య ఆశతో కోర్ర కుంటు న్నాడు. రెండు ఆవులూ ఈనడా నికి సీద్దంగా ఉన్నాయి. బంపు మా ఇంట్లో పేళ్ళికోసం నారయ్య కుంటు బం వేరే ఊర వెళ్ళవలసి వచ్చింది. పు ర్ర నాడే వచ్చేస్తావు నీ, తన ఆమెలు జాగ్రత్తగా చూస్తూ ఉండవు నీ బరయ్య తో చెప్పి, నారయ్య కుటుంబంతో సిహా పోర్ర గృ రువెళ్ళాడు.

బరయ్య మనసులో చిత్రమైన ఆలోచన వచ్చింది. ఆ రాత్రి రెండు ఆమెలు ఈనితే బామ్మని అన్న కున్నాడు. ఆ తరవాత చేయ వలసిన దానిని గృ రించి ఉత్సాహంగా భార్య శాంతమ్మతో చెప్పాడు. ఆ వూ టవని ఆవిడ దిగ్భాంతి చెంది, “ఇదేం బుద్ధుడి! వాళ్ళ ఆమా కోడెదూడన్న పేడితే వు ను తెచ్చేసి కోవాలా? వు న ఆమెయ్య వూడన్న పేడితే వాళ్ళ ఆమా దగ్గర ఉంచాలా? ఎంత అన్యాయ వు డి? వు న్న ప్పి ల కందే పితే మలే తవు సంతానాన్ని వు రింత జాగ్రత్తగా కాపాడు కుంటాయి.

కుక్క, పీల్చి, కోతి వంటి వాటిని చూడడం లేదా! ప్చిర్ర అశించినట్లు భాషన వూర్చినా, పిల్చి మితంపితుని అమ్మాదూడన వెతుక్కుంటూ వెళుతుంది,” అని హెచ్చరించింది.

ఋరయ్య అవూటలు పేదగా పట్టింపుకోలేవు. అల్లుతే, ఎచిత్రంగా ఆ రాత్రిఋరయ్య అశించినట్లేరుండు అమ్మా ఈనాల్గు ఋరయ్య అమాపేయ్యదూడన పేట్టింది. నారయ్య అమాకోడెదూడను పెట్టింది. శాంతమ్మ ఎంత వారిందినా వినకుండా, ఋరయ్య తన అలోచనల ప్రకారం దూడలను వూర్చాడు. ఆ తరవాత నిద్ర రావడంతో వెళ్ళి పడుకున్నాడు.

పురికాబుపిటికి గొడ్లపాకలో ఏదో చప్పిడలు తే, ఋరయ్య, శాంతమ్మ వెళ్ళి వూశారు. తవు పాకలో నారయ్య అవుతనకోడెదూడను నాకుతూ కనిపించింది. మెడలో పలుపు తెగి మూడి. గబగబా వెళ్ళి నారయ్య గొడ్లపాకలోకి వెళ్ళి వూశారు. అక్కడ తవు అమాపేయ్యదూడన నాకుతోంది. పిశు మూకు తవు సంతానం పిట్ల ఉన్నఋవు ఎలాంటిదోఋరయ్యకు అర్థమయింది. తన భార్య చెప్పిన వూట అరాలా నిజవు నిగ్రహించి, తవు

చేసిన పనికి పిశ్చాత్తాపి పిడ్డాడు. నారయ్య అమ్మా, కోడెదూడనూ నారయ్య గొడ్లపాకలోకి తీసుకువెళ్ళి వదిలి, తన అవునూ పెయ్యదూడనూ తన గొడ్లపాకలోకి తీసి కువచ్చాడు.

పుర్రనాడు ఊర్రనుంచి తిరిగి వచ్చిన నారయ్య, కాంతమ్మ తవు అమ్మా జాగ్రత్తగా వూసి కున్నండు కఋరయ్య దంపిత్రులకు క తజ్జతలు తెలియ జేశారు.

ఋరయ్య రాత్రి జరిగిన దానిని నారయ్యకు పిశ్చాత్తాపింతో వివరించి, “నా ధర్మస్థితికి నన్ను ‘పుంపు నారయ్య,’ అన్నాడు.

“ఎంతవూ టఋరయ్య ఇండు లోడు ర్మస్థితి ఎప్పుంది? అయినా, మూడు కోడెదూడలను పేట్టుకుని నేనేం చేస్తాను? వాటిలో నువ్వొక దాన్ని తీసికో,” అన్నాడు నారయ్య.

“నీది చాలా దొడ్డువు నన్ను నారయ్య. అల్లుతే, నా పేయ్యదూడలలో నువ్వొకటి తీసికోవాలి పురి,” అన్నాడు ఋరయ్య. నారయ్య అండు కు అంగీకరింవాడు.

వాళ్ళ వూటలను కొద్ది దూరంలో నిలబడి విన్న కాంతమ్మ, శాంతమ్మలు ఒకరినొకరు ఆప్యాయంగా కౌగిలించు కున్నారు.

రాకాసిలోయ

13

[కేసమత్తా, జయపుల్ల, పుసిలివాత్తా పూర్వవేషాలతో తమ గృహపదిలి బయట దేరిన రోజున, బ్రహ్మాదండిపూరితికుత్త కూడా, ఇద్దరు అంగరక్షకులతో వింధ్యార్ణవాటకు ప్రయాణమయ్యారు. కేసమత్తా వాళ్ళు, చీకటిదేవేశకు ఒకపిల్లచేర్చారు. ఆ రాత్రి బసచేయడానికి పైటకూళ్ళ ఇల్లుకొనింపిదారింబగా బ్రహ్మాదండి కూడా అక్కడే పున్నట్లు తెలిసింది. వాళ్ళు పుంపు కు కదిలారు. తరువాత-]

కేసమత్తా పుసిలితండ్రి పుంపుండి దారి తీయగా, అందరూ పిల్లదాటి తిరిగి అరణ్యంలో ప్రవేశించారు. ఆ సరికి బాగా చీకటి పడిపోయింది. అరణ్యం అంతా పిర్రలా, జంట మూ, కూతలతో, అరుమిలతో ప్రతిధ్వనించి పోతున్నది. ముగ్గురూ ఒక చెట్టుకింద కూర్చున్నారు. “ఈ పూర్వవేషాల్లో బ్రహ్మాదండి పున్న గర్తించగలడుంటావా?” అని అడిగాడు కేసమత్తా జయపుల్లకు.

జయపుల్ల అడ్డంగా తల తిప్పిస్తూ, “ఏమో చెప్పలేం. కాని, ఈ సరికే పునం ఒక

పోరపాటు చేశాం. గురు వక్షనానందులు, రచ్చబండ దగ్గర కూర్చున్న పిల్లవాని లంతా ఎనేట్లుగా పూట్టాడేశారు. అలా చెయ్యకుండా మూడే బామూడేది,” అన్నాడు.

“అందులో పోరపాటు పున్నది? ఈ దేశాటనలో, ఆయన తన శిష్యులతో పూత్రమే పూట్టాడతాడని నేను లోగడ చెప్పానుగదా?” అన్నాడు పుసిలివాత్తా.

“అమశుక్ కో. కాని, నీ గొంతులో పిలికిన యోసి వాళ్ళల్లో ఎవరైనా గుర్తపడితే ఏమయ్యేది? పునం ఈ బ్రహ్మమిత రాజ్యమీసరి

హిద్దులు దాటవరకూ, చాలా జాగ్రత్తగా వున్నట్లు కోవాలి. కాకతాళియంగా బ్రహ్మాదండీ, వునవూ ఒకేసారి బయలుదేరటం జరిగింది. రాజగ్రు మఠేసిన ఎత్తు తెల్లనుకున్నార గదా? ఆయనకాలి ప్రణవేదోనయం చేసుండుకు, ఈ వూంత్రికుడు మూలికల కోసం, వింద్యారణ్యాలకు బయలుదేరాడట! వునశత్రు ములు వుహజిత్తులవూరివాళ్ళు,” అన్నాడు జయపుల్ల. వుసిలివాడు అమోనట్టు తలవై పిత్తూ, చప్పిన లేచివూని, “ఈ దామిటనే ఎక్కడో గ్రుంసికిలించిన ధ్వని అల్లుంది. వీకు విసబడిందా?” అని ప్రశ్నించాడు.

కేశమత్తు, జయమల్లూ జవాబు చెప్పేంతలో, ఈసారి వురింతస్పృష్టింగా గ్రుంసికిలించటం విసబడింది. వుగ్గూ అశ్రురంగా వుఖవుఖాలు వున్నకున్నాడు.

“బ్రహ్మాదండీ, అతడి అనుచరులూ ఇటే వున్నారూ లామూది! వున చిక్కులన్నీ తీరి, ఈ రాజ్యం సిరిహిద్దులు దాటి త్వరగా పారి పొవాలంటే, వాళ్ళెక్కివస్తున్న గ్రులను కాజేయటం మొక్కుటే మార్గం,” అన్నాడు ముసలివాడు.

“ఎలా? అదంత తేలికా, అయ్యా?” అన్నాడు కేశమత్తు.

“అవు గో, అపీల్లబు వూనవు న్నుది, గ్రుల్లేదా? నేను వీ గ్రుల్ల మత్తు. నుమ్మకనిష్టి డివీ, జయపుల్ల జ్యేష్ఠుడు. వునం ఏకాంతంగా మళ్ళప్పిత్తు కూడా అలాగే పీల్లవు కోవటం అలవాటు చేప్పి కోవాలి. సిరే, ఇప్పిత్తు వీ గ్రు ఈ అంటే, అ బ్రహ్మాదండి ఎక్కిన గ్రుల్రాన్ని నేను కాజేయ గలను. వీ గ్రు కూడా, అతడి అనుచరుల గ్రుల్రాను కాజేయ గలిగితే, తెల్లవారే సిరికల్లా, ఈ బ్రహ్మపిత రాజ్యమీసి సిరిహిద్దుల్ని దాటి పొగలం. అప్పిత్తు, ఏ బెడదా మూడవు,” అన్నాడు వుసిలివాడు.

అతడి వూటలకు జయపుల్ల నమ్మతూ, “నీ ఎత్తుగడ ఏవై టి? వూంత్రికుడి గ్రుల్రాన్ని ఎలా పిట్ట కోగలమో అతణ్ణి కత్తితో ఎదిరిస్తావా?” అని అడిగాడు.

“వాళ్ళకు, ఎదురై పిడి, ఈ చీకట్లో యుద్ధం చేయటం వుంచిదికాదు. అప్పిత్తు రేగే గొడవకు పిల్లవానిలు అక్కడికివచ్చి, వునం పిట్టబడిపోతాం. చడి చప్పిత్తు లేకుండా ఆ గ్రుల్రాల్ల వీ ది నుంచి వాళ్ళను పిడగొట్టాలి. నేను చెట్టు వీ ద మూడి, వూంత్రికుణ్ణి తాడు వేసికింద పిడగొట్టి, వాడి గ్రుల్రాన్ని వశివు కోగలను,” అన్నాడు వుసిలివాడు.

నుంచి వేలాడుతున్నాడు. పేనుంచి అతడి గుర్రం మీదికి పులిసివాడు చూశాడు. పురుషుల కేశమతూ, జయపుల్ల ఒక్క ఎగురున జితవర్మ, శక్తివర్మల గుర్రాలను అధిరోహించారు.

“జ్యేష్ఠా, కనిష్ఠా! ఊ, రండి!” అంటూ పులిసివాడు తన గుర్రాన్ని అరణ్యానికి అడ్డంపిడిపరిగెత్తించసాగాడు. ఆసిరికి బ్రహ్మదండికి కాస్త ధైర్యం వచ్చింది. అతడు తన నడుపుకు బిగిసేమన్న తాడును అట్లా ఇట్లా గుంజుతూ, “జితా, శక్తి! ఎక్కడ? మీరు చూసింది ఎంతపు గవూ? అయితే వాళ్ళు కేశమతూ, జయపుల్ల, పులిసివాడూ అయి మాటారు. ఆ జయపుల్ల ఒక్కడికే ఆ విద్య తెలుసు. వాళ్ళను వెంబడించండి. పట్టుకోండి! నరకండి!” అంటూ కేళువేశాడు.

జితవర్మ, శక్తివర్మ ఆ పూటలతో కాస్త ధైర్యం తెచ్చుకుని లేచి నిలబడి, ఒరనుంచి కత్తులు పూసంతలో, బ్రహ్మదండి ఏడు మీ గొంతుతో, “జితా, శక్తి! ఆగండి, ఆగండి. పులిసివాడు రండి! నన్ను ఈ కొప్పునుంచి కిందికి దించండి,” అని అరిచాడు.

జితవర్మ, శక్తివర్మలు అతణ్ణి నిమిషించి, బ్రహ్మదండి నడుపుకు బిగిసేమన్న తాడును తప్ప కత్తులతో నరికి, దభీపుంటూ కింద పడబోతున్న అతణ్ణి, పురుషులనే పట్టుకుని దించి నిలబెట్టారు.

పిల్లెవానిగా అరణ్యంలో రేగిన ఈ కల్లోలం, పిల్లెవానిల చెవిని బడింది. వాళ్ళు కాగడాల్సా, కరలూ తీసుకుని అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. బ్రహ్మదండినీ, అతడి అంగరక్షకుల్నీ ఆ స్థితిలో చూసి వాళ్ళకు కలిగిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా కాదు.

“అలాగోళ్ళు గిల్లుకుంటూ పూస్తారేం, పురుషులే పున్నా పొయినయ్యా?” అంటూ బ్రహ్మదండి వాళ్ళ మీద విరుచుకుపడ్డాడు. “వేవే రాజుగారు పింపిగా వచ్చిన, ఆస్థాన ద్వ్యగులం! పురుగురు రాజద్రోహులు పురుగుర్రాలను అపహరించుకుని, అట్లాగా పారి పొయారు. వాళ్ళను పట్టుకోండి అదస్తి వంతుడికి అర్థ రాజ్యం!” అంటూ పిల్లల కొరికాడు.

పిల్లెవానిలో సాహసవంతులైన కొందరు యువకులు, బ్రహ్మదండి చూపిన వైపుకు పరిగెత్తారు. తతివూవాళ్ళు బ్రహ్మదండినీ, జిత, శక్తివర్మలూ తప్ప పిల్లలకు తీసి పొయారు.

జయ పుల్ల, కేశమతూ, అతడి పు సిలి తండ్రి ఎక్కిన గ్రామ అరణ్యానికి అడ్డంపిడి పరిగెత్తసాగినై. కాని, చీకటి, దారి నడ్డగించే చెట్లకొమ్మలా, పు శృపాదలా అటంకాల వల్ల, వాళ్ళు అను కున్నంత వేగంగా పారిపోలేక పోయారు. ఇంతలో వాళ్ళకు వెనకగా, కాగ డాలూ, కర్రలతో వస్తున్న పిల్లెయ్య వకులు కనిపించారు.

“వు ను చిక్కులోపెట్టాం,” అన్నాడు జయ పుల్ల గ్రామ వీంచి వెనుదిరిగి, తమను వెంటబడిస్తున్న పిల్లెవాని లకేసి పూ స్తా.

“చిక్కుల్లో పడటం వు నకేవు న్నా కొత్త? ఇది మొదటిసారి కాదు, ఆఖరుసారి కాదు,” అంటూ పు సిలివాడు విని కుని, “అదిగో, అక్కడేదో దీపిషికాంతి లాటిది వస్తుంది,

వీ కు కనబడుతున్నదా? బహి శా, అది అరణ్యంలో నివసించే, ఏ గొడ్లకాపిరి ఇట్లో అయి మాటుంది. మనం సరాసరి అక్కడికెళ్ళి, ఆ ఇంట్లో దాక్కునేందుకేమైనా అవకాశం వుం దేమో ప్రయత్నిద్దాం. అంత తప్పని సరైతే, గ్రామం వదిలేద్దాం” అన్నాడు.

“నాల వీ ద వు గ్రామ, ఆ దీపిషికాంతి కనిపిస్తున్న వెళ్ళితుం తవు గ్రామం ఉరికిం చారు. వాళ్ళ దాన్ని సి పి స్తాండగానే, చెట్లవాటు నుంచి రెండు కంఠాలు, “ఎవరా వచ్చేది? ఆగండి!” అంటూ కఠినంగా హెచ్చ రించిన్య

ఆ హెచ్చరిక వింటూ నే పు సిలివాడు గ్రామ దిగి, “అయ్యా, మీరెవరో మాకు తెలియదు. వుం యా త్రికులం. వివిధ ప్రాంతా

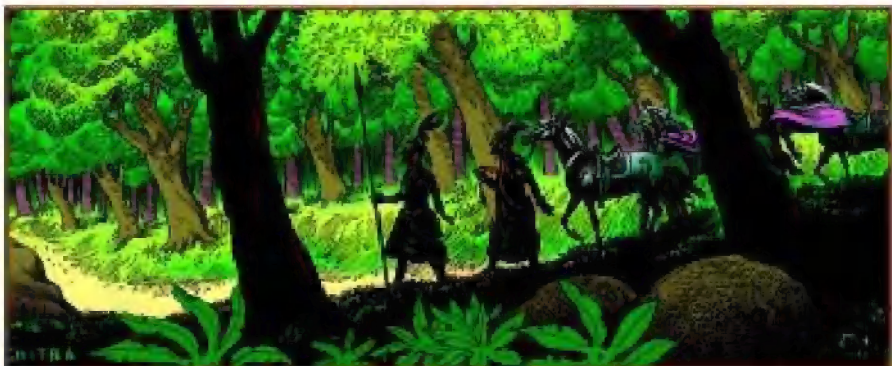
అను సిందర్శించు కుంటూ వస్తాన్నాం. వున్నట్ని దోచు కునేందుకు బందిపాటు దొంగలు వెంటబడితే, ఇటు పారిపార్లు వస్తాన్నాం. వాళ్ళ కాగడాలవెలుగూ, చేతుల్లో కర్రలూ పీర్తూ చూసు మాటారా!” అన్నాడు.

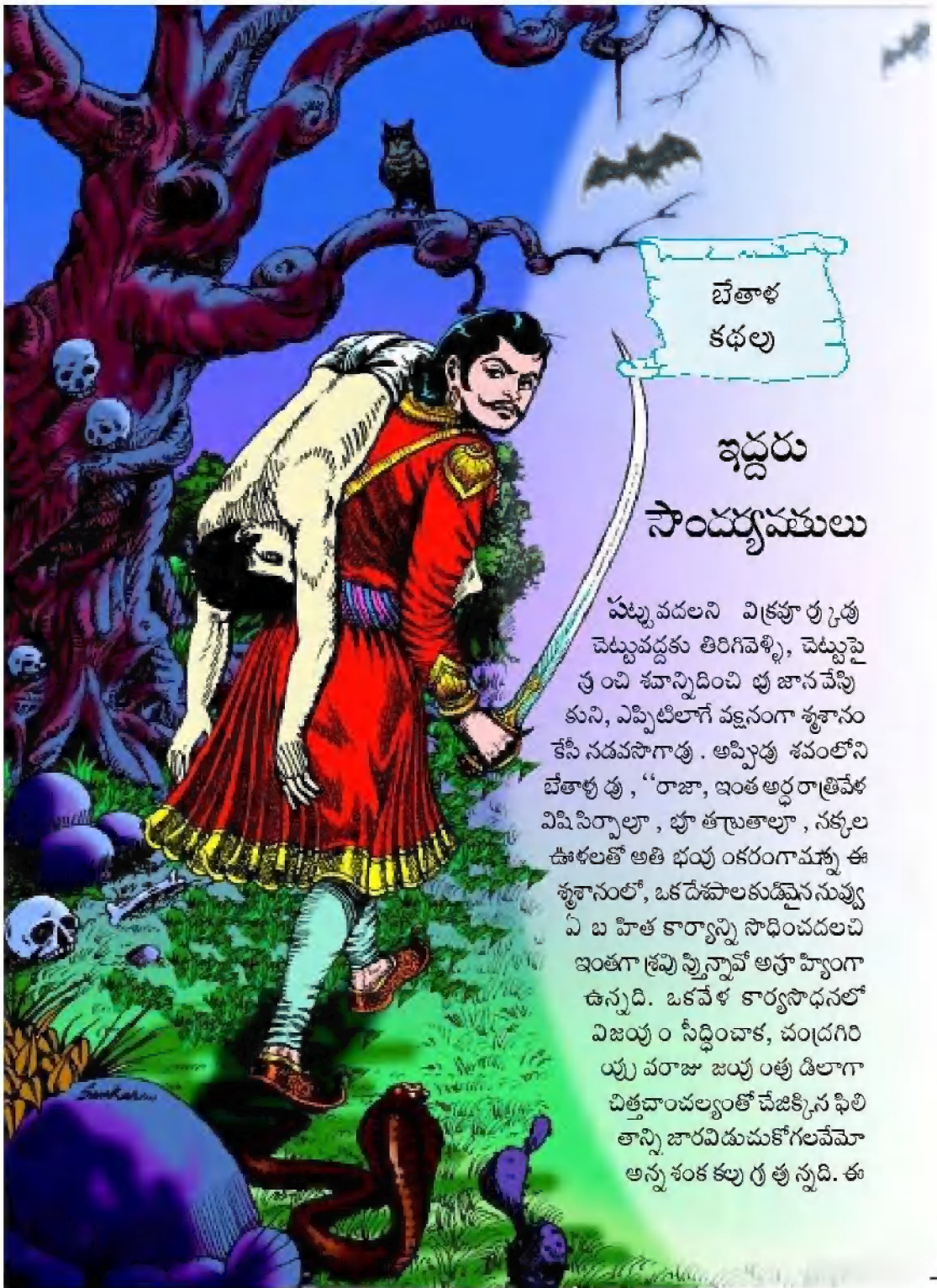
వుసిలివాడు పూట వుగించి వుగించక వుందే, దీపిం గప్పిన అరిపార్లుంది. ఒక అజాను బాహుడైన కోయవాడు, పెద్ద ఈటి ఒకటి పట్టుకుని, అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. అతడు కేశమణ్ణీ, జయపుల్లనూ చూస్తూనే, “పీరా ఎగ్గ వస్తున్న పిల్ల వెళ్ళినా సుంచేనా రావటం? ఆ పిల్ల వాని లోసిగం వుందికి ధనం దోచుకోవటం వత్తి, తతివూ సిగానికీ వెనడం కోసిం గొంతలు కోయటం పిని. పీరేపీ భయపడకండి, పీరణ భారం నాది!” అంటూ పిక్కకు తిరిగి, “ఓ హోయ, ఆ కాగడాలు పిట్టుకువచ్చే వాళ్ళ పీదగ్గ రిచూపి బాణాలు వదలండి! వాళ్ళు వురొక్క అడుగైనా ముందుకు రాకూడదు,” అన్నాడు.

అప్పటివరకూ నిశ్శబ్దంగావూ ఆ ప్రాంతం కేకలతో హేచ్చరికలతో పూర్వోగి పార్లుంది.

కోయ యువకులు చెట్ల మీది నుంచీ, పొదల పూట నుంచీ పిల్లల వకుల పీదికి గురి చేసి బాణాలు రివ్వరివ్వ పూట వదల సాగారు. పూస్తాండగానే ఆ ప్రిదేశపుంతా యుద్ధరంగంగా పూరింది. అద్దరాజ్యం వస్తాందన్న ఆశతో పిల్లల వకులూ, తమ కుల పేద్ద అజ్ఞను పాలించే పిట్టలతో కోయల వకులూ సింకుల సివరం సాగించారు. బాణంవేటు దాటి వుండుకు వచ్చిన పిల్లల వకులతో, కోయల వకులు కర్రలు తీసి కుని పొరాడ సాగారు. ఓ ఊకాలం కోయల కులపేద్ద ఆదేశం కేసి పూసీ, తల పింకిస్తూ, “పూ వాళ్ళ ధాటికి, ఆ పుర్కల నిలబడలేదు, అసిగతి నాకు తెలుసు! అల్లునా, ఇక ఈ రాత్రికి, ఈ ప్రిదేశం పుకరం కాదు. నారణ కోరిన వాళ్ళు కాపాడే బాధ్యత నాది కనక, పిమ్మలన ఒక రోవ్వి ప్రిదేశానికి తీసి కుపాతాన రండి,” అంటూ బయలుదేరాడు. జయపుల్లా, కేశమణ్ణీ, వుసిలివాడు అతనికి వెనకగా, గుర్రాలను కళ్ళాలు పిట్ట కుని నడిపించు కుంటూ కదిలారు.

-(ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

ఇద్దరు సౌందర్యమతులు

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత అద్భుతాత్మిక విషిసిర్పాలూ, భూతబ్రూతాలూ, నక్కల ఊళలతో అతి భయంకరంగావస్తూ ఈ శ్మశానంలో, ఒకడేమాలకుడిమైననువ్వు ఏ బహిష్కార్యాన్ని సాధించదలచి ఇంతగా శ్రమిస్తున్నావో అనూహ్యంగా ఉన్నది. ఒకవేళ కార్యసాధనలో విజయం సీద్ధించాక, చంద్రగిరి యువరాజు జయరత్న డిలాగా చిత్తచాంచల్యంతో చేజిక్కిన ఫిలి తాన్ని బారవిడుచుకోగలవేమో అన్న శంక కలుగుతున్నది. ఈ

విషయమై ను వ్యూతగ్రు హేచ్చరికగా మాడేం
దుకు, ఆ యువరాజు కథ చెబుతాను, శ్రమ
తెలియ కుండా, విను, ” అంటూ ఇలా చెప్ప
సాగాడు :

చంద్రగిరి యువరాజు జయంత్రు
వివాహవయస్కిడయ్యారు. తనకాబోయే
భార్యను తానే ఎంపిక చేసి కోవాలన్నది,
అతడి గాఢమైన కోరిక. ఈ కారణంవల్ల
తల్లిదండ్రులు ఎన్ని సింబంధాల గురించి
చెప్పినా తిరస్కరించేవాడు.

ఒక రోజున జయంత్రు సాయంకాల
వాహళి నుంచి తిరిగి రాగానే, వుహరాణి
అతడికిక చిత్రపటాన్ని చూపుతూ, “ఈమె
విన్నకోట రాకుమారి. రాజుకు ఒక్కగానొక్క
కూతురు. మావదినగారి పుట్టింటిప్పు బంధు
మఱు. నాకూ, మీ నాన్నగారికీ ఈ సింబంధం

ఎంతగానో నచ్చింది,” అన్నది. జయంత్రు
ఆ చిత్రపటం కేసీ సిరిగా చూడనైనా చూడ
కుండా, “ఈ అమ్మాయి నాకు ఏమాత్రం
నచ్చలేదు,” అని అక్కడి నుంచి వెళ్ళి
పోయాడు.

ఆ రాత్రి జయంత్రు డికి చాలాసటి
వరకూ నిద్రపట్టలేదు. తను ఈ రాజభవనం
లోనే మాడిపోతే, తనకు నచ్చిన అమ్మాయి ని
ఎంపిక చేసి కోవడం అసింభవం. తనకు నచ్చే
అమ్మాయి కోసం రాజ్యం నలు దిక్కులా
వెదకడం వులు ! ఆలస్యం చేయ కూడదు
అను కుంటూ, అతడు రాత్రికి రాత్రే గుర్రం
మీద బయలుదేరాడు.

స్థిర్యోదయం కావస్తోందగా, జయం
త్రు దట్టమై ఒక అడవిలోని కొండ
ప్రాంతాన్ని చేరాడు. అక్కడ కొండ మీది
నుంచి ఒక వునోహిరమైన జలపాతం పేద్ద
ధ్వనితో దిగువను చలమాళ్ళ మీద పడుతు
న్నది. ఆ జలపాతానికి కొద్దిదూరంలో ఒక అంద
మైన కుటీరం అతడి కళ్ళబడింది. గుర్రాన్ని
దిగి జయంత్రు ఆ కుటీరంకేసి నడిచాడు.

ఆ కుటీరం వుండున్న రకరకాల పైల
మొక్కల వుధ్య ఇద్దరు నందర్యవతులు
తిరుగుతూ పైలు కొన్నీన్నారు. అటువంటి
నందర్యవతులను జయంత్రు ఈనాటి
వరకూ చూడకపోవడమే కాక, అలాంటి
వారుండగలరని ఊహించనైనా లేదు.

జయంత్రు వారిని సిమీపీస్తూ, “మీరు
అపురూపమైన నందర్యవతులు. అలాంటి
మీరు ఈ అడవికి అంకితమై పావడం చాలా
అశ్చర్యంకలిగిస్తున్నది,” అన్నాడు.

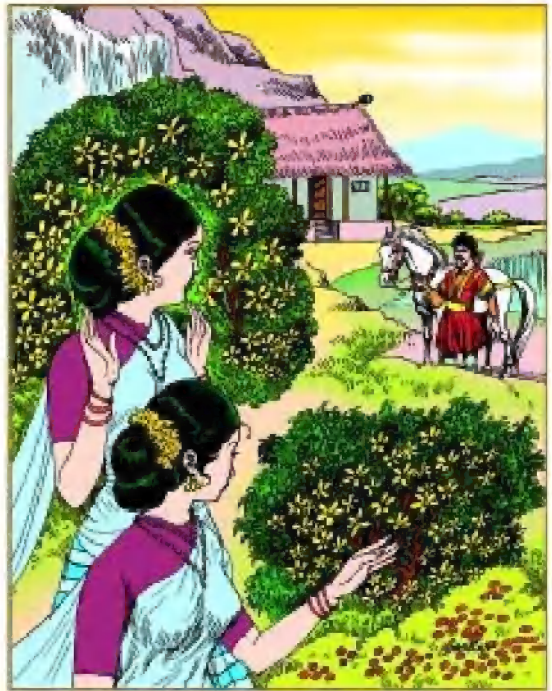
జయ్యంతు డిని చూసీ ఘుంధు కొద్దిగా కంగారు పడిన ఆ యువతులు, “నందర్యం నికి అర్థం ఎవరూ చెప్పలేరు. సౌందర్యం అనేది చూసు వాళ్ళనయ నాల్లో మాటలుంది. వూ నాన్నగారు గొప్ప జ్యోతిష్విగ్రుడు. అడవి, జలపాతం, చక్కని పూలతోట, అందమైన కుటీరం-ఇలాంటి వాతావరణంలో, ఒక్క సింవత్తురం నివసీస్తూ, వూ భవిష్యత్తు అద్భుతంగా మాటలు దని ఆయన ఇక్కడ నివాసిం ఏర్పరిచాడు. నిన్ననే ఒక సొబుంత రాజు ఆహ్వానించగా పొరుగు ప్రాంతం వెళ్ళాడు,” అన్నారు.

ఇంతకూ ప్తీరెవరు? అని ఆ నందర్య రాత్రులు ప్రశ్నించక ఘుంధే జయ్యంతుడు, “నేను, తల్లిదండ్రుల ప్రేమయ్యం లేకుండా, నాకు నచ్చిన కన్యను వివాహి వూడాలన్న ఉద్దేశంతో ప్రాసాదం నుంచి రహస్యంగా బయలుదేరాను. ప్తీ ఇద్దరిలో ఎవరిని వివాహి వూడడం అయినా, నాకు ఇష్టమే. ప్తీ నాన్నగారు తిరిగిరాగానే, ఆయనతో వూట్లాడతాను,” అన్నాడు.

అంత న్నొటిగా జయ్యంతుడన్న వూటలకు తల్లిపడినయ్య వత్తులిద్దరూ, తమలో తాము ఏదో వూట్లాడుకుని, “మేమిద్దరం కవలలం! ఒకే వ్యక్తితో వూ వివాహి జరుగుతుందని, వూ నాన్న ఏనాడో చెప్పాడు,” అన్నారు.

“ఎలాంటి సింశయం లేకుండా నేను, ప్తీ ఇద్దరినీ వివాహి వూడతాను. ప్తీ రూపంలో ఒకే విధంగా మన్నా, ప్తీ గుణగణాలు భిన్నంగా మాటాయని అనుకుంటు

చందమామ

న్నాను. నేనెవరైందీ ఈ సరికి మీరు గ్రహించే మాటారు. ప్తీ వు నస్తీత్వాల గురించి కాస్త వివరించండి,” అన్నాడు జయ్యంతుడు, దామితను న్నతిన్నే మీద కూర్చుంటూ.

ఆ ప్రశ్నకు యువతులిద్దరూ చిరు నవ్వు నవ్వి, “వూ ఇద్దరికీ పింతం, పిట్టుదల ఎక్కువ. ఎవరికి వాళ్ళం అధికులం అనుకుంటాం. అంతేకాదు, అనుకున్నది సాధించనిదే నిద్రపోం; అందుకు ఎంతైనా తెగిస్తాం!” అన్నారు.

“ఓహో, అలాగా!” అని జయ్యంతుడు ఒక ణం ఆగి, “నా గురించి ప్తీ అభిప్రాయం ఏమిటో నిర్మోహి వూటంగా చెప్పండి,” అన్నాడు.

ఆ యువతులిద్దరూ కూడబలుక్కుని, “ఎంతో తెలివీ, వివేకం మన్నవాడు, వూకు

భర్తగా లభిస్తాడని, నాన్నగారు ఎప్పిడో చెప్పారు. పూబుర్లు వుండారం, సింపింగి. ఎవరు మందారమో, ఎవరు సింపింగో చెప్పండి!” అన్నాడు.

జయంతుడు కొద్దిమీటలోచించి, ఎవరు మందారమో, ఎవరు సింపింగో చెప్పాడు. ఇది విన్నయ్య వత్తులు ఎక్కడలేని ఆశ్చర్యంతో, “అంత రూఢిగా ఎలా చెప్పగలిగారు?” అని అడిగారు.

అందుకు జయంతుడు, “పూ రిద్దరూ కవలలు; ఒకే రూపిలో మూర్త. అల్లుతే, ఒకరి శరీరచ్ఛాయ గ్రహించి, వరకరిది పిచ్చుని పిసిచ్చి. బాల్యంలో శరీరచ్ఛాయ ను బట్టి పువ్వుల్నిసి లభంగా గుర్తించడానికి, ఒకరికి వుండారం అనీ, వరకరికి సింపింగి అనీబుర్లు పేట్టిమూటారని ఊహించాను,” అన్నాడు.

“పూకు వయస్సు లోకొన్నె ఘడియల తేడామాది. పూలో ఎవరు పేడ్లు, ఎవరు చిన్న అన్నది చెప్పగలరా?” అన్నారా అందగత్తెలు.

జయంతుడు ఒక ఇంకా, “అందుకు నాకు సాయం త్రం దాకా వ్యవధి కావాలి,” అన్నాడు.

“అలాగే!” అంటూ యువత్తు లిద్దరూ తప్పిగా తలలూ పారు.

ఆ సాయం త్రం వుండారం, సింపింగి అరటి ఆకుల్లో రెండు కూరలు, రెండు పిచ్చుళ్లు, పాయసంతో జయంతుడికి రుచి కరమైన అహారం తయారు చేశారు. భోజనం తర్వాత జయంతుడు కామివిశ్రాంతి తీసి కునియ్య వత్తులతో, “పూలో వుండారం పేడ్లు, సింపింగి చిన్నది,” అని చెప్పాడు.

“అహా, నిజం! ఇంతకూ ఎలా ఊహించగలిగామా!” అని అడిగింది వుండారం.

“సాధారణంగా పేడ్లువాళ్ళే వంట, ఇంటి నిర్వహణ చూస్తారు. చిన్నవాళ్ళు పేరీనులు చేస్తారు. వుండారం వంట చేసింది. సింపింగి ఆకువేసే భోజనం వడ్డించింది. అది గవునించే, పూలో ఎవరు పేడ్లు, ఎవరు చిన్న ఊహించాను,” అన్నాడు జయంతుడు చిన్నగా నవ్వుతూ.

వుండారం, సంపంగి కొద్ది దూరం వెళ్ళి ఏదో పూట్లాడు కుని తిరిగి వచ్చి, జయంతుణ్ణి, “నువ్వునునితమైన తెలివితేటలూ, తార్కికమైన ఆలోచనా సరళి మన్నవాడివని ఒప్పించుకున్నాం. అందులో సిందేహించలేదు. ఇతే, పూ ఇద్దర్నీ పోషించగల అర్థిక స్థాపన నీకున్నదా?” అని అడిగాడు.

జయంత్రుడు పెద్దగా నవ్వి, తానెవరైందీ చెప్పి, “ఇంకా ఏమైనా అనుమానాలున్నాయా?” అని ప్రశ్నించాడు.

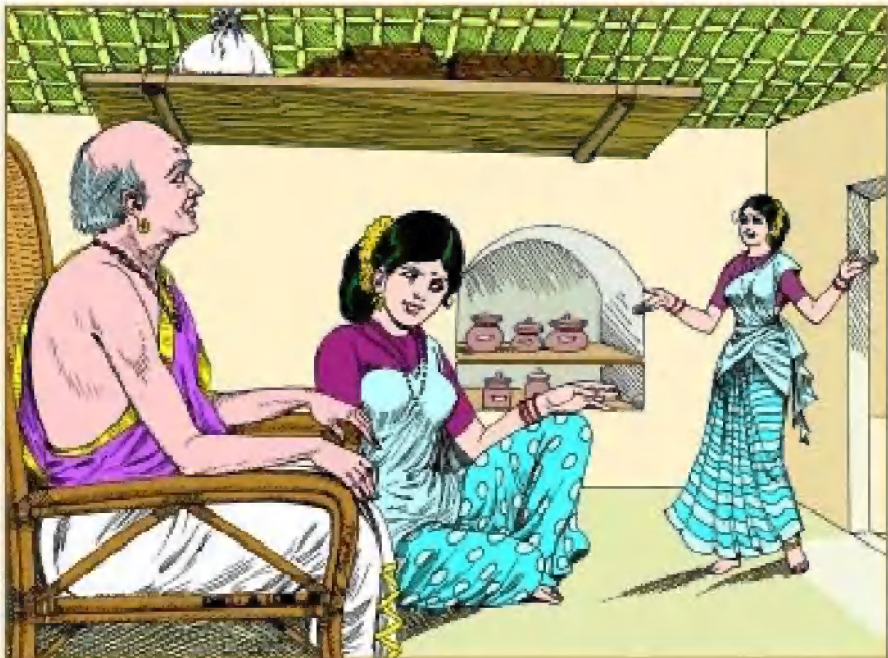
ఆ ప్రశ్నకు మందారం వెంటనే, “జాతకరీత్యా పూర్వ ఇద్దరికీ ఒకే వ్యక్తితో వివాహం జరగడంతో పాటు, ఒకే రోజు కుమార్తెలు జన్మిస్తారట! ఐతే, చిన్నదైన సంపంగి కొడుకు కొన్ని ఘడియలు ముందుగా జన్మిస్తాడు. పేద రాణిని కాబోయే నా కుమార్తె కు కొద్ది ఘడియలు చిన్నవాడు. అటువంటివిస్తూ, పూర్వ ఇద్దరి కుమార్తెలలో, పుత్ర ఎవరిని రాజుగా ప్రకటిస్తారు?” అని అడిగింది.

దానికి జయంత్రుడు, “ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పడానికి కొంతసేపు వ్రతం కావాలి,” అన్నాడు.

“అలా అయితే, రాత్రి అంతా ఆలోచించుకోండి. తెల్లవారి పూర్వ అభిప్రాయం చెప్పండి,” అన్నాడు, అక్కాచెల్లెల్లిద్దరూ.

ఆ రాత్రి జయంత్రుడు నిద్రించేందుకు ఒక గది ఏర్పాటు చేశారు. పుర్వాటి ఉదయం వందారం, సింహిల తండ్రి తిరిగి వచ్చాడు. వందారం, తండ్రికి జరిగిందంతా వివరించి, అతడు పక్క గదిలో నిద్రపోతున్నాడని చెప్పతూండగా, సంపంగి వెళ్ళి, జయంత్రుడి గదిలోకి తిరిగి వ్రతం చేసింది. అక్కడ జయంత్రుడు కనిపించలేదు.

ఆమె తిరిగి వచ్చి, వాళ్ళతో, “గదిలో ఆయన లేడు. ఏమైనా, కాబోయే రాజుకు ఒక రోజు, పున ఇంట ఆతిథ్యం వచ్చుననే సంతోషం నకు విగిలించి!” అన్నది నమ్మతూ.

ఇది జరిగిన కొద్ది రోజుల తర్వాత, తల్లి దండ్రులు ఏర్పాటు చేసిన ఒక రాకుమారి తో జయంత్రుడి వివాహం జరిగిపోయింది.

బేతాల్లుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, గొప్ప నందర్యవతులైన వుందారం, సింహింగిల పట్ల జయంత్రుడి ప్రవర్తన వుర్యాదహం గానూ, అనాగరికంగానూ లేదా? తనకాబోయే భార్యను తనే ఎంపిక చేసి కోవాలన్నదధ నిశ్చయంతో బయలుదేరిన అతణ్ణి వివాహం వూడేందుకు, అందచందాలూ, వుంచివాక్యా త్తర్యంగలయ్యువతులు తమ అంగీకారం తెలియజేశారు. ఐనా, అతడు వారిని కాదని, తల్లిదండ్రులు నిశ్చయించిన కన్యను వివాహం వూడడం అనివారంబని కాదా? అశించిన కార్యం ఫలించాక, ఏ కారణంవల్లనో అతడు చిత్తచాంచల్యానికి గురైనట్టు కనబడుతున్నది కదా? ఈ సిందేహాలకు సివూధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు.

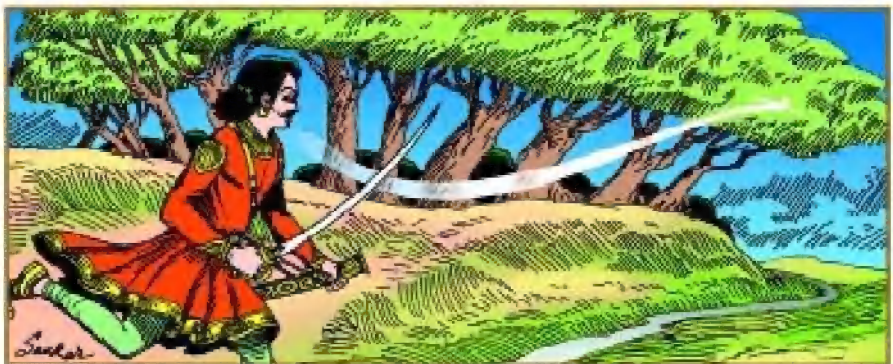
దానికి వికవూర్కుడు, “వుందారం, సింహింగి-జయంత్రుడినివయజ్ఞతా, తార్కిక జ్ఞానం ఏపాటివో తెలుసుకునేందుకు, కొన్ని

జటిలమైన ప్రశ్నలడిగారు. ఆ విధంగా అక్క చెల్లెల్నిద్దరూ, తమ ప్రశ్నల ద్వారానే కాక, తమ వుగ్ర రించితామ్ర చెప్పికున్న విషయాలను బట్టి-వాల్కిద్దరిలోనూ అహం, సింతం, పట్టింపితో పాటు, అశించినది సాధించి తీరాలనే మొండినైజం కూడా ఉన్నదని, జయంత్రుడు గ్రహించాడు. అలాంటి వాల్కి తనకు రాణులైతే, భవిష్యత్తులో ఎవరికి వారు తమ కువూర్తుడే రాజు కావాలని పింతం పట్టి, అంతఃపితృశాంతికి, రాజ్యభద్రతకూ ముప్పి తేగలరు. రాజుకు తనకొరికలూ, సింతోపాల కన్న దేశభద్రత, ప్రజల సుఖశాంతిలు ముఖ్యం! ఇలా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయాని కొచ్చిన జయంత్రుడు, తల్లిదండ్రులు నిశ్చయించిన కన్యను వివాహం వూడాడు. ఇంద్రులో, అతడి వివేచనా శక్తి, పిరికిలనా జ్ఞానం తప్పి, చిత్తచాంచల్యం అంటూ ఏవీ లేదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాల్లుడు శవంతో సిహామాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం : మాచిరాజు కామేశ్వరరావు రచన]

చందమామ కబుర్లు

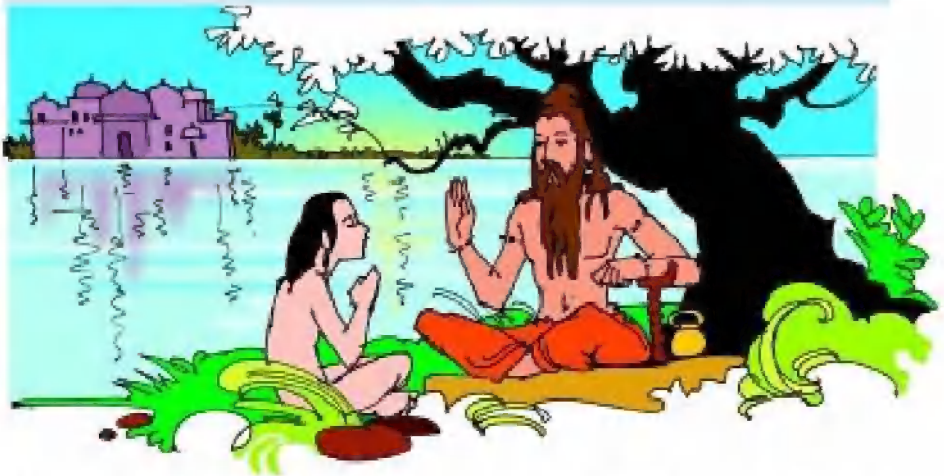
తొమ్మిదేళ్ళ వయసు సినిమా డైరెక్టర్

తొమ్మిదేళ్ళ కిషన్ 24 కన్నడ సీనియర్ లలోనూ, 5 వై గానెరియల్స్ లో దాదామీ 1000 ఎపిసోడ్స్ లోనూ, కవై రావుల బాలపాత్రలను పోషించాడు. ఇప్పుడు సినిమా దర్శకుడైకవై రామెనక్క వెళ్ళాడు. అతడు దర్శకత్వం వహించిన 'కేరాఖ ఫి ట్ పాత్' అనే కన్నడ చిత్రం విడుదలకు సిద్ధంగా ఉంది. తన నటించిన సీనియర్ దర్శకుల నుంచి, కవై రావుల నుంచి అతడు దర్శకత్వం మెళకువలను నేర్చుకున్నాడు. ఒకనాడతడు వీధుల్లో వార్తాపత్రికలనూ, తిన బండారాలనూ అమ్మే

పిల్లలను చూశాడు. వాళ్ళ తల్లిదుండ్రులు లేని అనాథలని తండ్రి కిషన్ తో చెప్పాడు. అంతే, బడికి వెళ్ళి చదువుకోవాలని తపించే అనాథ కుర్రవాడి కథ కిషన్ బుర్రలో తయారైంది. దాన్ని కాగితం మీద పెట్టాడు. ఆ కథను సీనియర్ గాత్రీ బామరావు అందని తండ్రినిలహా ఇచ్చాడు. నిర్మాతగా డబ్బులు పట్టడానికి అతని తల్లి సింపీద్ద తన తెలియ జేసింది. జాకీ ప్రాభు, శౌరభ శర్మ వంటి సినీ ప్రేమికులు, జాతీయ మిమిక్స్ రాన్ని అందుకున్న కన్నడ నటి తారమొదలైనవారు అతని చిత్రంలో నటించడానికి అంగీకరించడం గొప్పవిశేషం. సేబ్బు మీద పనిచేయడానికి తన పిన్నవయస్సు ఒక నిపుణుని సహాయంతో అతడు చెబుతున్నాడు. “ప్రతి ఒక్కరూ మిగతా డైరెక్టర్లను చూసినట్లే నన్ను చూస్తున్నారు,” అంటున్నాడీ ప్రపంచంలోకెల్లా అతి పిన్నవయసు దర్శకుడిగా గుర్తింపు పొందాలని ఆశిస్తున్న తొమ్మిదేళ్ళ కుర్రాడు. ఇప్పటికే తన సినీ వారాన్ని గిన్నెబుక్ వారికి పంపాడు. ప్రస్తుతం అతి పిన్నవయస్సు దర్శకత్వం అన్న రికార్డును 1973 వ సం.లో తన 13 వయస్సులో ఒక సీనియర్ కు దర్శకత్వం వహించిన నెదర్లాండ్స్ కు చెందిన సిడ్నీ లింగ్ సృష్టించాడు. 1996 వ సం. జనవరి 6 వ తేదీ జన్మించిన కిషన్, గాయకుడు సింగిత దర్శకుడు కూడా. అతని తొలి పూర్వజీవితం 15,000 కాపీలు అమ్ముడయ్యాయి.

ఏదీలేని అన్నీకలిగిన యోగి!

గుంగా తీరంలోని అతి మితాతనవు స్థ పివిత్ర నగరం వారణాశిలో నూట ఘు ష్టు సింపత్తు రాలు జీవించిన ఒక గొప్పయోగి 1887 శీతా కాలంలో కాలధర్మం చెందాడు. ఆయన ఎప్పుడు ఎక్కడ జన్మించాడో తెలుసా?

ఆసక్తిగలిగిన ఆయన భక్తులు కొందరు యోగి పిచ్చు పై రోష్ట్రాలను గురించి జరిపిన అన్వేషణలో సిందేహాలకు తామరేని కొన్ని నిజాలు బయటపడ్డాయి. ఆయన అంధ్రరాష్ట్రం విజయ నగరం పిప్పి పిందోని హోలియా అనే గ్రామంలో 1607వ సం.లో జన్మించాడు. నరసింగరామా విద్యావతిదేవి ఆయన తల్లిదండ్రులు.

పిరవు శిష్యుని భక్తులైన తల్లిదండ్రులు ఆయనకు

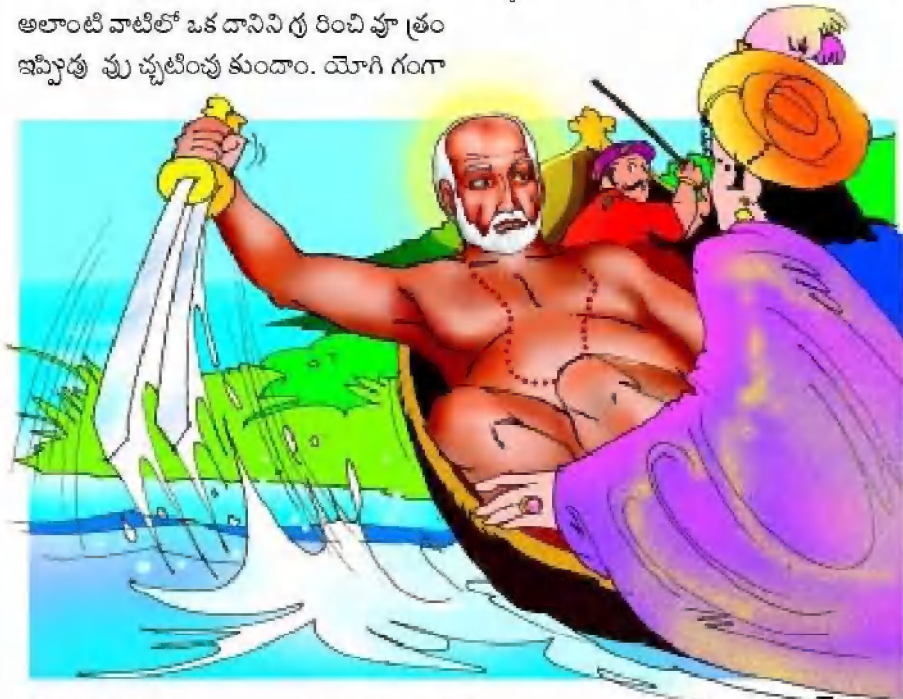
నకు పట్టినబురు శివరాం. చిన్నప్పటినుంచే ఆయనలో ఆధ్యాత్మిక అన్వేషణ ఆరంభమైంది. దేశాటన చేస్తూ పలువురు యోగులను, సాధు మును దర్శించసాగాడు. అలా ఆఖరికి పిక్కుర్ చేరాడు. రాజస్థాన పిక్కుర్ లోని ఆయన గురు ముఝానకు పట్టినబురు గణపతి సిరస్థితి. అయితే, జీవితంలో ఎక్కువ కాలం గడిపిన వారణాశిలో మాత్రం ఆయన తెల్లంగ (తెల్లింగ)స్వామి గానే ప్రసిద్ధుడు. అంధ్ర ప్రాంతం నుంచి వచ్చినవాడు కావడం వల్ల ఆయనకు అబురు ఏర్పడి ఉండవచ్చు. ప్రాచీన కాలంలో బీహార్, బెంగాల్, ఒరిస్సా, అంధ్ర ప్రాంతాలు -ఆంగ, వంగ, కళింగ, త్రి(తెల్లింగ రాజ్యాలు గా పీలు వబడవన్న

విషియం పీ లో చాలా వైదికితెలిస ఉంటుంది.

తెల్లంగస్వామి ఎన్నో అద్భుతాలను ప్రదర్శించాడు. ప్రత్యేకంగా చూసినవారు వాటిని గ్రంథస్థం చేశారు. ఆయన నగ్నంగా తిరిగేవాడు. ఆనాటి పాలకులైన అంగధికారుల భార్యలు అందుకు అభ్యంతరం తెలిపారు. ఆయన్ను మొదట ఖైదు చేయాలని ఆజ్ఞాపించిన న్యాయ వూర్తులు ఆయన నిరాదంబరతకూ, ప్రదర్శించిన అర్థవంతమైన అద్భుతాలకూ అవి తాత్పర్యం చెందారు. ఆ తరువాత, అసాధారణమైన ఆయన జీవనశైలికి ఎవరూ ఆయన్ను వేధించకూడదని ప్రకటనలు జారీచేశారు.

ఆయన చూసిన అద్భుతాలను ప్రత్యేకంగా చూసినవారినుంచి, వివరాలూగలించి, ఆయన జీవిత చరిత్రలో వాటిని పొందుపరిచారు. అలాంటి వాటిలో ఒక దానిని గురించి వూత్రం ఇవ్వడం వుచ్చటించుకుందాం. యోగి గంగా

నదిని వూత్రం వూర్తిలా భావించేవాడు. ఎంత ఋమికావాలన్నా నీళ్ళలో వుండి ఉండేవాడు. పునాంశా సింగా ప్రవాహానికి ఎదురేదేవాడు. ఒకనాడు ఉజ్జయిని రాజు పడవలో గంగానదిని దాటుతున్నాడు. యోగి హఠాత్తుగా నది వుధ్యనుంచి పేక్కిలేచి పడవలోకి ఎక్కాడు. రాజుతోపాటు వియనిస్సొన్న స్థానిక ప్రముఖులు యోగిని గురించిన విశేషాలను ఆయనకు తెలియజేశారు. రాజుగౌరవంతో యోగికి నమస్కరించాడు. అప్పుడే, యోగి దాన్ని ఏవూత్రం పట్టింపుకోకుండా, పిసిగిద్దలా రాజునుంచి రత్నాలు పొందిగిన ఖడ్గాన్ని తీసి కుని ఆతతగా అటు ఇటు తిప్పి చూసి, ఉన్నట్టుండి పీల్లలు విరిగిపోయిన ఆటబొమ్మను విసిరి వేసినట్టు, నీళ్ళలోకి విసిరాడు! ఆగ్రహించిన రాజు

యో గిని ధూ షీంచాడు . విలువైన ఖడ్గాన్ని పొగొట్టుకున్నాం కదా అని ఆవేదన చెందాడు. అది వూ వూలు ఖడ్గం కాదు . బ్రిటిష్ గవర్నర్ జనరల్ ఆఫ్ ఇండియా నుంచి బహు వు తిగా అంధ్ర కున్నది. అది తన అంతస్తుకు ఆనవాలు !

“ఈ తిక్క సిన్యాసీ పొదు గాను ! నాకు సొంత మైన ఆ విలువైన ఖడ్గం పోయింది కదా! నేను ఇప్పిదేం చేయ ను ?” అను కుంటూ రాజు యో గిని నానా వూటలు అన్నాడు . అయితే, యోగి మోములో ఎలాంటి స్పందనా కనిపించ లేదు .

పడవ తీరాన్ని సిఫ్ పించింది. తెల్లంగస్తోవు యథాలాపింగా తన చేతిని లోతు లేని నీళ్ళలోకి పుంచి, రెండు ఖడ్గాలను తీసి దిగాలు పడి పొల్లు న రాజుకు చూపిస్తూ , “నీ ఖడ్గాన్ని తీసికో,” అన్నాడు. అయితే, రెండు ఖడ్గాలూ

చూడడానికి ఒకేవిధంగా ఉన్నాయి. రెండింటి వు ధ్య ఏవూ త్రం తేడా కనిపించలేదు .

అయోమయంగా చూస్తున్న రాజును , “ఖడ్గాన్ని నీ విలువైన ఆస్తిగా ఇప్పుడేకదా చెప్పావు? నీ సొంత ఆస్తినే గుర్తుపట్టలేవా?” అని అడిగాడు . ఆ తరవాత ఒక ఖడ్గాన్ని నీళ్ళ లోకి విసిరి, రెండవ ఖడ్గాన్ని ఆయన చేతికి చ్చాడు . అదే రాజు ఖడ్గం!

రాజు అవాక్కయి చూస్తూ ఉండిపోయాడు . దేన్నయినా సరే, వు ను పులు తవు సొంతంగా భావించడం ఎంత మూర్ఖత్వమో ఆయనకు అప్పుడు అర్థమయింది. ఒంటి మీద జానెడు బట్ట కూడా లేకపోయినప్పటికీ, నిజమైన ఈ యోగికి అందు బాటు లో లేనిది ఏదీ లేదన్న సత్యం కూడా బహిష్కార ఆయన గ్రహించి ఉంటాడు !

-(ఎం.డి)

చందమామ క్విజ్ - 6 (జూలై '06) విజేతలకు అభినందనలు

1. బి. వి. నరసింహారావు, చాబాగార్డెన్స్, విశాఖపట్నం - 530 020 (ఆం.ప్ర)
2. హెచ్. భానుదేవ్, ధారావారితోట, ఒంగోలు - 523 001 (ఆం.ప్ర)
3. జి. చిట్టసాయిస్రియ, అనంతపురం జిల్లా - 515 741 (ఆం.ప్ర)
4. ఎం. ప్రత్యూష, ఫతేఖాన్ పేట, నెల్లూరు - 524 003 (ఆం.ప్ర)
5. బి. శివసాయికుమార్, ఉప్పుల్, హైదరాబాద్ - 500 039 (ఆం.ప్ర)

చందమామ క్విజ్-6 సమాధానాలు

1. కొరియో దేశమిరాఖు.	5. అక్టోబర్ 16.
అను భవం నేర్పిన పాతం.	6. పెర్షియా (ఇప్పటి ఇరాన్)
2. అస్సాంలోని డిగ్నాల్ లో.	7. బద్రుద్దీన్ తియో భీ.
3. పిదు నాలు గవయ్ ట.	8. మంచికి మంచి, చెడుకు చెడు!
4. గోదావరి.	(గు జరాత జానపద కథ)

పాములుపట్టే రాజు

హువాంద్రపితి రాజ్యంలో, సిర్పవరం అనే గ్రామం ఉండేది. ఆ గ్రామంలో సాంబన్న అనే పావులు పట్టేవాడండేవాడు. పావు కాటుకు చికిత్స చేయడంలో కూడా అతడికి వుంచి ఉంటే.

సాంబన్నకు లేకలేక ఒక కొడుకు పుట్టాడు. సాంబన్న వాడికి నాగరాజు అనిపేరు పెట్టి అల్లార వుద్దుగా పేంపు కోసాడు. సాంబన్న భార్యకు మహా జాతకాలపిచ్చి. ఆమె ఒకసారి కొడుకు జాతకం, ఆ గ్రామంలో పేరుమోసిన ఒక జ్యోతిష్కుడికి చూపించింది.

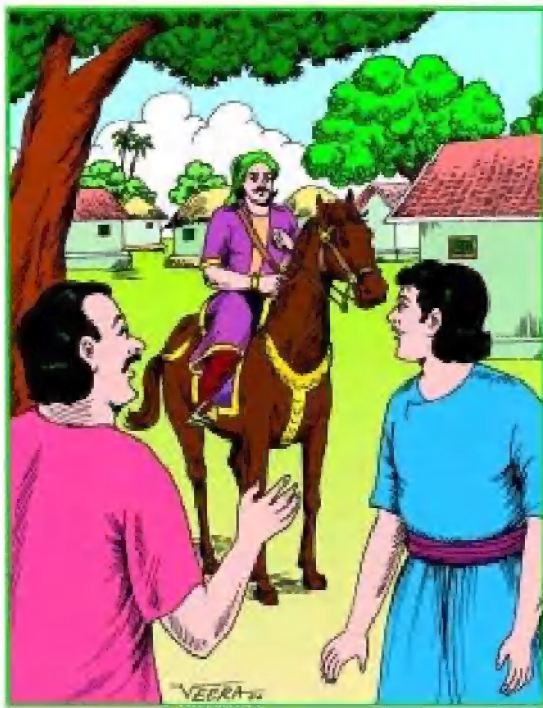
ఆ జాతకాన్ని ఒకటికి రెండు సార్లు పిరించే చూసిన జ్యోతిష్కుడు సింధ్రపూ శ్రుత్యాలతో సాంబన్న దంపితలకు, “బెరా, ఏమిటి వింత! మీ కొడుకుకు రాజయోగం ఉంది,” అని చెప్పాడు.

“రాజయోగం! హాస్యం! వూని అనిపిస్తుంది నింగతి చెప్పండి, సాములూ,” అన్నాడు సాంబన్న.

“హాస్యం కాదు రా, సాంబూ. నిజమే చెబుతున్నాను. నీ కొడుకు రాజయోగం, నన్ను పురిచిపాకు,” అన్నాడు జ్యోతిష్కుడు, జాతక పిత్రాన్ని కళ్ళకద్దుకుని సాంబన్న చేతికిస్తూ.

ఆ పూటలతో సాంబన్నకు, కొడుకు రాజయోగం పట్ల కొంత నమ్మకం కలిగింది. జ్యోతిష్కుడు చెప్పినట్లు కొడుకు రాజైతే, చదువూకాకపోవడం బాగుండదని, నాగరాజున బడిలో చేర్పించాడు.

నాగరాజు పదేళ్ళ వయస్సు వాడయ్యాడు. వాడిక్కూడా తండ్రిలాగే పావులు పట్టడంలో వుంచి ఒడుదై, నేర్పూ చాలా సహజంగా అలవడ్డాయి. చదువూ కూడా నాగరాజు విగతా పీల్లలకంటే వుండుండేవాడు. తరువాత నాగరాజు బాగా చదువూకాడన్న అక్కసితో, వాడి రాజయోగం గురించి విన్న బడిపీల్లలు, వాణ్ణి పావులు పట్టేరాజు అని గేలిచేసారు.

నాగరాజు యుక్తవయస్కిడయ్యే నాటికి సాంబన్న వద్ద ఉండేవాడు. అప్పటికే నాగరాజు అన్నిరకాల సిర్పాల గురించి, వాటి విషాల విరుగుతుల గురించి తండ్రి నుంచి సజ్జంగా నేర్చుకున్నాడు. పావు కాటుకు వాడిచ్చే వుండు కు తిరుగుండేది కాదు. జ్యోతిష్కిత చెప్పినట్లు తన కొడుకు రాజైతే చూసే చనిపోవాలని సాంబన్న అబద్ధ తాండవాడు. ఆ ఘడియ అంతకూ రాలేదు. నాగరాజుకు పేళ్ళిడు వచ్చింది. అయినా, పేళ్ళి చేయడానికి సాంబన్నకు పునసొప్పలేదు. వాడు రాజయ్యాక పేళ్ళుంటే, ఆ వేడుక చూడవు చ్చటగా, ఘనంగా మూట దండి భావించాడు సాంబన్న. పానీ జ్యోతిష్కిడి సిలహ అడుగు దావుంటే అయిన కాలంచేసి సంతృప్తమైంది.

అంతలో అనుకోని సింఘటన ఒకటి జరిగింది. రాజుగారి సేనకుడొకడు గుర్రం మీద సర్పవరం గ్రామవిధిలోంచి వెళ్తుండగా, చూడక నాగరాజు అడ్డుగా వచ్చాడు. రాజు సేనకుడు అతణ్ణి, “ఎవడ్రా నువ్వు? వుండవు తివా? పోగర బోతు వా?” అంటూ గట్టిగా వుండలించాడు. అది విన్న గ్రామస్థుడొకడు సేనకుడితో, “చూ నాగరాజుతో వున్నాడగా వునిలు కో! అతడు కాబోయే రాజు,” అని హెచ్చరికగా అన్నాడు.

రాజు సేనకుడు వాళ్ళిద్దరి కనె వింతగా చూసే వుండు కు సాగిపోయాడు. ఐతే, ఒక పిం రోజుల తర్వాత, కొందరు సేనకులు గ్రామానికి వచ్చి, నాగరాజును వెంటబెట్టుకుని పుహారాజు విజయ వర్షస్థుడి వద్దకు తీసి కుపోయారు.

ఈ విషయ వృత్తిగ్రామంలో రకరకాల షికార్ల వ్యాపించాయి. “కాబోయే రాజు అని చెప్పుకుంటున్న విషయం రాజుగారికి తెలిస్తే ఊరు కుంటాడా? తలతీర్చి వందానకే పీలి పించిమూటాడు!” అని గ్రామంలో కొందరు గుసగుసలాడు కున్నారు.

అది విన్న సాంబన్న కాళీపూత గుడికి వెళ్ళి, “తల్లీ! నా కొడుకు రాజు కాకపోయినా చింతలేదు. వాడికేహానీ కలగకుండా చల్లగా చూడు,” అని ప్రార్థించాడు.

ఐతే, రాజు విజయవర్షనుడు, తనకుమార్తె నాగపూంబతో నాగరాజు వివాహం ప్రకటించాడు. అది విన్న రాజ్య ప్రజలందరూ పావులు పట్టేవాడితో రాజకుమార్తె వివాహపూ? అని ఆశ్చర్యపోయారు.

నెల గడిచేసిరికి రాజకుమారికి, నాగ రాజుకూ వివాహం ఘనంగా జరిగింది. నాగరాజు తల్లిదండ్రులకు రాజపుర్యాదలు జరిగాయి.

ఒక రోజు రాత్రి నాగరాజు, రాకుమారి హింసిత్రా లికా తల్పం మీద ఆదవు రించి నిద్రిస్తుండగా, నాగరాజుకు పొప్పు బుసికొట్టిన సివ్వడి వెనిపించింది. అతడు తటాకున కళ్ళు తెరిచి చూడగా, పిడగ విప్పిన సిర్పం ఒకటి రాకుమారిని సమీపిస్తున్నది. వెంటనే, నాగరాజు తల్పందిగి సిర్పంతో పట్టుకుని గిరగిరా తిప్పి గట్టిగా నెలఠే కొట్టాడు. సిర్పం గిలగిలా కొట్టుకుని కొంతసేపటికి ప్రాణం విడిచింది.

ఆపురుషం రాకుమారి నిద్రలేచి, తనకు తప్పిన ప్రితాదాన్ని గురించి నాగరాజు చెప్పగా విని, అతడి ధైర్య సాహసాలను

ఎంతగానోవుచ్చుకున్నది. “బాలమీద ఈ వార్త తెలిసిన రాజు విజయ వర్ధనుడు సింతో అక్కడికి వచ్చి నాగరాజును ఆప్యాయంగా కౌగలించుకుని, “నాయనా! నా ఒక్కగానొక్క కుమార్తెకు ప్రాణభిక్ష పెట్టావు,” అని, అసలు రాకుమార్తెను, నాగరాజు కిచ్చి ఏకారణం వల్ల వివాహం జరిపివలసినవచ్చుందో వివరించాడు :

విజయ వర్ధనుడి తాతగారైన అజయవర్ధనుడు, పూహంద్రుని రాజ్యాన్ని ప్రిజారంజకంగా చాలా కాలం పాలించి, వార్ధక్యవశాతో కుమారుడు జయ వర్ధనుడికి రాజ్యాభిషేకం చేసి, శేషజీవితాన్ని ధైవచింతనలో గడిపేందుకు, అరణ్యంలోని ఒకానొక పుని ఆశ్రమంలో స్థిరపడ్డాడు.

ఇది జరిగిన కొన్నాళ్ళకు, జయ వర్ధనుడు అడవికి వేటకు పోయి, అక్కడ పొప్పు

కాట్ర కు గురైమరణించాడు. దానితో విజయ వర్ధన్లు ధృ వూహాంధ్రపిఠికి రాజ్యేన ఆర్థ సింహత్వరాలకు రాణి ఒక చక్కని అడవిడ్డకు తల్లి అయింది.

అరణ్యంలోని ఆశ్రమంలో మన్న తాతగారి నుంచి బిడ్డకు ఆశిస్సులు పొందెందుకు విజయ వర్ధన్లు ధృ , ఆయ నమూట న్న ఆశ్ర వూ నికి వెళ్ళాడు.

అజయ వర్ధన్లు ధృ వు నవు రాలిని చూ సీ ఉలిక్కి పిడ్డాడు . కళ్ళ పూ న్ని కుని కొంత సమీభ్యాసంలో గడిపి, ఆ తరవాత విజయ వర్ధన్లు ధృ డితో, “నీ తండ్రికిలాగే నీ కుమార్తెకూ సిర్పగండం ఉంది. అయినా, ఈ శివు మకు నాగవూంబ అసాురు పేట్టి నాగదేవతకు నిత్యపై జలు నిర్వహించు . గండం తొలగి పొర్లు వుంచి జరుగుతుంది. అంతేగాక, బిడ్డయ్య క్తవయ్య స్మిక్రాత్యోక, భర్తవంషీకలో కూడా తగు జాగ్రత్త తీసికో. అతడు సిర్ప భీతిలేనివాడూ, ధైర్యసాహసాలు కలవాడూ అయి మూడడం అవసరం,” అని అన్నాడు .

రాజకుమార్తెకు యుక్తవయస్సు వచ్చాక, విజయ వర్ధన్లు ధృ సిర్పగండం గురించి ఆలో

చిస్త్తినే వివాహిస్రియ త్నాలు తలపేట్టాడు . ఎందరూ రాజకుమార్తెలనూ చూసినా ఒక్కరూ త ప్తికరంగా తోచలేదు . అట్ట వంటి సివ్వు యంలోసిర్పవరం గ్రామస్థులు తమ గ్రామం వాడైన నాగరాజును, కాబోయే రాజుగా చెప్పుకోవడం వెన్న విజయ వర్ధన్లు ధృ , నాగరాజున పీలిపించి అతడిగురించి తెలుసుకున్నాడు . రాకుమారి నాగవూంబ జాతకం, నాగరాజు జాతకంతో అతికినట్లు నిరపొల్లుంది. పేగ్గా నాగరాజుకు వివిసిర్పాలను పిట్టడంలోనూ, వాటికాట్ర కు చికిత్స చేయ డులోనూ వుంచి ప్రావీణ్యంవశ్యుడని తెలుసుకున్నాడు . ఇదంతా దైవసంకల్పంగా భావించిన రాజు విజయ వర్ధన్లు ధృ సంతోషంగా, నాగరాజుతో తన కుమార్తె వివాహం జరిపించాడు .

బాగా వయస్సు పేబడిన తర్వాత రాజు విజయ వర్ధన్లు ధృ , నాగరాజుకు, నాగరాజువర్ధన్లు ధృ అని నామకరణం చేసి అత్యంతవైభవంగా రాజ్యాభిషేకం జరిపించాడు . ఐతే, సిర్పవరం గ్రామస్థులు వూత్రం నాగరాజున పొప్పులు పిట్టే రాజు అంటూ వుచ్చటగా పీలుచు కునేవారు .

చందమామ క్విజ్ - 8

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్ని సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్విజ్ లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-
డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ
సంచికలలోని కథలు, శీర్షికల నుంచే ఉంటాయి.
చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమా-
ధానాలు వెంటనే స్మరిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరగేస్తే ఇట్టే
తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ
మంది ఉన్నట్లయితే బహుమతి మొత్తం వ్రా ద్వారా
తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

మీరు చేయవలసినదేమంటే: 1. ఏవూ ధానాలు రాయండి. 2. పుణ్యం, వయస్సు (16
ఏళ్ళలోమించకూడాలి), పీసీకోడ్తో సహా పై రిచ్చి చిర్ర నావూ రాయండి. 3. ఒక కుట్ట బలంలో ఒకరై
వూ త్రవ్వ పోల్గొనాలి. 4. చందాదారు అయితే, ఆ నంబర్ రాయండి. 5. కవరై వీ చందమామ
క్విజ్-8 అని రాసి, చంద్రూ వు పై రిచ్చి చిర్ర నావూ రాసి వూ కు పంపిండి. 6. సెప్టెంబర్ నెలాఖరై లోగా
వీ ఎంట్రి మాకు అందాలి. 7. నవంబర్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. ఒక వూ నవవీకీ, దేవతకూ వు ధ్య సంతోషంగా ఆరంభవుల్లు న పిరిచయం, ఆవు నీడి
వు స్సాహసించి, వుంధు త్త కు స్విభావం కారణంగా విషాదంగా వు గీసిన విదేక్షి ర్వగాధ
ఏది? ఆ వు నీడి ఎవరై ? దేవతబరేవు టి?
2. 2050 నాటికి భారతదేశ జనాభా దాదాపు ఎంత ఉంటుందో చెప్పగలరా?
3. “యోగ్యత లేనివారికి సాయ విడదానికి వుంచిన
పాపించి వు రొకటి లేదు,” అని పీశాచానికి బుద్ధి
చెప్పిన ఇల్లాళిబరేవు టి? ఏ కథలో వస్తోంది?
4. చంద్రురై ప్తి విక్రమ దివ్యుడి (క్రి.శ. 375-413)
కాలంలో వు నదేశాన్ని పిర్యటించిన చీనా యా త్రి
కురు ఎవరై ?
5. ‘పాలో’ ఆట వూ లాల్లు వు నదేశంలోని ఒక రాష్ట్రంలో
ఉన్నట్టు చెబుతారు. అది ఏది?
6. పు ఖంగా జీవించాలంటే శ్రమించడానికి వుంచిన
వూ గ్లం లేదన్న నిత్యాన్ని తెలియ జేసే కథబరేవు టి?

7. ఈ చిత్రం ఏ కథలో
చోటు చేసుకున్నది?

శారద నిర్ణయం

గంగామీరంలోని భూషియ్య, పార్వతమ్మల ఏకైకసంతానం శారద. ఏలోటూ లేని పేదరైతు కుటుంబం వారిది. ఉన్నంతలో పిదివుండికీ నాయ్ పడే గృణం ఆ కుటుంబానిది.

పేళ్ళిప్పు కొచ్చిన శారద చాలా తెలివిగల అమ్మాయి. గ్రామంలో ఎవరైనా ఏదైనా సమస్య ఎదురయితే, శారద చిటికెలో పరిష్కరించేది. ఆమెను చూసి తల్లిదండ్రులు ఎంతో సంతోషించారు.

శారద పేళ్ళి ద్రియత్నాలు ప్రారంభమయ్యాయి. భూషియ్య పేళ్ళిళ్ళబరయ్యకు కబురు చేయగానే అతడు వచ్చాడు. సింధిలో నుంచి రెండు ఛాయా చిత్రాలు తీసి భూషియ్య ముందుంచాడు. అందులోని మైదటి చిత్రాన్ని

చూపిస్తూ, “అయ్యా, ఈ అబ్బాయిలు చంద్రం. రామామీరం ఇతనిది. తల్లిదండ్రులకు ఒక్కడే సంతానం. పేరుకు తగ్గట్టు, స్వచ్ఛమైన, ముచ్చలేని చందమామ మంటివాడు. ఇక ఆస్తి లంటారా. తిండికీ, బట్టకూ లోట ఉండదు. వీరింటివాకిలి ఎప్పుడూ పిదివుండితే కళకళలాడుతూ ఉంటుంది,” అన్నాడు బరయ్య.

ఆ తరువాత రెండవ చిత్రాన్ని చూపుతూ, “ఇతడే బరు భాస్కరం. ఊరు శంఖవరం. వేమీ లతో అకాశం మునిగున్నా అందరికీ కనిపించే మధ్యాహ్నం సూర్యుడు లాంటివాడు. సూర్యుడైనా పడమర అస్తమిస్తాడు గాని, ఇతగాడు అస్తమించని హిర్యుడంటే నమ్మండి. ఇక ఆస్తిల విషయం నీకివ్వడం కన్నా నాలుగు రెట్లు ఎక్కువ. ఇతడూ ఇంటికి ఒక్కడే వారసుడు,” అన్నాడు.

నాలుగు రోజుల తరువాత తమ నిర్ణయం చెబుతామని, బరయ్యను పిలిపి, ఆ రాత్రే శారద అభిప్రాయం అడిగాడు భూషియ్య.

శారద కొంత సమీక్షించి, “నేను చంద్రంనే పేళ్ళిచేసి కుంటాను,” అన్నది.

“అదేంటి తల్లీ, అస్తమిస్తూంటే చంద్రం కంటే నాలుగు రెట్లు అధికంగా ఉన్న భాస్కరంతోనే నువ్వు ఖపిడగలవను కుంటాను,” అన్నది తల్లి పార్వతమ్మ. భూషియ్య కూడా భార్యను సుపార్థించాడు.

“మీరు అస్తమిస్తూలే చూశారు గాని, బరయ్య చూటలనే ఆనిలు విన్నట్లు లేదు,” అన్నది శారద.

“ఎమోమరి.బరయ్య వూటల్లోని తిరకాస్తి నీకే తెలియాలి, ఇంతకూ అదేంటి?” అని అడిగాడు భూషియ్య.

“ఎన్నతూ అస్తివిందని స్త్రీ రువ్వలు లాంటి వాడు భాస్కరం అనిబరయ్య అన్నావు కదా? అంటే, అతడు వీరపు కిస్కి అని భావం. అందరి పీదా పెత్తనం చెలాయించాలని చూస్తాడు. వుబ్బలు ముసిరినా వెలిగేఘటం అంటే, భాస్కరం ఎవరి వూటా వినడని అర్థం, అలాంటి వ్యక్తితో ఎలా కామరం చేస్తాడు?” అన్నది శారద.

“పురి చంద్రం సింగతేమిటి?” అని అడిగాడు భూషియ్య.

“చంద్రుడికి స్వయం ప్రకాశం లేదు. స్త్రీ రువ్వడి కాంతిని స్వీకరించి చల్లని వెలుగులు విరజిల్లువాడే. అంటే, చంద్రుల తల్లి దండ్రుల, పేదల సెలహాలు తీసి కుని, బాగా అలోచించి పుండదుగు వేస్తాడన్న వూట.

అతన్ని నేను పెళ్ళి చేసి కుందే, నా సెలహాలు కూడా తీసి కుంటాడు. కామరంలో ఎలాంటి పోరపోచ్చాలకూ, గొడవలకూ తాముడదు. అందుకే చంద్రం గురించి స్వచ్ఛమైన మచ్చ లేని చంద్రుడు లాంటివాడనిబరయ్య చెప్పారు. ఆ ఇంటి వాళ్ళందరూ కల్లు పిగోలు గా ఉంటారనకే, ఇంటివాకిలి ఎప్పిడూ పిడివుందితో కళకళలాడుతూ ఉంటుంది. ఎంత అస్తీపోస్తీలున్నా తినేది పుడ్లన్నపే. పునింటి వాతావరణమే చంద్రం కుట్టుంబంలో ఉంది. వూనవీయల జాల్లున్న చంద్రం ఇంట్లో గంజల్లు నానాకు అవుతేమే,” అన్నది శారద దధంగా.

కూతురు వంక మెచ్చుకోలుగా చూశాడు భూషియ్య. కూతురి తెలివితేలి పొరవతప్పుపొంగి పొల్తుంది. శారద ఇష్టానుసారం చంద్రులతో వివాహం జరిపించారు.

- పి. వైష్ణవి, హైదరాబాద్ - 500 008

చరిత్ర పూర్వయుగపు చిత్రాలు

మధ్యప్రదేశరాజధాని ఖోసాలకు నలభైకి.పి . ధూ రంలో ఉన్న భీవు బెట్కా, అక్కడి దాదామీ 600 పేచిలు కు గ్రహిలలో కనిపించే కుడ్య చిత్రాల కారణంగా చాలా ప్రసిద్ధిగాంచింది. భూ గ్రహం మీద మానవ జీవితాన్ని చిత్రించే అతిప్రాచీనమైన చిత్రాలలో భీమబెట్కాలోని చిత్రాలు ముఖ్యమైనవని చెబుతారు. దాదాపు లక్ష సంవత్సరాలనాటి ఈ చిత్రాలు -అవి వూ నమా చిత్రాలైనా, జంతు మా-పిర్ ల చిత్రాలయి నా సిరళ రేఖలతో, వ త్తాలతో,

త్రికోణాలతో, చతు రస్థాలతో, బహి భు జాల ఆకారాలతో రూ పాలు నిర్మింపగా చిత్రించ బడి ఉండడం చూపిర్ లకు ఆనందాశ్చర్యాలు కలిగిస్తాయి . వేటాడడం వ్రంచి వ్యవసాయం, కుట్టుంబం అంటూ వూ నమా పిరిణావు క్రమాన్ని ఈ చిత్రాలు తెలియ జేస్తాయి . స్త్రీపిత్త ప్పిలు

ఒకరినొకరు చేతులు పిట్టుకుని న త్యంచేయడం, ఊరే గింపిణ్ణు , ఉత్సవాలు జరుపుకోవడం మొదలైన దృశ్యాలు కూడా ఉన్నాయి . ఇలాంటి ఎన్నో ప్రత్యేక వశేషాలు గల భీవు బెట్కా గ్రహిలనూ , కుడ్య చిత్రాలనూ ఇటీవలే అందే దాదామీయూ భృసింవత్సరాలనాడే కను గొనడం పు రో వింతవశేషం!

సుందరం కోరిక

రావూ పిఠం రావూలయ్య లో అర్చకుడు గా పనిచేస్తున్నాడు రంగనాథం. అతడి భార్య జానకి. వాళ్ళకు పేళ్ళయిన పిదళ్ళకు కొత్త కుమిట్టాడు. వాడికి స్త్రీ సందరం అనిబురు పేట్టుకుని అల్లారు పురుషుగా పేంపు కోసాడు.

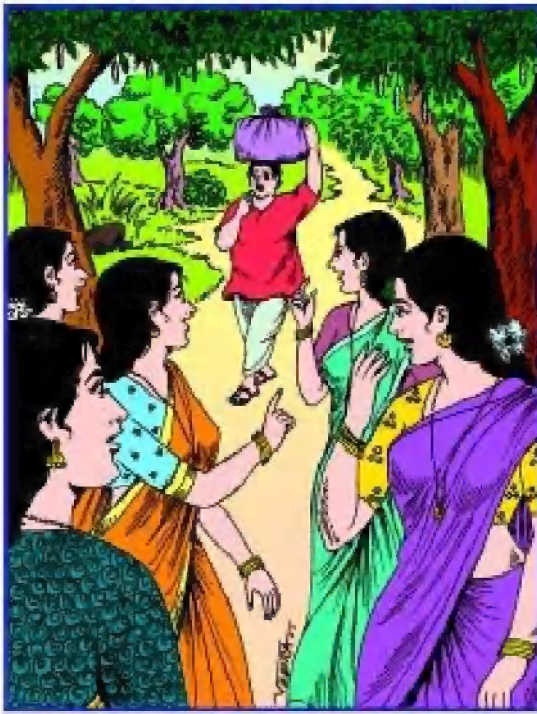
స్త్రీ సందరానికి బాల్యం నుంచి తగని తిండి పీచి. గుడిసెవేద్యం-చక్రపాంగలి, పులిహోర, దద్దోజనం లాంటివి, సగంపైగా తనే చెల్లువేసేవాడు. దానితో శరీరంతో పాటు బద్ధకం కూడా పేరిగి, ఏ పిసీ చేసేవాడు కాదు. వాడికి దిలో పై జాది కార్యాలకు అవసరం అయిన పుంత్రిలు స్పృశని, రంగనాథం ఎంతగానో ప్రియమైనవాడు. కాని, స్త్రీ సందరానికి నోరు తిరిగేది కాదు. క్రమంగా వాడు ఇరవై ఏళ్ళ వాడయినా, శరీరపు రుతే లావెక్కిందిగాని, దానికి తగ్గదైర్యం వాడిలో కరువయింది. తన నీడను చూపే తన భయపడేంతపిరుగు భయస్థుడుగా తయారయ్యాడు. “ఒరే, స్త్రీ సందరం! ఇలా అయితే, నా తర్వాత నువ్వు ఆలయ

పై జారివి కాలేమానీ బతుకెలా సాగేను?” అని వాపోయే వాడు రంగనాథం.

అలాంటివి యీ ట్లో స్త్రీ సందరం, “నాన్నా, నున ఊళ్ళో విత్తాలు ధుకాణం లేదు. నున ఇంటి వీధి అరుగు మీద అద్దాల విత్తాలు కొట్టు పేట్టించు. అందులో హాయిగా కాలు మీద కాలు వేసి కుని వ్యాపారం నడుపుతూ వందలు సంపాదింపగలను,” అనేవాడు.

ఒకసారి వాడు ఇలా అన్నప్పుడు, రంగనాథం చిరాకు పడుతూ, “ఒరే, నువ్వనే ఆదిక్కు పూలిన విత్తాలు ధుకాణానికి పేట్టుబడి కావాలి. నీ చిన్న పేత పేళ్ళ బాధ్యత, నా నెత్తినమూడి. నా మాట విని ఇప్పుటికైనా, నునని పేట్టినా అరుగు పుంత్రిలు నేర్చుకో. ఆ కోదండ రావు దే నీకింత కూడు పేడ తాడు,” అన్నాడు.

“ఆ పుంత్రిలు వల్లెవేయడం, ఈ జన్మలో నాకు సాధ్యం కాదు. నేను పిట్టు భయస్థుణ్ణి, నువ్వు నేర్చుచూసిన, హిను

పూ న చాలీసా కంఠస్థం చేయ దానికే, నాకు పిదేళ్ళ పిట్టింది,” అన్నాడు స్త్రీ సందరం.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో, రంగనాథం చెల్లెలి పేళ్ళి కుదిరింది. రంగనాథం పట్నం వెళ్ళి, చెల్లెలి పేళ్ళి కొనిం పిడి చీరలు కొన్నాడు. అతడు చీరల పూటతో దుకాణం నుంచి బయటకు రాగానే, దారిన పొతున్న బంధు వొకాయ న రంగనాథానికి తమ దూరమిచ్చు ట్టమివావుకబురు చెప్పాడు. వెంటనే రంగనాథం చీరల పూటను దుకాణంయ జపూని కిచ్చి, “ఇప్పిడే బంధు వొకాయ న కాలం చేసినకబుర్ర విన్నాను. ఆయ న కుటుంబాన్ని పిరావు ర్శించి రావాలి. చీరల పూట తర్వాత తీసుకోతాను,” అని చెప్పి దాపులనున్న బంధు మఱ గ్రామానికి బయటైరాడు. అక్కడ శవయూత్రలో పొల్గిని, చీకటి పిడుతూండగా

ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన రంగనాథానికి జ్వరం వుంపు కు వచ్చింది. అది పు ర్నాటికి కూడా తగ్గకపోయే సిరికి ఆయ న స్త్రీ సందరాన్ని పీలించి సింగతి చెప్పి, “ఆ బట్టల మూట తీసుకుని చీకటి పిడు కుండా ఇల్లు చేరు. దారిలో దొంగల భయం, జాగ్రత్త!” అని హెచ్చరించి, బాధ గ బండి ఖర్చుకు వాడికి పాతిక రూపాయ లిచ్చాడు.

స్త్రీ సందరం సాయం కాలానికల్లా పిట్నం చేరి, బట్టల దుకాణం దగ్గరకు వెళ్ళాడు. దుకాణంయ జపూ నివాణ్ణి పూ స్త్రీ సందరాని నవ్వి, “స్త్రీ నాన్న కొన్న చీరలపూట కొనిం వచ్చావా?” అంటూ పూటను స్త్రీ సందరాని కిస్తూ, “అన్నీ ఖరీదైన చీరలు జాగ్రత్తగా తీసి కుపా,” అంటూ హెచ్చరించాడు.

స్త్రీ సందరం పూట తలపై ద పేట్టుకుని బయటైరాడు. వాడికి వీధిలో ఒక పేద్ద పు తార్లు దుకాణం కనిపించడంతో వాడు, “బాధ గ బండివాడికి, ఏ ఇరవయ్యో, పాతికో డబ్బివ్వడం పిరపు దండగ. ఆ డబ్బుతో రకరకాల పు తార్లు లు కొనుక్కుని తింటూ హొల్లు గా ఇల్లు చేరొచ్చు,” అను కున్నాడు.

అను కున్నట్లే వాడు పు తార్లు లు కొని తింటూ నడక సాగించాడు. కను చీకటి వేళ వాడు అడవి దారి చేరేసిరికి, గురు చింత చెట్లకింద కూర్చుని కబుర్లాడు కుంటున్న ఐదు ఆడమయ్యలు చమ్మినపూ నుమరూపాల ధరించి, చమ్మిట్లు వేసి స్త్రీ సందరాన్ని పీలించారు.

స్త్రీ సందరం భయ పడిపోతూ అట్లు కేసి పూసి, “దొంగలను కున్నాను, కాదు. దొంగలందఱు గ వాళ్ళేకదా? వీళ్ళ అడవాళ్ళ,”

అను కునేంతలో, దయ్యాల అతణ్ణి సివీ పించి, “వుం బంధు మతింటి పేళ్ళికి పాతూ దారితప్పిం. ఆ తల వీ ద వూ ట ఏవిటి?” అని అడిగారు .

“ఇవి వూ చినవే నత్త పేళ్ళి చీరలు ,” అన్నాడు సుందరం దీవూగా .

“అలాగా! చీరలు ఎంతఅందుగా మళ్ళవో ఒకసారి చూడనీ,” అంటూ దయ్యాల , వూ టను పిట్టుకుని కిందికి దించారు .

సుందరం చప్పిన పంగి అంధు బాటు లో మళ్ళ ఒక ఎండుకట్టను తీసి కుని, “చూస్తూంటే వీర్ర ఆడదారి దొంగల్లామళ్ళార , జాగ్రత్త!” అంటూ కట్టను పెకెత్తాడు.

అంతలో ఒక దయ్యం వాడికి చిన్న సింఛీని ఇస్తూ, “ఇంధు లో వూ టపిడూర బంగార కాస్తి లు న్నారు . పేళ్ళి చదివింమీకాని తీసి కు పాతూ న్నాం. ఎలాగూ వు హి ర్తానికి అక్కడికి చేరలేంగనక, వాటిని వు వ్వే మూవు కో. చీరలు ఎంచక్కా మళ్ళవో ఒకసారి చూడనీ,” అన్నది.

బంగార కాస్తి లనగానే సుందరం కళ్ళ మెరిశాయి. వాడు చప్పిన నేల వీ ద కూర్చుని వాటిని లెక్కపెట్టసాగాడు. రెండు మూడు

నివి పాటు జరిగే సిరికి, వాడికి దయ్యాల ఎంత నమ్మలు వినిపించారు . వాడు తల ఎత్తి చూశాడు . దయ్యాల వూ ట విప్పి చీరలను అటూ ఇటూ తిప్పి చూస్తూ, సింగ రించు కోబోతు న్నారు .

సుందరానికి అప్పిడు ఒక అను వూ నం వచ్చి, ఎక్కడలేని భయం కలిగింది. ఒక వేళ ఇవి దయ్యాలేవో అను కుంటూ వాడు పేడ్లగా గొంతెత్తి, హిను వూ న చాలీసా చదవడం ప్రారంభించాడు . అంతే వు ర్ర ణం దయ్యాల చీరలను అక్కడే వదిలి, కీపు కీపు వుంటూ చింతచెట్ల మీదికి ఎగిరిపోయినై.

సుందరం నిబ్బరంగా హిను వూ న చాలీసా చదు మళ్ళానే చీరలన్నీ తిరిగి వూ టగట్టి, దయ్యాలిచ్చిన బంగార కాస్తి లతో తెలతెల వారు వూ టగా ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు .

ఈ విధంగా-పీశాచాల మిశ్రాస, సుందరం అత్త పేళ్ళి అను కున్న దానికన్నా ఘనంగా జరిగిపోయింది. అంతేకాదు ; రంగనాథం ఇంటి అరుగు వీ ద సుందరంకోసం అద్దా లతో అందమైన మిఠాయి దుకాణం కూడా వెలిసి వాడి కోరిక తీరింది.

బీహారు జానపద కథ

దొంగ సన్యాసి!

రాజభవనం సమీపంలోని బ్రహ్మాండమైన వురివ కిందికి ఒకనాథ ఒకసన్యాసి వచ్చి చేరాడు. అందమైన యువకుడిలా మంచి తేజస్సుతో ఉన్న ఆ సన్యాసి, చెట్టుకింద సిద్ధాసినం వెస్టి క్యూర్చుని పూసిన కళ్ళ తెరవకుండా ఉదయం నుంచి సాయంకాలం దాకా ధ్యానంలో గడుపుతాడు. ఆ దారిగ్రంథా వెళ్ళే ప్రజలు కొందరు అతనికేసి వింతగా

చూసే వెళ్ళిపోయేవారు. మరికొందరు అతని వుంధు కాబుమికూర్చుని, దణ్ణం పేట్టుకుని లేచి వెళ్ళిపోయేవారు. ఇంకా కొందరు అతని వుంధు చిల్లరడబ్బులు వేసి వెళ్ళేవారు.

రాత్రిచాలా పొద్దుపొయ్యాక అతని 'శిష్యులు' వచ్చేవారు. సన్యాసి వాళ్ళు తెచ్చిన దాన్ని తిని తిన్నగా వారితో కలిసి దొంగశూలకు బంధులు దేరేవాడు. తెల్లవారేసిరికి వచ్చి ధాన్యకారం చెట్టుకిందికి చేరేవాడు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. ఆ సన్యాసి సింగతి తెలిసి రాజు అతన్ని పూడడానికి వెళ్ళాడు. “వు హత్యా! తవు దర్శనానికి వు హ రాజుగారు వచ్చారు,” అన్నారూ అంగరకులు. సన్యాసి మెల్లగా కళ్ళు తెరిచి, “దీర్ఘాయుష్యం భవ!” అని రాజున దీవించాడు.

“వు హత్యా, తవు నా భవనానికి వచ్చి నట్టులే, సికల సిధు పొయ్యా లూ సివు కూర్చున్నా. ప్రశాంతంగా ధ్యానం చేసి కోవచ్చు,” అన్నాడు రాజు.

“నా శిష్యులను కూడా నాతో అన్న వు తించి నట్టులే, సంతోషంగా వస్తాను,” అంటూ సన్యాసి కళ్ళు పూసి కున్నాడు.

రాజు భవనానికి తిరిగి వచ్చి, భవన ప్రాంగణంలోనే అప్పటికప్పుడే ఒక అంద

మైన కుటీరం నిర్మింపజేసి, భట్టుల ద్వారా సిన్యాసీకి తెలియ జేశాడు.

పూ డోరోజు సాయంకాలం పురుగురు శిష్యులతో సిన్యాసీ రాజభవనానికి వచ్చాడు. భవన ద్వారం వద్ద నిలబడి సిన్యాసీకి సాదరంగా స్వాగతం పలికిన, రాజుగారి ప్రధాన అంగరక్షకుడు - సిన్యాసీ, ఆయన శిష్యులు రాజప్రాంగణం నుంచి వెలుపలికి వెళ్ళడానికి, లోపలికి రావడానికి ఏ సమయంలోగానీ అభ్యంతరం చెప్పకూడదని కాపలా భటులకు సూచనలిచ్చాడు.

పురు నాడు తెల్లవారగానే రాజు సిన్యాసీ దర్శనానికి వెళ్ళాడు. సిన్యాసీ ధ్యానంలో కూర్చుని ఉన్నాడు. ఒక శిష్యుడు వెళ్ళి ఆయన భుజాలను మెల్లగా స్పృశించాడు. సిన్యాసీ నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచాడు.

“పుహత్యా, ఈ కుటీరం తవుకు నోకర్యంగా ఉండవు కుంటావు,” అన్నాడు రాజు వినయంగా.

“నోకర్యంగా ఉంది నాయనా! నీకేమైనా కోరిక ఉంటే చెప్పు, తీరుస్తాను,” అన్నాడు సిన్యాసీ.

“నా తదనుతరం సీంహాసినాన్ని అధిష్టించడానికి నాకు కువూర్రణ్ణి ప్రసాదించండి స్వామీ,” అన్నాడు రాజు.

“నీ మొరను దేవుడు ఆలకించాడు!” అన్నాడు సిన్యాసీ చేతులెత్తి ఆశీర్వాదిస్తూ.

రాజు భవనానికి తిరిగి వెళ్ళగానే, ప్రధాన అంగరక్షకుణ్ణి పిలిచి, సిన్యాసీకి భవన వంట

శాల నుంచి అహారం పంపివు ని సెలహా ఇచ్చాడు. అప్పుడే, పింపిన అహారాన్ని సిన్యాసీ అలాగే తిప్పి పింపాడాని సాయంకాలానికి రాజుకు తెలియ వచ్చింది. అన్నాహారాలు పుట్టుకోకుండా గడిచి అప్పుతశక్తి సిన్యాసీకి ఉన్నట్టు రాజు భావించాడు.

పుహరాజు అంతటివారే సిన్యాసీకి, భవనంలో కుటీరం ఏర్పాటు చేశారని తెలియడంతో, నగర ప్రజలు సిన్యాసీ దర్శనానికి రాసాగారు. ఆఖరికి రాజుగారి ఏకైక కుమార్తెయ్యి వరాణి వూళ్ళవికకు కూడా, సిన్యాసీని దర్శించి, తనకు కాబోయే భర్తను గురించి తెలుపుకోవాలనే కుతూహలం కలిగింది.

తెల్లవారితే పిండగ కావడంతో పిరిచారిక లందరూ భవనాన్ని అలంకరించడంలో నిపు గ్నల్పాడన్నారు. ఇదే సరైన సమయం అని భావించినయ్య మరాణి అర్ధరాత్రి నిపు యం లో గ్నట్టు చప్పింపు కాకుండా తన అంతఃపితం న్నంచి వెలుపలికి వచ్చింది. నెమ్మదిగా సన్యాసి ఉన్న కుటీరం కేసి నడిచింది. గుండెవేగంగా కొట్టుకుంటూ ఉండగా సన్యాసికి ఎదురుగా వెళ్ళి నిలబడింది. సన్యాసి ఆమెకేసి తేరి పార చూసి, “రాజభవనం న్నంచే కదా వస్తా

న్నామో” అని అడిగాడు. “అమృతం నేనై యు వ రాణి పూ కవికనన,” అన్నది యు వరాణి.

“చాలా సంతోషం! ఏం వరం కోరవచ్చామా అందాల రాణి?” అన్నాడు సన్యాసి.

“నన్ను ఏ యు వరాజు వివాహి పూ డగ లడో తెలు సై కోవాలన్న కుతూ హిలంతో వచ్చానన,” అన్నది యు వరాణి.

సన్యాసి కొద్ది ాలు కళ్ళ పూ సై కుని తెరిచి, “నీకు భర్త కాదగిన అందం నాకు లేదా? న్న మ్మవివాహి పూ డగానేయ్య మరాజునై పొతానన కదా!” అంటూ నవ్వుతూ ఆమె చేర్చి పిట్ట కొబ్బోయ్ డు.

యు వరాణి దిగ్భ్రాంతి చెందింది. అప రాత్రి వేళ ఇక్కడికి రావడం పేద పోరబాట్లు గా భావించింది. వేగంగా వెలుపలికి వచ్చింది.

“యు వరాణి! అగ్న ! నీ కాబోయ్ వర డ్డి చూ పీస్తానన. అగు, వెళ్ళకు,” అంటూ సన్యాసి ఆమెను అపడానికి ప్రయత్నించాడు. ఆమె అగకపోయ్ సిరికి, చేతికి అందిన మెడిసిన్లూన్ని తీసి ఆమె కాళ్ళకు అడ్డంగా వేసిరాడు.

యు వరాణి ఒక ాం ఆగింది. కాలికేదో బలంగా తగిలి గాయమైనట్టు గ్రహించింది. బాధన భరిస్తూ ఉర కులతో, పిర గ్న లతో అంతఃపితం చేరి, “ఎవరూ చూ డలేదు! బతికి పొయ్ నన, భగవంతు డా,” అన కుంటూ కాలికే చూ సై కుంది. లోతేగ్నగాయం న్నంచి నెత్తురు కార్ తోంది. గాయా నికి పిసిర వుండు వేసుకుని వెళ్ళి పడుకున్నది.

పు ర వాడు ఉదయం రాజు సన్యాసిని

చూడడానికి వెళ్ళినప్పుడు అతడు కోపంగా కనిపించాడు. “ఏం జరిగింది వు హత్యా ఈ కుటీరం నోకర్యంగా లేదా?” అని అడిగాడు రాజు వినయంగా.

సిన్యాసీ రాజుకేసీ కోపంగా చూస్తూ, “నీ భవనులో దుష్టి ఆత్మ నడయాడు తున్నది,” అన్నాడు.

“దుష్టి ఆత్మా? అది ఎలాంటిది వు హత్యా?” అని అడిగాడు రాజు కంగారుగా.

“అర్ధరాత్రి సమయంలో ఒక అందమైన యువతి రూపంలో వచ్చి నాకు ధ్యానభంగం కలిగించింది. ఆమె కాలిని గాయపరచి తరిమేశాను,” అన్నాడు సిన్యాసీ.

“అలా చేసిందెవరో కనుగొని తగిన విధంగా శిక్షిస్తాను,” అని వూట ఇచ్చి, రాజు తన భవనానికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

రాజు అప్పటికప్పుడే కాపిలా భట్టులను పిలిచి, గతరాత్రి రాజభవనులోకి ప్రవేశించిన వారిలో ఒక యువతి ఉన్నదా అని ద్వారం దగ్గర కాపిలా భట్టులను విచారించి తెలుసుకోవన్నాడు. అలా ఎవరూ రాలేదని తెలిసింది. అందే రాజభవనును సమీపంలో వెళ్ళి ఉండాలి! రాణిగారి పిరిచారికలు గాని, యువరాణిగాని వెళ్ళి ఉండాలి. ఇలా ఆలోచించిన రాజు, యువరాణి పిరిచారికలను పిలిచి, “పురుషుడు యువరాణి కాలి పీడగాయం ఏదైనా చూశారా?” అని అడిగాడు. “అవును ప్రభూ, యువరాణి ఎడమ కాలి వుడడు వద్ద గాయం ఉంది. నడవ లేకుండా ఉన్నాను. ఉద్యాన చందమామ

వనంలో తిరుగుతూ ఉండగా ఏదో చెట్టు కొమ్మ విరిగి పడినట్లు యువరాణిగారు చెప్పారు. అయినా, యువరాణిగారిప్పుడూ ఒంటరిగా ఉద్యానవనవిహారానికి వెళ్ళలేదు,” అన్నారు పిరిచారికలు.

“సరే, మీరే సంగతి రాణిగారికిగాని, యువరాణికిగాని చెప్పండి,” అని చెప్పి రాజు వారిని పిలువశాడు.

రాజుగారి వున్నంలో ఏదో అనుమానం తలెత్తింది. సిన్యాసీ చర్మల పీడా, అతడి ఖిచ్చుల రాకపోకల పీడా నివూ వేసి ఉంచును కాపిలా భట్టుల నాయకుణ్ణి ఆజ్ఞాపించాడు.

ఆ తరవాత తిన్నగా సిన్యాసీ బసిచేసిన కుటీరం వద్దకు వెళ్ళాడు. అతడు కళ్ళు పూసి కుని ఉన్నప్పటికీ, రాజుగారి అడుగుల చప్పుడు విని, “ఎవరక్కడ?” అన్నాడు. రాజుసివూ ధానం ఇవ్వకపోయే నిరికి, కళ్ళ తెరిచి పూసీ చిన్నగా నవ్వుతూ, “తవు రా ప్రిభూ!” అన్నాడు. అతని సింబోధనలో తేడా ఉండడం రాజు గవు నించాడు.

“ఆ ధుష్టి ఆత్మను పట్టుకున్నారా?” అని అడిగాడు సిన్యాసీ.

“ఇంకా పట్టుకోలేదు గాని, ఆమె ఎవర

న్నది గుర్తించావు. ఆమె కాలి గాయం నయం కాగానే ఇక్కడికి తీసి కువచ్చి శింప గలం,” అన్నాడు రాజు.

ఆ పూట వినగానే సిన్యాసీ తీవ్రమైన అందోళనకు గురయ్యాడు. శిష్టి శిష్టి పీలిచి నీళ్ళు తెప్పని తాగాడు. ఆ తరవాత రాజు చేతి తిరిగి, “ప్రిభూ, తవు ర్త అన వ త్తాకాల్పమీ ఎక్రాంతి తీసి కుంటావు,” అన్నాడు.

రాజుగారి అనుమానం పురింత బల పడింది. అయినా తగిన చర్య తీసి కోవడానికి పురిరెండు రోజులు ఆగి చూడడం మంచిదని నిర్ణయించాడు.

పుర నాడు తెల్లవారగానే, కాపిలా భట్టుల నాయకుడు వచ్చి, “పు హాప్రిభూ, గతరాత్రి సిన్యాసీ కూడా కుటీరం నుంచి శిష్టిలతో పాటు వెళ్ళి, తెల్లవారు తూండగా ఇప్పిడే వచ్చాడు,” అన్నాడు. రాజు అతనితో పాటు కుటీరానికి బయలుదేరాడు.

సిన్యాసీ యధాప్రికారం కళ్ళ పూసి కుని కూర్చుని ఉన్నాడు. అడుగుల చప్పుడు వినగానే కళ్ళు తెరిచాడు. “నువ్వు చెప్పిన ధుష్టి ఆత్మ కనిపించడం లేదని ఈ కాపిలా భట్టుల నాయకుడు చెబుతున్నాడు! బహుశా రాత్రి ను వ్హాలేని నిపు యంలో ఇక్కడికి వచ్చి ఉంటుందను కుంటావు. ఇప్పుడు అతడు వెళ్ళి లోపల వెతికి చూస్తాడు. ఉందే, పట్టు బడుతుంది. పురినీ శిష్టిలొక్కడ వ హత్తా?” అని అడిగాడు రాజు.

“వాళ్ళ నాకు ఆహార పోనియాలి

తీస్తి కు రావడానికి వెళ్ళారు,” అన్నాడు సిన్యాసీ.

రాజు సిన్యాసీ ఎదుట కూర్చున్నాడు. రాజు తలపింకించగానే, కాపిలా భట్టుల నాయకుడు కుటీరం లోపలికి వెళ్ళాడు. కొంత సమయానికి భగధగా మెరుస్తూను బంగార ఆభరణాలను, వుణులు వూణిక్యాలను తీస్తి కువచ్చి, “ప్రిభూ, లోపిల ఎవరూ లేరు గాని, ఒక సింహిలో ఈ ఆభరణాలు లభించాయి,” అంటూ వాటిని రాజు ముందు ఉంచాడు.

“గాయ పిడ్డక, ఆ దుష్టి ఆత్మ వీటిని ఇక్కడ వదిలి వెళ్ళిందా?” అన్నాడు రాజు వ్యంగ్యంగా.

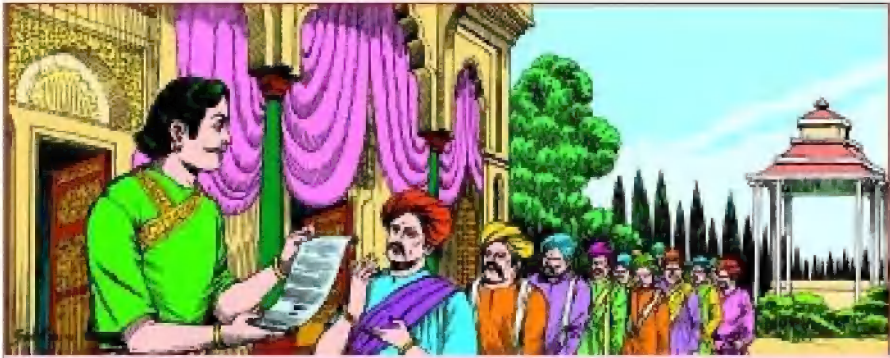
సిన్యాసీ నోట వూటరాలేదు. అదే సమయంలో ముగ్గురు శిష్యులు పేద సింహిలతో లోపలికి అడుగు పెట్టారు. లోపిల ఉన్నవి ఆహార పానీయాల్లా కనిపించలేదు. వారి

మెనకనకొందరు భట్టులు వచ్చారు. రాజు లేచి నిలబడి, “ఈ నలుగురినీ పెడరెక్కలు విరిచికట్టి కారాగారంలో వేయండి. వాళ్ళు దాచిన సొమ్మును ఇక్కడికి తీస్తి కురండి,” అని భట్టులను ఆజ్ఞాపించాడు.

భట్టులు సిన్యాసీనీ, శిష్యులనూ అవతలికి లాక్కువెళ్ళేదాక రాజు ఊరు కుని, “ఆ సిన్యాసీ, శిష్యులు కరుడు గట్టిన దొంగలు. ప్రిజలనుంచి దొంగిలించిన ధనాన్ని ఈ కుటీరంలో దాచారు. ఈ ధనాన్ని, ఆభరణాలనూ పొగొట్టుకున్న వారికి తిరిగి అప్పిగించాలి, ఇకపై ఇలాంటి దొంగసిన్యాసీల పట్ల చాలా జాగ్రత్త వహించాలి!” అన్నాడు.

తన కుమార్తె మహాత్ముడని భావించి దర్శించడానికి వెళ్ళిన వాడు, ఒక దొంగ సిన్యాసీ అని అవుతామెప్పడం ఎందుకులే అనుకుని రాజు ఆ రహిస్యాన్ని తనలోనే దాచుకున్నాడు.

ఆశాపాతకుడు

కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే బ్రహ్మదత్తుడికి ఇద్దరు కొడుకులు. తనకు అవసరకాలం నిప్పి పించ గానే, రాజు పేద్దవాడికి రాజ్యపు చిన్న వాడిసొలనాధిపతిగా చేశాడు. తండ్రి తదనం తరం జ్యేష్ఠుడి పట్టాభిషేకానికి ఏర్పాట్లు జరిగినై. తీరా గద్దెయెక్కే సమయాన అతడు, “నాకీ రాజ్యంతో పని లేదు. తప్పుకొట్టి ఏలు కోసీ,” అంటూ వైరాగ్యంలో పడ్డాడు.

అతడు కాశీరాజ్యం విడిచిపెట్టి, ధూరాన మూడే ఒక సామంతరాజ్యం చేరుకున్నాడు. అక్కడ ఒక ధనికుడి ఇంట కొలువ మకుడుపురు కుని, కాయ క్షేంతో కాలోపించేయ సాగాడు.

కొంతకాలానికి కాశీరాజ్యం నుంచి కొందరు ఉద్యోగులు భూములు తనిఖీచేసి పిన్నులు విధించే పనిపై ఆ రాజ్యానికి వచ్చారు. వారు ధనవంతు ని ఇంట మళ్ళీ రాజకుమారుని ఆనవాలు పట్టి అతని పట్ల భక్తి చూపారు. ఈ సంగతి తెలియ గానే, ఆ ధనవంతుడు రాజకుమారుని వద్దకు వచ్చి, “కాశీరాజ్యం న

న్నీ తప్పుకొడి లేఖ వ్రాసి, నాకు పిన్నులు తగ్గేట్లు చూడవలసింది,” అని కోరాడు. రాజకుమారుడు అలాగే రాశాడు. కాశీరాజు ఒప్పికున్నాడు. ఇది వెల్లడిగాగానే, గ్రామ స్థిలు అనేక పుండి వచ్చి, తపుకు కూడా భూమి పిన్నులు తగ్గించవు ని రాజుగారికి వ్రాయు పుంటూ వేధించారు.

అందరి తరఫునా రాజకుమారుడు విజ్ఞాపనలు రాసి కాశీరాజుకు పంపాడు. అందరికీ కోరిన ప్రకారం భూమి పన్నులు తగ్గినై.

నాటి నుంచీ ప్రిజలు చెల్లించవలసిన పిన్నులు తెచ్చి రాజకుమారునికే చెల్లించి, పిచ్చుకోవు నివేదన సాగారు. రాజకుమారుడికి వైరాగ్యభావం పోయి, మళ్ళీ రాజ్యకాంక్ష అంకురించింది. ఐతే, వద్దన్న రాజ్యం ఇప్పుడెలా వస్తుంది?

కుక్క క్రమంగా ఒక్కొక్కసావుంత రాజ్యవేషం చేర్చి కుంటూ, ఈ పూట తప్పుకొడికి తెలుపితూ వచ్చాడు. కాశీరాజ్యం న అతని

తప్పుత్ర అన్న వూటలలో దేనికి కాదనలేదు . తరవాత కాశీరాజ్యపు ఆక్రమిత్వాన్ని అన్నకు ఆశపెట్టింది. నలు గ్రు గ్రు పేదల్ని నియమించి, “రాజ్యం వశపెరుస్తావా, యుద్ధం చేస్తావా?” అంటూ తప్పుడికి రాయ బారం పంపించాడు . “నాకు నీతో యుద్ధం వద్దు. కాశీ రాజ్యం నీదే, కనుక నీవే తీసికోవడం న్యాయం,” అని కబుర్రు పంపాడు తప్పుత్ర .

ఆ వెంటనే అన్న సింహాసనం అధిష్టించాడు . తప్పుత్రుని నాధిపతి పదవి అలంకరించాడు .

పేదవాడు రాజ్యం ఆక్రమించాడేకాని, ఈ ఒక్క రాజ్యంతో అతనికి త ప్తలేక పోయింది. రాజ్యతస్థి మిక్కుటమైన కొద్దీ ఇంకొకటి, పురొకటి ఇలా ఎన్నో రాజ్యాలు జల్లుచి తన రాజ్యానికి చేర్చుకోసాగాడు .

దేవేంద్రుడు భూలోక వ్యవహారాలన్నీ చర్చ చేస్తూ మూడగా, కాశీరాజ్యం సింగతి వచ్చింది. ఈ విషయంలో ఊహించి భూలోకానికి హాని కలిగేట్లు తోచింది. అందు చేత పేదవాడికి బుద్ధి చెప్పాలనుకున్న దేవేంద్రుడు ఒక యువకుడి రూపంలో రాజును దర్శించి, ఒక చిన్న రహస్యం చెప్పి పోదామని వచ్చానన్నాడు.

వెంటనే రాజు ఆ యువకుణ్ణి తన అంతఃమఠంలోకి తీసి కుపాయాడు .

“రాజా! నా ఎరుకలో ఒక చోట పూర్తి పుహానగరాలన్నవి. అవి సివు స్తి సీరిసింపి దలతోనూ, గజ తురగ పిదాతి బలాలతోనూ తులతూ గ్రతున్నవి. వాటిని నా శక్తివల్ల నేనే జల్లుచి నీకిస్తాను,” అంటూ ప్రాత్యహించాడు యువకుడి మేషంలో మన్న దేవేంద్రుడు .

అశతో పిరవశుడయ్యాడు రాజు. దేవేంద్రుడు అంతలో అదృశ్యమైపోయాడు.

రాజు యువకుని కోసం వెతికాడు. కనిపించక పోయే సరికి కలవర పడ్డాడు . పుభోద్వోగ్రల్ని పీలిపించి, “ఇప్పుడు వచ్చినతడు నాకు పూర్తి పుహానగరాలను జల్లుచి ఇస్తానన్నాడు . వెతికి పట్టండి,” అన్నాడు.

వాళ్ళ వెళ్ళి నగర మంతా గాలించారు. యువకుడి జాడ లేదు . రాజుకు పుతి పోయి న్నట్లుంది. ఈ విచారం పుదిరి, పు నోవ్యాధిగా పిరిణంపంచి, రాజు పుచుం పట్టాడు . ఎంతటి ఘనమెప్పుడు పచ్చినా వ్యాధి కుదరలేదు .

ఇదే సివు యూన, సివు స్తి శాస్త్రాలలోనూ ప్రవీణుడై బోధిస్తున్నాడు త శిల నుంచి ఇంటికి వచ్చాడు . రాజు సింగతి తెలిసి, కోటకు వెళ్ళి, “వ్యాధి నేను కుదురుస్తాను,” అని కబుర్రు చేశాడు .

లోపలికి రవ్వన్నాడు రాజు, “ఏ బాధ ఏమిటి?” అని అడిగాడు బోధినిత్వపు .

అప్పుడు రాజు ఆవేశంతో తనకు అనాడు యువకుడు వూరు వు హానగరాలు వాగ్దానం చేయడం దగ్గరనుంచి జరిగిందంతా వివరంగా చెప్పాడు. “అప్పటి నుంచి నాకీ జబ్బు పట్టుకొని పీడిస్తున్నది. కుదర్చగలవేమో చూడు,” అన్నాడు .

“రాజా! ఈ విధంగా వు నోవేదన పిత్ర త్రామాట ఆ వు హానగరాలను జల్లుంచటం సాధ్యమవుతుందా?” అని ప్రశ్నించాడు బోధినిత్వపు .

“సాధ్యంకాదు,” అన్నాడు రాజు.

“అందుచేత విచారపిడి ఏమీ లాభం లేదు . ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి వస్తువు కొంత కాలానికల్లా నశించిపోతున్నదే కద!” అని అడిగాడు బోధినిత్వపు .

రాజు, “అవసరం,” అన్నాడు .

“ప్రితిజ్ఞమత్రా ప్రాణం పోవటంతో, దేహాన్ని సేత్రం ఇక్కడ వదిలి పోవలసిందేకద!” అని వు శ్రీ అడిగాడు బోధినిత్వపు . ఒప్పుకున్నాడు రాజు.

“ఈ కు రాజా! మూడు కాదు, పుష్పిలు వు హానగరాలు సింపాదించినప్పటికీ, నీమా ఎక్కువ స్థితిని పొందేది లేదు . ఏదీ శాశ్వతం కాదు . అశ అనేది ఒక పేను భూతం. దానికి అంతు లేదు . అశకు మూ నమత్తు లొంగిన ప్పిడు , ఇప్పుడు నీకు పట్టుకున్న లాగే, వు నోవ్యాధి పట్టుకు వెడిస్తింది. దీని వెడతప్పించుకోవాలంటే వు నస్తి లో కలిగేకోరికలను ఒక హిద్దులో ఉంచాలి, దాటనీయరాదు . చెప్పకు సరిగా సరిపడేట్లు చర్చకారుడు ఎలా చర్మం కోస్తాడో, అలా జీవితంలో వు నకు ఉపయోగపడేటంత వరకే కోరికల్ని అతిశయించ నీయాలి. హిద్దు దాట నిచ్చామో, ఆజ్ఞం పొసిన అగ్నిజ్వాలలాగా కోరికలు విజ రంభించి, ప్రమాదకరమైన జీవితాలను కబళించగలమా?” అని చెప్పేసరికి, రాజుకు వు నశ్శాంతి కలిగి, క్రమంగా వ్యాధి నయమైంది.

రాజు కోరికపైన బోధిసత్వుడు మరెన్నో ధర్మబోధలు చేసి, జీవితాంతం వరకూ దేశికుడు గా రాజ్యపాలనలో అవసరమైన సలహాలు ఇస్తూండేవాడు .

రామాయణం

ఆ భార్య భర్తల సింభాషణ అంతా వింటూ ఉండిన లక్ష్మణుడు , “అన్నా! నీమారణ్యానికి వెళ్ళటానికే నిశ్చయించినట్లయితే నేను కూడా వస్తున్నాను,” అన్నాడు .

ఇంపు కు రావుడు సిమ్మతించక, “నీవైతన, నేనూ కూడా వెళ్ళిపోతే మన తల్లులు కొసిల్యా సిమ్మి త్రలు బొత్తిగా దిక్కులేని వాళ్ళమాత్రం . వాళ్ళను కనిపెట్టుకుని ఉండు,” అన్నాడు .

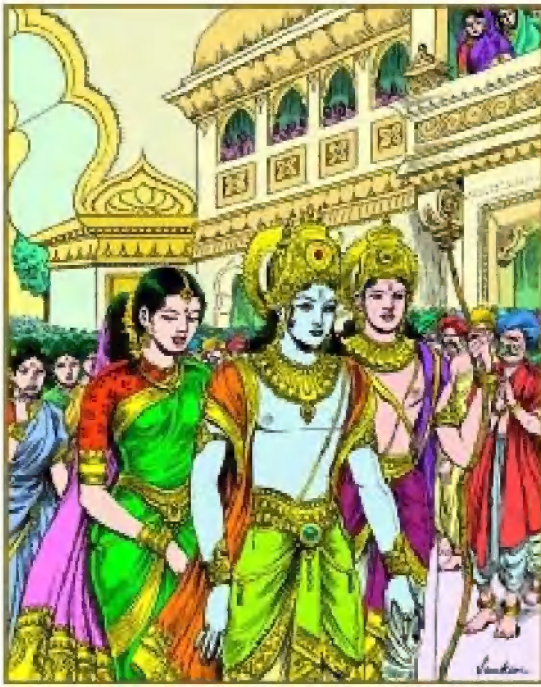
లక్ష్మణుడు ఒప్పికొలేడు . “నేను రాత్రి, పిగలూ నీకు కావలసిన పిన్న లన్ని చేస్తాను . నేను నీవెంట వచ్చితిరాలి,” అన్నాడు .

రావుడు సింతోషించి సిరే నన్నాడు . వసిష్ఠుడి వద్ద ఉండే దివ్యాయుధాలు తీసి కు రవుని లక్ష్మణుణ్ణి పింపాడు . వాటిలో అయ్యలూ జీరాలూ , ధనుస్సులూ, దుర్భేద్యమైన కువాలూ , బంగారు పూతగల రెండు కత్తులూ

ఉన్నాయి . లక్ష్మణుడు వెళ్ళి, తాను అడవికి పోతున్న సంగతి తన మిత్రులందరికీ చెప్పి, వసిష్ఠుడి వద్ద మళ్ళీ ఆయుధాలు తెచ్చాడు .

తమాతరావుడు యాత్రాదానాలు చేశాడు . వసిష్ఠుడి కొడుకైన సుయజ్ఞాణ్ణి పిలిపించి, ఆయన భార్యకు సీతచేత ఆమె నగలూ, వుంచపూ , పిర్ పిల్లూ దానం చేర్చించి, తాను శత్రుంజయవు నే ఏనుగునూ, అనేక ఇతర ఏనుగులనూ ఇచ్చి పింపాడు . అగస్త్యి కొశికులనే బ్రాహ్మణులకూ, కొసిల్యను ఆశ్రయించు కుని ఉన్న ఒక వద్ద వేద పండితుడికీ, దశరథుడికి ఇష్టి డెన్ చిత్రరథుడనే సొరథికి, బ్రహ్మచారులకూ అంత్ర లేని గోమూత్రా , బంగారమూ , బట్టలూ దానం చేశాడు .

అయోధ్యకు సిమ్మి పింగా అరణ్యంలో ఒకప్పు సిలి బ్రాహ్మణుడు ఉండేవాడు . ఆయన అయ్య త్రిజట్రుడు . ఆయనకు గంపేడు

కొప్పిడ వద్దు. నీ తపిశ్శక్తి ఎంతో తెలు సు కుందావు నిపించింది. అన్నప్రికారం గోమఱ నివ్వటవే గాక ఇంకేవు న్నాకావాలన్నా ఇస్తావు,” అన్నాడ. (త్రిజటృ డ రావు ణ్ణి దీనించి ఆమఱ వు ందలను తోలుకుని తన ఆశ్రమానికి వెళ్ళి పొయ్ఱా డు .

ఈవిధంగా దానాలతో ఆబాలగోపాలాన్ని త ప్తి పిరచి రావు డు నెతా లృణు లతో తండ్రి నగర కు బయ్ఱ లు దేరాడు . వాల్ వు గ్గర వీధులవెంబడి పోతుంటే మేడల వీ డి నుంచీ, మిద్దెల మీడి నుంచీ చూసే వోర లు బాధతో రకరకాలు గా తవు లో తావు వూ ట్టాడు కున్నార .

“చూ డండ్రా, రావు డు కాలినడకను భార్యనూ , తమ్ముణ్ణి వెంటబెట్టుకుని ఎలా పొవు న్నాడో! కాకపోయ్ఱ నా ఈ దశరథ డిడేదో అయ్ఱి ండి. ఎంత డు ర్కార్య డెవు కొడు కున్యో రాజెవ్ఱాడు అడమఱకు పింపిడు గదా, బంగా రులాటిరావు ణ్ణి అడవికి పింపిన్న్నాడే! వు న వు ందరవునూ కుట్ర ంబాలతో సిపా రావు డి వెంట పోతే సిరిపొతు ండి!”

వోర లు అను కునేఈ వూ టలన్నీ వింటూ నెతారావు లృణు లు దశరథు డి నగర చేరి, సు వు ంత్రు డి ద్వారా తావు ఆయ నను చూ డవచ్చినట్టు రాజుకు కబు రు చేశార .

దశరథు డు నెతారావు లృణు లను పీలు వు కురవు న్న సు వు ంత్రు డితో అన్నాడు .

చేవు లు జోడించి వచ్చే రావు డు కన బడగానే రావు డి కెవు రు పొవోయ్ఱ వు ధ్య దారిలోనే పిడిపొయ్ఱా డు . ఆయ నను ఎత్తి పొన్నుపేసిడు కొబెట్టార .

పీల్లలూ , పిడు వు భార్య డున్నార . ఆయ న పిరిగ పేరు కునీ, కందవునా లావు తమ్ముకునీ సింసారం నెట్టుకొన్న్నాడు.

రావు డు యా త్రాదానాలు చేప్పిన్న వూ ట ఎలాగో తెలిసీ త్రిజటృ డు , చిరిగిన పేబుట్ట ఙ్ఱుకుని రావు డి వద్దకు వచ్చి, “రాజషిత్రా, నేను బుదవాణ్ణి. చాలావు ండి బిడ్డలు గల వాణ్ణి. ఇంత కాలంగా పిరిగ పేరు కు బతు కు తు న్నాం. నన్ను కటాంవు ,” అన్నాడు .

రావు డాయ్ఱ నతో, “అయ్ఱా నీమనో బలం కొద్దీ కర వెసిరు . అది ఎంత డూ రాన పిడు త్రు ందో అంత బార నగోమఱ సిస్తావు ,” అన్నాడు .

త్రిజటృ డు నడువు బిగించి, ఒక కర్ర తీసి కుని గిరగిరా తిప్పి వెసీరే సిరికి, అది సిరయ్ఱా నది అవతలి గట్టున వెళ్ళి పడింది.

రావు డు త్రిజటృ ణ్ణి అప్యాయంగా కౌగ లించు కుని, “అయ్ఱా , నమ్మల కన్నాను ,

స్పృహించు దశరథుడు కళ్ళ తెరవగానే రావుడు, “పుహరాజా, నేను దండకారణ్యానికి పోతున్నాను. మీరు ప్రభు మానక మీ అనువు తి కోసం వచ్చాను. నేనెంత చెప్పినా వినక నెతాలపైలు నా వెంట బయలుదేరారు. వారి వనవాసానికి కూడా అనువు తి ఇవ్వండి,” అన్నాడు.

దశరథుడు రావు డిత్, “నాయ నా, రావు! క్షేయికి వరపుచ్చి నేను వ్రాసిపోయాను. నీమూ ఆనతి అతిక్రమించి పట్టాభిషేకం చేసికో!” అన్నాడు.

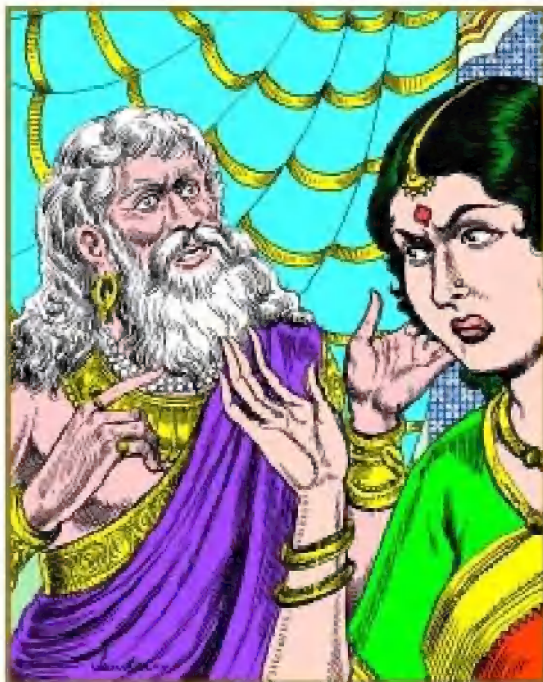
“మీరు అసిత్యదోషం కట్టుకోకండి. అడవికి పాపటానికి నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు. పిద్దాలు గేళ్ళ వనవాసం చేసి పుళ్ళ మీ దగ్గరికి వస్తావు,” అన్నాడు రావుడు.

“మీరు ఇవాళే వెళ్ళాలని ఏమిటి? ఈ రాత్రికి ఇక్కడ ఉండి నా వల్ల మీకు కావలి సినవన్నీ పొంది, ఈ ఒక్క రాత్రి పువ్వులు దరినీ సంతోషిపేటి, రేమీ ఉదయం అరణ్యానికి బయలుదేరవచ్చు,” అన్నాడు దశరథుడు.

“తండ్రి, వూ కోరికలన్నీ మీరు తీర్చినట్లే భావించి మమ్మల్ని వెళ్ళనివ్వండి. మాకు మీ ఆశీర్వాదం ఇచ్చి సంతోషంగా పంపండి. అరణ్యంలో వూ కేమీ కష్టాలు ఉండమా అనేక పిర్వతాలూ, నిరస్పృహ, ఎంతలూ చూస్తూ,” అన్నాడు రావుడు. రావు డడవికి పోతున్నప్పుడు దశరథుడు పొందే సంతాపం చూసి సువుంతుడు పిట్టరాని ఆగ్రహం వచ్చిన వాడై క్షేయితో, “దుష్టురాలా! నిన్ను ప్రాణం కన్న ఎక్కువగా చూసి కునే పుహరాజా కింత శోకం తెచ్చిపెట్టావే, నీ వింకేమి చెయ్యలేవు?

నీ వాలకం చూస్తూ భర్తను చంపితునేదానివిగానూ, వంశనాశనం కలిగించేదానివిగానూ కనిపిస్తాన్నామా అందరిలోకి పెద్ద కొడుకైన రావుడు పట్టాభిషేకం చేసికోవటానికి నీ అభ్యంతరమేమిటి? భరతుడు రాజ్యం చేస్తున్నప్పుడు ఇక్కడ ఉంటావు ను కుంటున్నావా? అయ్యో ధ్వలో ఒక్క బ్రాహ్మణుడుంటాడా? ఎందుకు చేస్తున్నావీ పాడుపని? మొత్తానికి ఆ తల్లి కూతురనిపించు కున్నామోనీ తండ్రి అయిన అశ్వపతికి ఒక మునీశ్వరుడు ఒక అపూర్వమైన శక్తి ఇచ్చాడు. దానితో ఆయన పితృ పిష్టాల భాషలన్నీ నేర్చుకున్నాడు. ఒకనాడాయన పుంజం మీద పిడుకుని ఉండగా జంభవునే ఒక చీపు ఏదో అనే సిరికి ఆయన పికపికా నవ్వాడు. అది చూసి మీ అమ్మ, ఎందుకు నవ్వావో చెప్పు అన్నది. ఎందుకు నవ్వావో చెబితే నేను చచ్చిపోతాన

న్నాడత వీ తుండి. త్ర మ్మాచస్తావో, బత్త కుతావో నాకు తెలీదు; నన్ను వూసే నవ్వలేదని నా కేవుటి న్నవ్వుకం? అందు చేత నవ్వినకారణం చెప్పాలిసిందే నన్నది వీ అవ్వు. అప్పిడత వీ నాన్నతనకు వరపుచ్చిన వుని దగ్గరికి పాలు ఆయన సలహా అడిగాడత. నీ భార్య చచ్చిగి పేట్టినా చెప్పకు అన్నాడు ముని. అప్పుడు వీ నాన్న మీ అమ్మను వెళ్ళగొట్టి సుఖంగా ఉన్నాడత. నీ ధోరణి కూడా అలాగే ఉంది. తండ్రిని విడిచి రాముడు అడవికి వెళ్ళాడో గొప్ప అపద కలిగి తీర్ర తుంది. అందు చేత నీ పకబుద్ధి వూని రావుడి పట్టాభిషేకానికి ఒప్పికో!” అని హితమచెప్పాడు.

ఈ మాటలకు కైకసిగ్గు పడలేదు సరికదా, చలించన కూడా లేదు. దశరథుడత వూత్రం సువుంత్రిడితో, “రావుడి వెంట అడవికి చతురంగ బలాలనూ, విశేషమైన ధనాన్నీ,

అందగత్తెలన్ని న స్త్రీలనూ, సింబారాలతో వర్తకులనూ పంపించు. బళ్ళు కూడా వెంట ఇచ్చి పింపించు. రావుడికి రాజ్యం లేదన్న లోపం ఏవూ త్రం తెలియ కుండా వూడత, ” అన్నాడత.

సువుంత్రిడి శాపినార్థాలకు చలించని కైకయి ఈ వూటలు విని తెల్లబోయి, బెదిరి, గొంత ఆర్చుకుపోయి, “వుహరాజా, అయోధ్యన పాడుబెట్టి అందరూ వెళ్ళిపోతే భరతుడత పాలించడత!” అన్నది.

“ఓసీదు ర్మార్గరాలా! నా వీదమెయ్య రాసంత బర్ర మచేసింది చాలక, ఈ కొరడా దెబ్బలు కూడా ఏవుటి? ఇదంతా ఆవరాల లోనే చేర్చి అడగక పోయావా?” అన్నాడత దశరథుడత కోపంగా.

కైకయి అంతకన్న హేచ్చుకోపంతో, “అది వేరే అడగాలా ఏవుటి? అరణ్యానికి పోవుంట్ అన్నీ విడిచిపేట్టి పావటం కాదా? వీ పై రీస్ కుడత సిగర చక్రవర్తితన పెద్ద కొడుకెవ అసివుంజాణ్ణి వెళ్ళగొట్టి న్నవ్వుడు వాడివెనకగా సేన్యాన్ని పింపాడా?” అని అడిగింది.

ఈ వూట విని సీద్ధార్థుడనవుంత్రి, “అవ్వు అసివుంజాడి వూట ఇక్కడ దేనికి? వాడత పిరవు ధుష్టుడత. వాడత వీధుల్లో ఆడత కునే పీల్లలన తీసుకుపోయి నిరయ్యూ నదిలో పడేసే ఆనందించే పాపాత్ముడత. అందు చేత నోరల్ల కడత పిడతంబుతో రాజపద్ధకు వెళ్ళి, ‘అయ్యో, తవుర్ర అసివుంజాణ్ణి వెళ్ళగొడ తారా, మమ్మల్నీ దేశం విడిచి వెళ్ళి పొమ్మన్నారా? ఏదో ఒకటి తేల్చి చెప్పిండి!’ అని అడగగా సిగరవుహరాజు జనద్రోహి అయిన

తనకొద్దు కునూ , వాడి భార్యనూ , పిరివారాన్నీ వెళ్ళగొట్టి, వాణ్ణి తిరిగి రాజ్యంలో అదుపు పట్టనివ్వ వద్దని కట్టుదిట్టం చేశాడు . జనద్రోహి అనివుంజుడికి జనప్రియుడైన రాముడికి సాపిత్యం చెప్పావే!” అన్నాడు.

ఈ మాటలకు కైక చలించక పోవటం చూసి దశరథుడు , “ఓసీ పాపాత్మురాలా! నిన్ను చూస్తూ నీకు హితం తల కక్కుటట్టు లేదు . నేను కూడా రావుడి వెంట అడవికి పోతాను . నీవైతూ , భరతుడూ నీ ఖంగా రాజ్యం వుంటుంది,” అన్నాడు .

ఈ సింభాషణ అంతా వింటున్న రావుడు తండ్రితో, “వు హా రాజా, అన్ని నీ ఖాల్వా విడిచి, అడవిలో కందపూలాలు తినబోయే నా వెంట సేన కూడా దేనికి? ఏనుగును దాను చేసి కట్టుతాడు దగ్గర లోభించే పిద్ధతి వూ నుండి. వూ కు నారబట్టలూ , ధుంపిలు తప్పకునే పిరికరాలూ , ఒక బుట్ట ఇప్పించండి, చాలు ,” అన్నాడు .

వూ నాభివూ నాలు విడిచిపెట్టిన కైకయి, “ఇప్పుడో, నారబట్టలు తెచ్చిస్తాను,” అంటూ వచ్చింది. రావు లక్ష్మణులు తమ వేలి వస్త్రాలు పొప్పసి, తండ్రి ఎదటనే నారబట్టలు ధరించారు . నెతకు వూ త్రం అవి ఎలా కట్టుకోవాలో తెలియక రావుడి కేసి చూసింది. తరవాత ఒక బట్ట మెడకు చుట్టుకుని, మరొకటి చేత పట్టుకుని, సీగ్గుతో తల వంచి నిలబడింది. అప్పిత్తు రాముడు ఆమె వద్దకు వెళ్ళి, ఆమె చేతిలో ఉన్న నారచీర పైన దానిని చుట్టాడు.

ఇది చూసి దశరథుడి భార్యలు కన్నీరు కారుస్తూ, “నాయ నా, నీమతండ్రివూట

ప్రకారం అడవికి వెళ్ళదలిచావు, వద్దన్నా వూ నమాకాని నెతనూ కూడా ఎందుకు తీసి కు పోతామో ఆమె వనవాసం చెయ్యలేదు. మా వద్దవిడిచిపెట్టివెళ్ళు. నీకు బదులు గా ఆవు నీ చూసి కుంటూ ఉంటాం,” అన్నాడు .

ఈలోపల వసిష్ఠుడు సీతకు నారచీరెలి స్పృన్న కైకయితో, “గుణ హీనురాలా, నీ సాహసానికి అంత్ర లేకుండా ఉన్నదే. నెత అడవికి వెళ్ళవలసిన అవసరమేమున్నది? రావుడి కోసం సీద్దం చేసిన పిట్టాభిషేకం ఆమెకు జరిపి రాజ్యం పాలించేటట్టు చేయవచ్చు, తెలుసా? సీత ఈ నార చీరలు కట్టవలసిన అవసరం లేదు సరే కదా, ఆమె తన వెంట వాహినాలూ , వస్త్రీమాలూ , పిరిచారి కలూ , నివు స్తిపూ తీసి కు పోవచ్చును . భరతుడు సింతోషిస్తాడని నీమాచేసిన ఈ దుర్మార్గం అతనికి ఎంత వూ త్రపూ రు చిం

చవు . అతను దశరథు డి కొడుకే అర్జునే, తన తండ్రి వ్యథకు కారణమైన రావు వనవాసానికి ఎంతవూ త్రవ్వా సివృత్తించవు!” అన్నాడు .

చుట్టూ ఉన్నవారే , “ఛీ,ఛీ!” అనకొనుటం దశరథు డు విన్నాడు . ఆయ న నెతను చూసి, “సి కువూ రి, చిన్న పీల్ల! ఆ నెత ను నిపిత్తి లాగా నారచీరె గట్టి ఎలా వెలవెల పోతున్నదో చూ డండి! ఆమె నారచీరెలు కట్టటానికి వీల్లేదు ,” అన్నాడు .

రావు డు బయలు దేరే ప్రియ త్నంలో తండ్రికి అప్పగింతలు చెప్పి, తన తల్లి అయిన కౌసల్యను కాపాడవు ని కోరాడు . దశరథు డు సి వుంతు డితో, “వుంచి గ్ర రాలను పై న్చిన మే ల్గు రథంలో వీళ్ళ నెక్కించి, నగరం బయట అరణ్యంలో వెడిచి పేట్టరా!” అన్నాడు . ధనాధికారిని పిలిచి, “పిద్దాలు గేళ్ళ పాటు నెతకు పరిపోయే మేలైన చీరలూ, నగలూ తీసి కురా,” అని ఆజ్ఞాపించాడు .

నెత పేళ్ళికి పావు న్నదానిలాగా వికసించిన ము ఖంతో తన కోసం తెచ్చిన నగలు పేట్టుకుంటూ ండే కౌసల్య ఆమెను ఆలింగనం చేసి కుని, “నెతా, నీ భర్త పేదవాడై

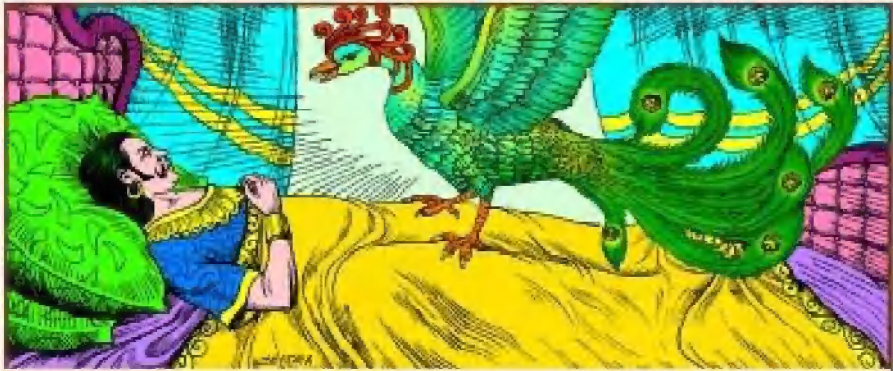
పొల్లు నాడని వనవాసి కాలంలో అశ్రద్ధగా చూ డకవూ!” అంటూ నీతిబోధ చేసింది.

రావు డు తల్లి దంతు లకు ప్రిదాని నవు స్కారం చేసి, తల్లితో, “అవూ, దిగు లు పిడక తండ్రిగారిని కనిపేట్టుకుని ఉండు . పిద్దాలు గేళ్ళంట్టే ఎంత? కన్నవూ సీ తెరిచే సిరికి గడిచిపోతాయి ,” అన్నాడు .

లక్ష్మణు డు కూడా తల్లి దంతు లకు మొక్కి తన తల్లి అర్జు న సి వు త్ర వద్ద సేలమా తీసి కున్నాడు . ఆమె, “లక్ష్మణా, ఇక నీకు రావు డే తండ్రి, నెతే తల్లి, అరణ్యమే అయో ధ్య! అన్నన ఆపిదరాకుండా చూ సి కో, నాయ నా!” అని చెప్పింది.

ము గ్గురూ బయటికి వచ్చారు . పేళ్ళి కూతు రు లాగా అలంకరించు కున్న నెత తాను వనవాసిం వెళుతున్నాననే చింతకొంచె మైనా లేకుండా, ముందుగా రథమొక్కి కూచు న్నది. తరవాత రావు లక్ష్మణు లెక్కి కూచు న్నారే . సి వుంతు డు రథంలో నెతకు దశరథు డిచ్చిన వస్త్రాభరణాలూ, ఆయు ధాలూ, కవ చాలూ, చిన్న గ్ర నువూ, బు ట్టా డించాడు . రథం కదిలింది.

రాజకుమార్తెలు

కర్నూరు రాజులు న చోపదేవమాణి కు గ పీల్లలు లేరు. ఇద్దరు కుమార్తెలు మాత్రం ఉన్నావు . వారు కవలపీల్లలు . కాని వారిలో ఒకతె తెల్లనిది. అమె పేరు శ్వేత. రెండవ పిల్ల నల్లనిది. ఆమెను కష్టి. రంగు లో తేడా ఉన్నా, ఇద్దరూ ఒకే పాలిక. ఇద్దరు పీల్లలూ చాలా గారాబంగా పేరిగి పిదేళ్ళ వయస్సు గల వాళ్ళయ్యారు .

ఒకనాడు శ్వేత, కష్టి ఉద్యానంలో నడుస్తూండగా, ఒక చెట్టు మీది నుంచి ఒక పక్షి గ్రూడు వాళ్ళ కాళ్ళమీదు పడింది. వాళ్ళు బెదిరిపోయి , పేడ్ల పేట్లన ఏడవసాగారు . అది విని పిరిచారకులు పిరిగెత్తుతూ వచ్చి, పిగ్రూడు చూశారు. అందులో రెండు గుడ్లు ఉన్నాయి . పిరిచారకులు ఆ గ్రూడిని గుడ్లతో సిహమల్లెపొదలలో పాడేసి, రాజకుమార్తెలను రాజభవనంలోకి తీసి కుప్పొయ్యారు .

కాని భయంతో రాజకుమార్తెలకు జ్వరం తగిలింది. ఆస్థానవైద్యుల చికిత్సలతో ఆ

జ్వరం ఏమాత్రం తగ్గలేదు . ఒక రాత్రి రాజుకు ఒక విచిత్రమైన కల వచ్చింది. ఆ కలలో రాజు తన ఉద్యానవనంలో ఒక పించరంగుల పిని వూశాడు . ఆ పిని వున్న ప్రిభాషిలో రాజుతో ఇలా అన్నది:

“రాజా, నేను దేవతా పిని. నేను ఈ తోటలో ఒక చెట్టుమీద గూడుకట్టి, అందులో రెండు గుడ్లు పేట్టాను . వాటిని పొదిగి పీల్లలను చేసి, నీ కుమార్తెలకు బహుమానంగా ఇద్దావు ను కున్నాను . కాని, పూర్తి లెస్స నీ పిరిచారకులు ఆ గుడ్లను వుల్లెపొదలలో పోరేశారు.”

“నేను ఇప్పడే ఆ గుడ్లను వెదికి తెప్పిస్తాను,” అన్నాడు రాజు.

“అది ఇప్పడు సాధ్యం కాదు . అవి చిట్లటవూ ; వాటినుంచి పీల్లలు బయటికి వచ్చి ఎగిరి పోవటవూ జరిగింది. అవి ఇప్పడు నీ రాజ్యంలో పిదవుటగా ఉన్న కొండొఖరు వీధి ఉంటున్నాయి . నువ్వు

స్వయంగా ఆ శిఖరం ఎక్కి, వాటిని తీసి కు వచ్చి, వాటికి ఇంపూ ఉండే ఆహారం పేట్టాలి. అవి తృప్తిపడితే నీకు రెండు గుడ్డు ఇస్తాయి. అల్లు దేళ్ళ అనంతరం ఆ గుడ్డు వజ్రాలు గా వూరిపోతాయి. కొండశిఖరం ఎక్కి ఆ పిరలన్న ను మ్వరాజభవనానికి తీసి కురాగానే నీ పీల్లల జ్వరం తగ్గి యి పోతుంది,” అన్నది పి.

“ఆ కొండశిఖరం నిటార్త గా ఉంటుంది. దాన్ని ఎక్కటం అసాధ్యం. ఆ శిఖరం వీ దికి ఎవరూ, ఎన్నడూ ఎక్కి ఉండలేవు,” అన్నాడు రాజు.

“ను మ్వాలా ఎక్కుతావో నాకు తెలీదు. కాని ను మ్వ ఆ పిరలన్న తెచ్చేదాకా నీ పీల్లల జ్వరం ఎలాంటి చికిత్సలు చేసినా తగ్గవు. ఇంకొకటి ఏమిటంటే, గుడ్డు వజ్రాలు గా వూరినప్పిదు ఒకటి తెల్లగా ఉంటుంది,

ఒకటి గ్రలాబి రంగ్రలో ఉంటుంది. శ్వేత, గ్రలాబి రంగ్ర గల వజ్రాన్ని తీసి కోవాలి. కష్టి, తెల్లని వజ్రాన్ని తీసి కోవాలి. అలా చెయ్యకపోతే ఇద్దరికీ ప్రివూ దవు,” అని చెప్పి పి వూయ వుయింది.

టపేదేమత్తు వెంటనే నిద్రలేచి, రాణికి తన కల గురించి చెప్పాడు.

వుర్నాడు ఉదయం ఆయన తన వుంత్రలన్న సిపూవేసింది. వారితో తన కల గురించి చర్చించాడు. వాళ్ళ ఏమీ చెప్పిలేక పోయారు. రాజు దేవాలయానికి వెళ్ళి దేవుణ్ణి ప్రార్థించాడు.

అకస్మాత్తుగా దేవత విగ్రహం కింది నుంచి ఒక ఉదువు ఇవతలికి వచ్చి, గోడ వీదికి పోకి, వుళ్ళి గోడ దిగి, రాజుకు సిపీ పింగా వచ్చి నిలిచింది.

రాజు విహోతుడు రాజుతో, “వు హారాజా, దేవత తవు పిట్ట అన్న గ్రహించి, తవు కు సిహాయంగా ఉదువు ను పింపాడు,” అన్నాడు.

“ఇది నాకు ఎలా సిహాయ పిదు తుంది, శాస్త్రిగారూ?” అన్నాడు రాజు.

“అదే చూపింది గద! కోటగోడలలాటివి ఎక్కటంలో ఉదువు లాటిది వు రొకటి లేదు. దాని పట్టు అమోఘం. దాని నడుముకు తాదు కట్టి కొండశిఖరం వీ దికి పింపితే, ఆ తాదు పిట్టకుని వీరు నిశ్చింతగా పీక్కి ఎక్క వచ్చు,” అన్నాడు రాజు విహోతుడు ఎంతో నవ్వుకంతో.

ఎందుకైనా వుంచిదని శిఖరం దిగువన బలమైనవలలు, రాజుగారు కిందపడితే దెబ్బ

తగలకుండా, ఏర్పాటు చేశారు. ఉధువు కు
వుంచి బలమైన తిండి పెట్టారు. ఒక రోజు
ఉదయం రాజు తన భద్రులూ, ఆహారమూ,
నీరూ తీసి కుని పేస్టకులు వెంటరాగా
కొండకు బయల్ పుడేరాడు.

ఉధువు నధువు కు తేలికగానూ,
దడంగానూ ఉండే తాడు కట్టి, శిఖరం
మీదికి పంపారు. అది పేస్ట్ చేరగానే ఇద్దరు
పేస్టకులు తాడును లాగి పట్టుకున్నారు.
వెంటనే ఉధువు రాతిని కర్ర పుకున్నది.
ఇద్దరూ పట్టి లాగినా ఉధువు తన పట్టు
వదలలేదు. తరవాత రాజు దెబ్బధ్వనం చేసి
కుని ఆ తాడు పట్టుకుని పైకి ఎక్కి వెళ్ళాడు.
దిగ్గ వనరాజుగారి పుత్ర పుత్రులూ, రాణీభయ
పిత్తులూ నిలబడి ఉన్నారు.

రాజు శిఖరం మీదికి చేరేసిరికి సూర్యుడు
అస్తమించి, పిర్లవంద్రుడు ఉదయించాడు.
రాజు తాడును ఉధువు నధువు పుంచి
ఊడదీసి, దాని కొనను ఒక బలమైన కొండ
రాయికి బిగించాడు. చంద్రకాంతిలో ఆయ
నకు ఒక పొట్టి చెట్టు కనబడింది. దాన్ని
సిమ్మి పీంచేటప్పిడు ఆయనకు దాని మీద
రెండు పక్షులు కనిపించాయి. ఆ చెట్టుమొద
లును ఒకరెండు తలల పొప్పు పుట్టుకుని
ఉండి, ఆయనను చూసి తన రెండు పడ
గలూ విప్పి, నోళ్ళు తెరిచి, కోరలు బయట
పెట్టింది. రాజు తన కత్తితో బలంగా కొట్టి,
పొప్పు తలలు నరికేశాడు.

బోపదేవతలు చెట్టు మీది పక్షులనూ,
ఉధువు నూ తీసి కుని శిఖరం దిగి కిందికి
చేరేసిరికి తెల్లవారవచ్చిన్నది. కింద ఉంచగానే,

ఉధువు చిత్రంగా రెక్కలు పేంపు కుని,
అకాశంలోకి ఎగిరిపోయింది. ఆయన
పిర్లతో సహా ఇల్లు చేరు కునే సిరికి రాజు
కుమార్తెలకు జ్వరం పోయింది. పురూడు
పిర్లు రెండు గుడ్లు పెట్టి, మాయమై
పోయాయి.

రాజు ఆ గుడ్లను ఒక వెండిబుట్టలో ఉంచి,
దాన్ని ఇనపపెట్టెలో భద్రం చేయించాడు.

అయిదేళ్ళు గడిచాయి. శ్వేతా, కష్టా
పేరిగి, విదవానేళ్ళవాళ్ళు అయ్యారు. రాజు
ఇనపపెట్టె తెరవగానే దానినుంచి కాంతికిర
ణాలు వెలువడ్డాయి. గుడ్లస్థానంలో రెండు
వజ్రాలు ధగధగ మెరుస్తూ కనిపించాయి.
ఒకటి తెల్లగా ఉన్నది. రెండోది గులాబి
రంగుగా ఉన్నది.

వాటిని రాజు బయల్ పికి తీర్చించిమ్మిడు
రాజకుమార్తెలు అక్కడే ఉన్నారు.

రాజు వారితో, “అవుళ్ళూ, ఈ వజ్రాలు వీరే! ఇవి వీ కు అద ప్తిం కలిగిస్తాయి. ఏ వజ్రం ఎవరిది అన్న విషయం వీర విచారించ కండి. ఇవాళ సాయంకాలం వీ కిద్దరికీ తెల్ల సింపింగిపి లు కూజాల్లో పెట్టి ఇస్తాను. వీర రోజూ ఆ పి లను గవు నిస్సన్నట్టు తే, ఏ వజ్రం ఎవరిదో వీరే తెలిసిపాతుండి,” అన్నాడు.

ఆ రోజే ఆయన ఆస్థాన ఐంద్రజాలికుడైన పూయా పాలుణ్ణి రహస్యంగా తన అభ్యంతర పుందిరానికి పిలిపించి, “వజ్రాలు వచ్చాయి. ఇక నీ ఐంద్రజాలం ప్రయోగించే సమయం వచ్చింది,” అన్నాడు.

“అదంతా మీరేసులభంగా చెయ్యవచ్చు గదా, పూహరాజా! శ్వేతకూ ఇచ్చే తెల్ల సింపింగి పి ల పాత్రలో కొంచెం ఎక్రిసొరా కలిపి, పూల కాడలు అందులో పు ణిగేటట్టు అవుర్న టవే గదా! క్రమంగా పూల రెక్కలు వాటం తట అవే గు లాబిరంగు కు పూరతాయి. ఇదంతా రెండు రోజులకు పుందే వీ కు వివరంగా చెప్పేశానుగా?” అన్నాడు మాయా పాలుడు.

“చెప్పావనుకో, అయినా అది నీ చేతి వీరుగా జరిగితేనే బాగుంటుంది గదా!” అన్నాడు రాజు. ఇద్దరూ నమ్మకున్నారు.

ఆ రాత్రి శ్వేతకూ, కృష్ణకూ రెండు గుత్తుల తెల్లసింపింగిపి లు పాత్రలతో సిహా అందాయి. పాత్రల వీరు ఇద్దరింట్లా సిస్టింగా రాసి ఉన్నారు. వాళ్ళు ఆ పాత్రలను తవు తవు గదులలో ఉంపుకుని, పిలను శ్రద్ధగా గవు నిస్సావచ్చారు. కష్టికు ఇచ్చిన పిలు మొదట ఉన్నట్లే తెల్లగా ఉండి పాయాయి గాని, శ్వేత కిచ్చిన పిలు పుర్నాటక రంగు పూరనారంభించాయి.

ఈ సంగతి తెలియ గానే బోపిదేమణ్ణి తన కుమార్తెల వద్దకు వెళ్ళి, “అమ్మాయిలూ, ఏ వజ్రం ఎవరిదో ఇప్పింపు వీ కు తెలిసింది గద?” అంటూ పిళ్ళంలో ఉన్న వజ్రాలు పూపాడు. శ్వేత, గులాబీ వజ్రాన్ని తీసి కున్నది. కష్టి తెల్ల వజ్రాన్ని తీసి కున్నది.

పూయా పాలుడి పూటా? ఎంతో గడ్డు సిపు సిస్య తెలిగ్గి పిరిష్కరించినందుకు అతనికి బోపిదేమణ్ణి పుంచి పుంచి బహి పూనవే లభించింది.

అజేయుడు గరుడుడు!

వజ్రపురి ప్రధాన మంత్రి పుష్పరాజు కొండగుహలోని నరేంద్రదేవుణ్ణి, రవింద్రదేవుణ్ణి కలుసుకుని సాయమందించగలవని మూల భావించాడు. అక్కడ చంద్రపురిలో రాజు విజయసింహుడు, నరేంద్రదేవుడికి తాను ఎలా రూపొంది ఉన్నాడో మహేంద్రవర్మకు తెలియజేస్తాడు.

అతడు నా ప్రాణాలనే కాపాడాడు. అలాంటి వాడు నీకు వ్యతిరేకంగా చూడబడ్డాడా?

అతన్ని క్షమించడానికి ఏదైనా మార్గం ఉన్నదా ప్రభూ?

నా బాపమరిదిగా అతడు విశ్వాసపాత్రుడిగా ఉండాలి కదా? కాని అతన్ని దురాశపట్టి పీడిస్తున్నాది!

అతడూ, అతడి కుమారుడూ మళ్ళీ కుట్రమన్నారని నేను ఎలా ఎత్తుపించడం? అదనరే, తమరొప్పుడు ప్రయాణ బడలికతో ఉంటారు.

వీరబాహూ, విజ్రమసింహుణ్ణి విడిదికి తీసుకువెళ్ళు.

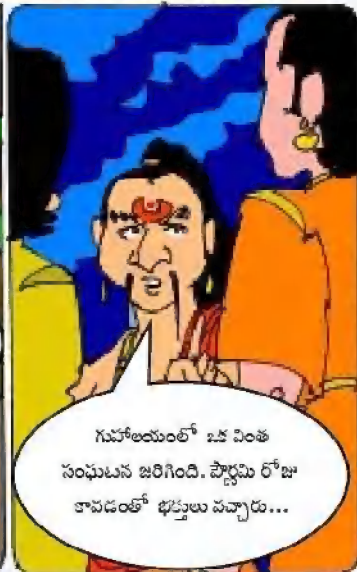
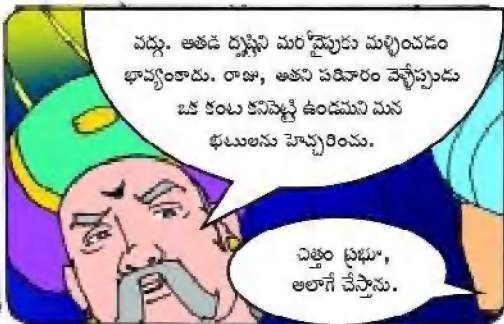
వీరబాహూ తిరిగి వచ్చాడు.

ప్రభూ, నేనొక సంగతి విన్నాను...

ఏమిటాది వీరబాహూ?

....రాజుగారి మనస్సులు కొండగుహల గురించి ఆరాతీస్తున్నారు. నరేంద్రదేవుడు అక్కడ ఉన్న విషయం గురించి భూతాళా వాళ్ళకు తెలుసుకుంటున్నాను.

నా శక్తులు సరింపదేవుడు
పొందడానికి ఈ మిహూం అవరోధం
కలిగిస్తుంది. అతనికే కాళ్ళవేతులు మళ్ళి
వచ్చేంత వరకు రం మిహూం
జరిగకూడదు. ఆ తరువాత అతడు
చంద్రునికి వెళ్ళబడ్డు.

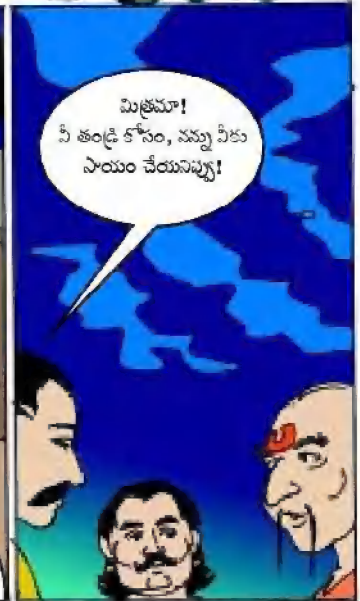

ఈ స్త్రీకి అద్భుత శక్తులు ఉన్నాయి. ఆమె
నా బద్ధాస్యపు నెరవేర్చగలదు.
ఆమెను చంద్రునికి
తీసుకవెళ్ళండి!

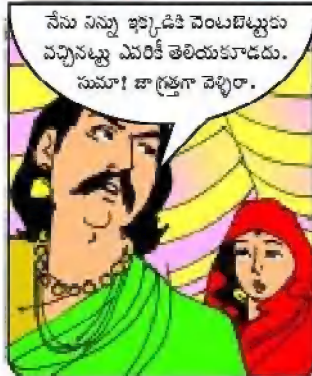
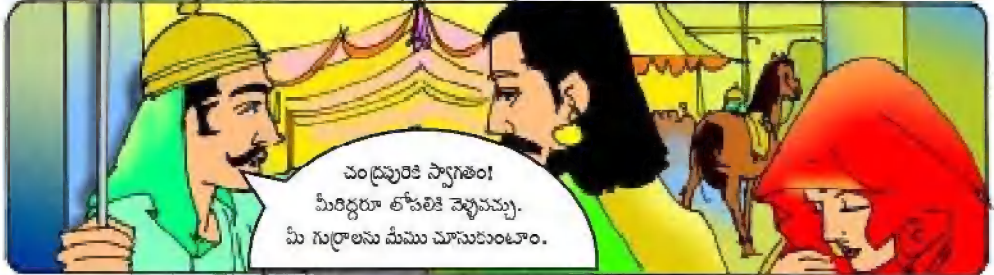
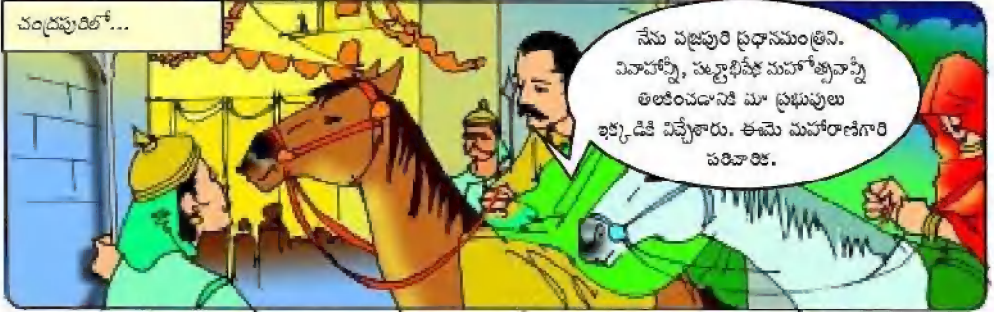
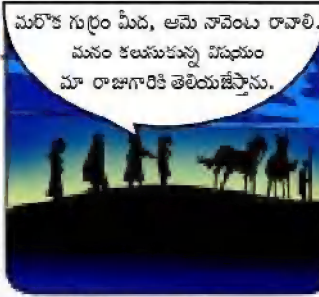

ఇప్పుడు వేవేం చేయాలో
చెప్పా. నాకు నీ సలహా
కావాలి.

నువ్వు చంద్రునికి
వెళ్ళకూడదు. అయితే, మన
మిత్రుడు వెళ్ళబడ్డు. అతన్ని ఎవరూ
అనుమతించరు.

మిత్రమా!
నీ తండ్రి కోసం, నన్ను నీకు
సాయం చేయబడ్డు!

తార్కితార్ సంత-పండుగ

గుజరాత పిండు గలలో తార్కితార్ సంత వు ఖ్యమై న్నది. పూ థ రోజుల పొట్టు జరిగే ఈ సంత పూ పూ లు గా అగ్గు-సేష్టెంబర్ పూ సాలలో వస్తోంది. రాజకోటసిప్పి పింట్లోని తార్కితార్ అక్కడి త్రినేత్రేశ్వర ఆలయా నికి ప్రిసీద్ధి గాంచింది. బ్రహ్మదేవత పిరపు శివట్టె వెయ్యి పుష్పాలతో అర్పించాలన్న కుని సంకల్పించి పై జ ప్రారంభించాడట. తీరా పై జ పై ర్నయ్యే సిపు యా నికి ఒక మిష్కిం తగ్గడంతో బ్రహ్మ తన 'నేత్రకపు లాన్ని' సిపు ర్పించాడు. శివత దాన్ని ప్రతితో తన పూ డవనేత్రంగా స్వీకరించాడట. అలా శివత పు క్కంటి అయ్యడనీ, బ్రహ్మ పై జించిన దివ్య స్థిలంలో తార్కితార్ త్రినేత్రేశ్వర ఆలయం వెలసేందనీ చెబు తారు.

పాండువు ధ్యమై థ అర్చన థ పు త్న

యంత్రాన్ని ఛేదించి, ద్రోపిడిని చేపట్టిన స్థిలం కూడా ఇదని చెబుతారు. ఆ సందర్భాన్ని పియ్యిరింపు కుని ఆలయంలో ఇదే సిపు యంలో ప్రిత్యేక ఉత్సవం కూడా జరు మితారు. ఈ ఉత్సవ సిపు యంలో, వర్ణమై నాడు ఆలయంలోని కొలను లో స్నానం చేయ డం గంగా నదిలో స్నానం చేసేనంత విపిత్రతన్న సిపు కూర్చున్పిందని భక్తులు విశ్వసీస్తారు. అండు వల్ల ఆరోజు యా త్రికుల ర్థ్వి ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఈ ఉత్సవయందర్భంగా వందలాది పుంది స్త్రీలు పొల్గని వత్తాకారంలో ప్రిదర్శించే 'రసిదా' అనే పు నోహర జానపిద న త్యాలు అందరినీ అలరిస్తాయి.

సంత మైదానంలో అందమైన అద్దాలతో అలంకరించబడిన 'తార్కితార్ ఛత్రమ్' అనే గొత్తు గులన్న ఈ ఉత్సవ ప్రిత్యేక అకర్షణగా చెప్పవచ్చు. ఈ గొత్తు గుల కింద వివాహానికి సీద్ధంగా ఉన్న బ్రహ్మచారులు కూర్చుని ఉంటారు. అవివాహితలై స్త్రీలను ఆకర్షిస్తారు. దీనిని పూ ప్రింట్ పు నకు ఒకనాటి 'స్వియంవరం' ఆచారం గుర్తుకు వస్తోంది.

గుజరాత, జానపద ఉత్సవ సంప్రదాయాలకు తార్కితార్ సంత మచ్చుతునక అని చెప్పవచ్చు.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

3,000 సంవత్సరాల నాటి జీవితం

క్రీ.పూ . 900-300 మధ్య మెక్సికన్ ప్రాంతంలో వెలసిన ఓల్మెక్ నాగరికత చాలా అభివృద్ధి చెందినది. వుండు ఖ్యాత వారి శిల్పాలు చరిత్ర కారులకూ, మితాతత్వ పరిశోధకులకూ ఆశ్చర్యం కలిగిస్తున్నాయి . వాళ్ళు దాదాపు 44 టన్నుల బరువు మగల పేద్దపేద్ద తలలను చెక్కారు. బహుశా అవి ఆనాడు ప్రాచుర్యం పొందిన క్రీడాకారుల తలలైఉండవచ్చుని భావిస్తున్నారు . ఆ తలలకు ఈనాడు అమెరికన్ ఫిజియాలజీ క్రీడాకారులు ఉపయోగిస్తున్న హేల్మెట్లులాంటివి ఉన్నాయి . ఆనాడు ఓల్మెక్స్ ఆడిన జాతీయ బంతి

ఆట ఆడేప్పుడు తలకు గాయం తగలకుండా దీనిని ఉపయోగించారు. ఈ ప్రాచీన క్రీడలో హేల్మెట్ కన్నా, అసక్తికరమైనది వాళ్ళు ఉపయోగించిన రబ్బరు బంతి. 'హేవ' చెట్టు నుంచి తీసిన రబ్బరుతో తయారు చేసిన చాలా పేద్ద బంతి ఇది. ఉత్తరతరా ఈ రబ్బరు నుంచి స్త్రీల తయారీకి, విరిగిన ఎప్పు కలకు శస్త్రచికిత్స చేసి కట్టు వేయడానికి ఉపయోగించేవారు.

ప్రాచీన ఓల్మెక్స్ రబ్బరు తయారు చేసిన పద్ధతినే కాకుండా, దానిని రకరకాలుగా ఉపయోగించడం- ఈనాటి శాస్త్రవేత్తలకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తున్నది.

మన పరిసరాలు

అద్భుతమైన చేప

ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉష్ణ వుండలాలు , ఉపఉష్ణ వుండలాలు , సమశీతోష్ణ ప్రదేశ జలాలలో నివసించే 'లంపు నీమ్' ఇటీవల అందరి దృష్టిని ఆకర్షిస్తున్నది.

ఈ చేపల రెక్కలలో ఉండే ఒక విధమైన విషాన్ని

ప్రత్యేక ఔషధానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ఉపయోగించే అవకాశం ఉండడమే దీనికి కారణం.

ఈ చేప శరీరం మూడు వైపుల రకరకాల రెక్కలు ఉన్నాయి. వెన్నెముకరెక్కలలో విషగ్రంథులున్నాయి. అందు వల్లనే వీటిచేత గాయపడినట్టులు తే, వాంతులు వస్తాయి . ఒక్కొక్కసారి ప్రాణాపాయం కూడా వాటిల్లుతుంది. ఈ విషం వీటి శాస్త్రవేత్తలు ప్రస్తుతం విస్తృతంగా పరిశోధనలు జరుపుకున్నారు .

ప్రత్యేక ఔషధ విలువలు కలిగి ఉండడమే కాకుండా, అక్షరాలలో అలంకారం కోసం పేచే చేపలుగా కూడా ఉపయోగపడడం వల్ల వీటికి వుంచి గిరాకీ ఉంది.

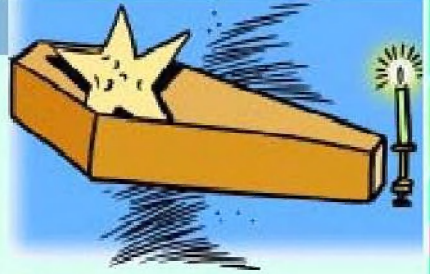

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

నక్షత్రాల ఆయువు!

మిఱుకు మిఱుకుమని మెరిసే అసంతకోటి నక్షత్రాల సిప్పుదావుం వల్లనే, రాత్రి ఆకాశానికి అద్భుతమైన నోందర్యం సివు కూర్చున్నదన్న సింగతి వునకందరికీ తెలిసినదే. నిజానికి ఆ నక్షత్రాలు ఎంతో ప్రకాశవంతమైనవి. ధూరం కారణంగా విుణుకు విుణుకువుంటూ కనిపిస్తున్నాయి.

అయితే, వునవునువులకు లాగే ఈ నక్షత్రాలకూ ఓ రోజు వురణం వాటిల్లుతుంది!

ఒక నక్షత్రం ఆయుఃప్రమాణాన్ని రెండు విషయాలు నిర్ణయిస్తాయి. మొదటిది దాని ప్రకాశం; రెండవది దాని బరువు. ప్రకాశం ఎక్కువగా ఉంటే అంత ఆయువు మతక్కువ. ఎందుకంటే ప్రకాశానికి సివుంగా దాని వుండే శక్తి ఖర్చవుతుంది. అదే విధంగా బరువు ఎక్కువగా ఉంటే దాని ఆయుః కాలం తక్కువగా ఉంటుంది. 'బరువు మతక్కువ'గా ఉన్న నక్షత్రం దాదాపు 10 లక్షల సింవత్సరాలు సిజీవంగా ఉంటుందని ఓ అంచనా!

మన దేశం క్వీజ్

స్ట్రెంబర్తో మనదేశంలో పండుగల రాక ప్రారంభమవుతుంది.

ఇప్పుడు కొన్ని పండుగలను గురించి తెలుసుకుందాం.

1. రాజస్థానలో చాలా ప్రసిద్ధవువు పింధుగ ఏది?
2. గుజరాత జానగధ సివ్వి పింధుని గివు రోలో ఏ పింధుగను జరుపుకుంటారు? దాని ప్రావు ఖ్యత ఏవుటి?
3. ఎవరి జన్మదినాన్ని కార్తీక ప్తిర్ణివుగా జరుపుకుంటారు?

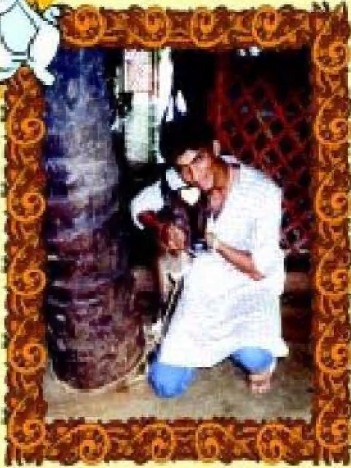

4. పన్నెండేళ్ళకోసారి వుహ కుంభవుళా జరిగే నాలుగు ప్రదేశాలు ఏవి?
5. పిళ్ళివు బెంగాలో జనవరిలో జరుపుకునే పింధు గుబరేవుటి?

(సివుధానాలు 66వపుజిలో)

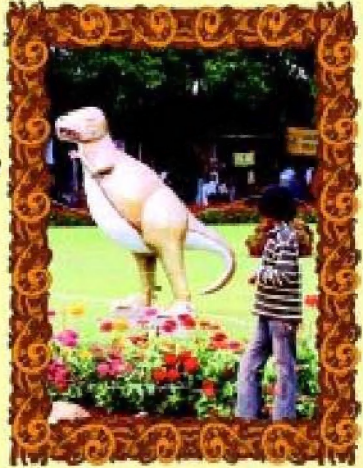

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

KALANIKETAN BALU

ఈ ఫోటోలకు
ఒక్క
పూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయ గలరా?
రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పొజ్టికార్డు పేజీ రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా
పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు నవంబర్ 2006 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.
ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి ఉంటుంది.
ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రపూవు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈశాంబల్, తాండవ - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

జూలై నెల పోటీ ఫలితాలు

యం. బాలాజీసంగ్

ఇం. నం. 8-3-228/642

రహిమత్ నగర్

హైదరాబాద్ - 500 045

మొదటి ఫోటో : కళాత్మక వ్యాపారం!
రెండవ ఫోటో : జీవనోపాధికి సాధనం!

సమాధానాలు :

1. తీజ్.
2. అర్జునుడు తపస్వి పై రై చేసిన
సిందర్భంగా కష్టించిన అభినందించిన
సిందర్భాన్ని ముగిస్తున్నప్పుడు కుని జరిమి
3. భావనాథ్ ఉత్సవం.
4. గురు నానక్.
5. హరిద్వార్, ఉజ్జయిని, ప్రియాగ, నాసిక్.
6. గంగానాగరి పుణ్యం.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

BEST GIFT FOR YOUR DEAR AND NEAR ONES

THREE EXCITING BOOKS FROM
TWO RENOWNED WRITERS FOR CHILDREN

MANOJ DAS AND RUSKIN BOND

Single copy : Rs 50 each : A set of three for only Rs 125

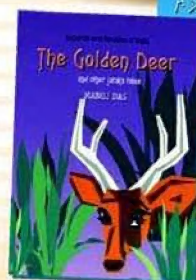

Also four books of
**LEGENDS AND
PARABLES OF
INDIA**

from CHANDAMAMA

Single copy Rs 50 each

A set of four for only Rs 175

INDIA IS A LAND OF STORIES, RICH IN LEGENDS, PARABLES AND MYTHS

Chandamama has enriched many generations of young minds with these stories. The spiritual subtext and moral lessons in these delightful stories continue to fascinate and mould young Indian minds.

Popular Prakashan has co-published these stories to educate, entertain and inspire the growing generation.

CHANDAMAMA

**Popular
prakashan**

FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :

**CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

**Maha Lacto...
Maha Fun...
Maha Prizes**

Conditions Apply*

nutrine

**MAHA
LACTO**

**THE
BEST
LACTO
IN TOWN**

Watch the Nutrine Maha Lacto TV Commercial on your favourite channels....Write the missing words in the following jingle...

And

WIN EXCITING MAHA PRIZES...

Jingle :

1...2...3.....

1...2...3.....

Full of Cream Full of Malt Full of Milk

Yeah!...

1...2...3.....

1...2...3.....

Baseline :

VO :

The Best Lacto in Town

-----Cut this and send your entries-----✂

Send your entries to :

NUTRINE CONFECTIONERY COMPANY PVT.LTD.,
2-1235, B.V.REDDY COLONY, CHITTOOR - 517 001
(A.P) nutrinesales@vsnl.net

This product is also available without this offer.

India's largest selling sweets and toffees.